

(58) ซูเราะฮ์ อัลมูญาตะละฮ์

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 22 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมูญาตะละฮ์

ซูเราะฮ์ อัลมูญาตะละฮ์ เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ ที่กล่าวถึงบทบัญญัติต่างๆ มากมาย เช่น บัญญัติเกี่ยวกับการหย่าร้าง การไถ่บาปที่ถูกร่างกำหนดแต่ผู้หย่าภรรยาของเขา บัญญัติเกี่ยวกับการชูปบ มรรยาทการอยู่ร่วมกันในที่ประชุม การนำสิ่งศอดะเกาะฮ์มาเสนอเมื่อสนทนากับท่านรอซูล คือลัลลลอสุอะลียะฮ์วะซัลลัม ห้ามมิให้รักใคร่ศัตรูของอัลลอฮ์ และอื่นจากนี้ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงพวกมุนาฟิกีน และพวกยะฮูดีอีกด้วย

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการชี้แจงถึงเรื่องการโต้แย้งของนาง “เคาะละฮ์ บินดี ซะอะละบะฮ์” ซึ่งสามีของนางได้หย่าจากนาง ตามประเพณีของชาวญะฮิลียะฮ์ในการต้องห้ามภรรยาด้วยการหย่า (โดยเรียกนางเป็นแม่) นางได้มาหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอสุอะลียะฮ์วะซัลลัม ร้องเรียนความมอธรรมาของสามีของนางที่มีต่อนาง โดยกล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ “เขาได้กินทรัพย์สินสมบัติของดิฉัน ได้ทำให้ความสาวของดิฉันร่วงโรยลง คือทำให้ท้องของดิฉันเล็กลงจนกระทั่งเมื่อดิฉันได้มีอายุมากขึ้น และในที่สุดก็มิได้มีลูกให้แก่เขา แล้วเขาก็หย่าดิฉัน (โดยเรียกดิฉันว่า เธอเสมือนกับแม่ของฉัน) ท่านรอซูลุลลอฮ์ได้กล่าวกับนางว่า “ฉันไม่เห็นเธอเป็นอันใด นอกจากเธอได้ถูกห้ามจากเขา” นางได้โต้แย้งท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอสุอะลียะฮ์วะซัลลัม โดยกล่าวว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ เขามีได้หย่าดิฉันแต่เขากล่าวกับดิฉันว่า “เธอเสมือนกับแม่ของฉัน” แล้วท่านนะบีก็ได้กล่าวกับนางเช่นเดียวกับที่ท่านได้กล่าวมาแล้ว จากนั้นนางได้รำพันขึ้นมาว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงข้าพระองค์ขอร้องเรียนต่อพระองค์ท่านในเรื่องนี้ แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงตอบรับการร้องเรียนของนาง ทรงปลดเปลื้องความหนักใจของนางและการร้องเรียนของนาง “โดยแน่นอน อัลลอฮ์

ทรงได้ยินด้วยคำของสตรีที่กำลังโต้แย้งเจ้าในเรื่องสามีของนาง และนางได้ร้องทุกข์ต่ออัลลอฮ์” (58:1)

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบัญญัติการไต่ถามของการหย่าแบบสมัยญาฮิลียะฮ์ “บรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขาในหมู่พวกเขาว่าเสมือนแม่ของพวกเขา นั้น พวกนางมิได้เป็นแม่ของพวกเขา บรรดาแม่ของพวกเขามิได้เป็นอื่นใดนอกจากพวกนางเป็นผู้ให้กำเนิดพวกเขาเท่านั้น และแท้จริงพวกเขานั้นกล่าวคำพูดที่น่าเกลียดและกล่าวเท็จ และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ทรงภัยโทษ ทรงยกโทษให้เสมอ” (58:2)

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องการซุบซิบ ซึ่งเป็นการพูดคุยกันลับ ๆ ระหว่างสองคนหรือมากกว่านั้น ในเรื่องนี้เป็นนิสัยของพวกยะฮูดและพวกมุนาฟิกันที่ต้องการจะทำร้ายบรรดามุอิมินผู้ศรัทธา ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบัญญัติในเรื่องนี้และได้กล่าวเตือนบรรดามุอิมินผู้ศรัทธาถึงบั้นปลายของมัน “เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน การซุบซิบกันในสามคนจะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่พระองค์จะทรงเป็นที่สี่ของพวกเขา” (58:7)

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกยะฮูดที่ถูกสาปแช่ง ซึ่งพวกเขาได้เข้ามาร่วมในที่ประชุมของท่านรอซูล คืออลลิลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม โดยกล่าวทักทายด้วยคำทักทายที่เป็นปรีศนา โดยผิวเผินแล้วเป็นคำอวยพรและความสันติสุข แต่ซ่อนเร้นภายในไว้ด้วยการสาปแช่ง การกล่าวร้าย และหมิ่นประมาท เช่น คำกล่าวของพวกเขาที่ว่า “อัสซามุอะลัยกะยามุฮัมมัด” หมายถึงความตายจงมีแต่ท่าน “และเมื่อพวกเขามาหาเจ้าพวกเขาจะกล่าวทักทายไม่เหมือนกับที่อัลลอฮ์ทรงกล่าวทักทายด้วยคำพูดนั้น” (58:8)

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกมุนาฟิกันอย่างละเอียดพอสมควร โดยที่พวกเขาได้คบพวกยะฮูดเป็นเพื่อนเป็นพิเศษ พวกเขารักพวกยะฮูด สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือ อีกทั้งยังได้ถ่ายทอดนำความลับของบรรดามุอิมินไปให้พวกเขาอีกด้วย ซูเราะฮ์ได้เปิดโปงพวกเขาว่า “เจ้ามิเห็นดอกหรือบรรดาผู้ที่เป็นมิตรกับชนกลุ่มหนึ่งซึ่งอัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขา” (58:14)

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้แจงข้อเท็จจริงของการรักเพื่ออัลลอฮ์ และการเกลียดชังเพื่ออัลลอฮ์ซึ่งเป็นมูลฐานของการศรัทธา และเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวของศาสนาดังนั้นจำเป็นต้องปฏิบัติเพื่อให้การศรัทธามีความสมบูรณ์ด้วยการเป็นศัตรูกับผู้

เป็นศัตรูกับอัลลอฮ์ “เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกรักใคร่ชอบพอผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮ์ และรอสูลของพระองค์ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อของพวกเขาหรือลูกหลานของพวกเขา หรือพี่น้องของพวกเขา หรือเครือญาติของพวกเขาก็ตาม ชนเหล่านั้นอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกการศรัทธาไว้ในจิตใจของพวกเขา” (58:22)

ซูเราะฮ์นี้อ่านได้ทั้งสองอย่างคือ “อัลมูญาดิละฮ์” และ “อัลมูญาดะละฮ์”

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. โดยแน่นอน อัลลอฮ์ทรงได้ยินถ้อยคำของ
สตรีที่กำลังโต้แย้งกับเจ้าในเรื่องสามีของนาง
และนางได้ร้องทุกข์ต่ออัลลอฮ์ และอัลลอฮ์นั้น
ทรงได้ยินการตอบโต้ของเจ้าทั้งสอง แท้จริง
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรู้เห็นเสมอ¹

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي
إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ خَوَاوِكُمْ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٥٨﴾

2. บรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขาใน
หมู่พวกเจ้าว่าเสมือนแม่ของพวกเขา นั้น พวก
นางมิได้เป็นแม่ของพวกเขา บรรดาแม่ของ
พวกเขา มิได้เป็นอื่นใดนอกจากเป็นผู้ให้กำเนิด
พวกเขาเท่านั้น และแท้จริงพวกเขานั้นกล่าว
คำพูดที่น่าเกลียดและกล่าวเท็จ และแท้จริง
อัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ ทรงยกโทษให้
เสมอ²

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ
أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهُتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدَتْهُمْ
وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا
وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٥٩﴾

3. และบรรดาผู้เปรียบเทียบภรรยาของพวกเขา
ว่าเสมือนแม่ของพวกเขา นั้น แล้วพวกเขาจะ
คืนสู่ถ้อยคำที่พวกเขาได้กล่าวไว้ ดังนั้น (สิ่ง
ที่จำเป็นแก่เขาต้องปฏิบัติคือ) การปล่อยทาส
หนึ่งคนก่อนที่เขาทั้งสองจะแตะต้องต่อกัน

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا
فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَلِكُمْ تَوْعُظُونَ
بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٦٠﴾

¹ อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาในเรื่องของเคาะละฮฺ บุตรี ซะอฺละซะฮฺ อัลอันศอรียะฮฺ และสามีของนางคือ
เอาส อิบน์ อัศศอมิต คือนางได้มาร้องเรียนต่อท่านรอสูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม เรื่องสามี
ของนางกล่าวกับนางขณะที่เกิดโทสะว่า "เธอเป็นเสมือนกับแม่ของฉัน" การกล่าวด้วยคำพูดเช่นนี้ใน
สมัยนั้นถือว่าเป็นการหย่า อัลลอฮ์ทรงได้ยินการโต้แย้งระหว่างเจ้าทั้งสอง ดังนั้นอัลอายะฮ์ทั้ง 4 ของ
ซูเราะฮ์อัลมูญาตะละฮ์จึงถูกประทานลงมา

² การที่พวกเขาหย่าภรรยาของพวกเขาด้วยการเรียกพวกนางเป็นแม่นั้น เป็นการกล่าวคำพูดที่น่าเกลียด
และไม่ถูกต้องและเป็นการกล่าวคำเท็จ เพราะบรรดาแม่ของพวกเขานั้นเป็นผู้ให้กำเนิดพวกเขา จะเป็น
ภรรยาไม่ได้

(ร่วมหลับนอน) นั่นคือสิ่งที่พวกเจ้าถูกเตือน
เอาไว้ (ใช้ให้ปฏิบัติ) และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อยิ่ง
ในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ¹

4. ส่วนผู้ที่ไม่สามารถหา (หาส) ได้ ก็ต้องถือ
ศีลอดสองเดือนติดต่อกัน ก่อนที่เขาทั้งสองจะ
แตะต้องต่อกัน (ร่วมหลับนอน) สำหรับผู้ที่ไม่
สามารถจะถือศีลอดได้ ก็ต้องให้อาหารแก่คน
ยากจนจำนวนหกสิบคน ทั้งนี้เพื่อจะให้พวก
เจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์²
นั่นคือขอบเขตของอัลลอฮ์ และสำหรับพวก
ปฏิบัติศรัทธานั้น จะได้รับการลงโทษอย่าง
เจ็บปวด³

5. แท้จริงบรรดาผู้ต่อต้านอัลลอฮ์ และรอซูล
ของพระองค์ พวกเขาจะถูกทำให้อับยศเช่นเดียวกับ
บรรดาก่อนหน้าพวกเขาได้ถูกทำให้อับยศ
มาก่อนแล้ว⁴ และแน่นอน เราได้ประทาน
อายาตทั้งหลายอันชัดแจ้ง และสำหรับพวก

مَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مَتَابَعَيْنِ مِنْ قَبْلِ
أَنْ يَتَمَاتَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا
ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَيَلْكَ حُدُودَ اللَّهِ
وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوا كَمَا كَتَبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ
عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٢﴾

¹ บรรดาผู้หย่าภรรยาของพวกเขาโดยเปรียบเทียบนางเป็นแม่ของพวกเขา และต้องการจะคืนดีกับพวก
นาง จึงจำเป็นที่พวกเขาจะต้องปฏิบัติก่อนร่วมหลับนอนด้วยกันก็คือ การปล่อยหาสหนึ่งคน นั่นคือ
บัญญัติของอัลลอฮ์ที่บรรดามูมินจะต้องยึดถือปฏิบัติ

² สำหรับผู้ที่ไม่สามารถจะหาหาสมาปลดปล่อยได้ ก็จะต้องถือศีลอดเป็นเวลาติดต่อกัน 60 วัน หากเขา
ไม่สามารถกระทำได้ ก็จำเป็นต้องให้อาหารแก่คนยากจนชัดเจน 60 คน ข้อบัญญัติดังกล่าวมานั้นเพื่อ
ให้พวกเจ้าถือปฏิบัติ และเพื่อให้พวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ เพราะการอีมานคือ
การเชื่อมั่นทั้งคำพูดและปฏิบัติ และการเชื่อฟังกัตตี้อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์คือการอีมาน ส่วน
การฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ และรอซูลก็คือการปฏิบัติศรัทธาตนเอง

³ นั่นคือข้อปฏิบัติ และขอบเขตของอัลลอฮ์ พวกเจ้าอย่าได้ล่วงเกินเป็นอันขาด

⁴ คือบรรดาผู้ที่ไม่เชื่อฟัง ได้แย้ง และเป็นศัตรูกับอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ พวกเขาจะได้รับความ
อับยศและการเหยียดหยามเช่นเดียวกับประชาชาติในสมัยก่อนๆ ได้รับมาแล้ว

ปฏิบัติเสร็จก็จะได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสู¹

6. วันที่อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาทั้งหมดฟื้นคืนชีพขึ้นมา แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกเขาทราบถึงสิ่งที่พวกเขาปฏิบัติไว้² อัลลอฮ์ทรงประเมินมันไว้อย่างครบถ้วน แต่พวกเขาเสื่อมมันและอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่งทุกอย่าง³

7. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า อัลลอฮ์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน การซุบซิบกันในสามคนจะไม่เกิดขึ้น เว้นแต่พระองค์จะทรงเป็นที่สี่ของพวกเขา และมันจะไม่เกิดขึ้นในห้าคน เว้นแต่พระองค์ทรงเป็นที่หกของพวกเขา และมันจะไม่เกิดขึ้นน้อยกว่านั้น และจะไม่เกิดขึ้นมากกว่านั้น เว้นแต่พระองค์จะทรงอยู่ร่วมกับพวกเขา ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในแห่งหนใด แล้วพระองค์ก็จะทรงแจ้งพวกเขาให้ทราบในวันกิยามะฮ์ ถึงสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ (ในโลกดุนยา) แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง⁴

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا
أَخَصَّنَا اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَايَهُمْ
وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَمٍ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ إِنْ كَانُوا تَمَّيِّنْتَهُمْ
بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾

¹ คือเราได้ประทานครุฑฐานอันขัดแจ้งมาเพื่อยืนยันถึงสัจจะของรูดของเรานในสิ่งที่ท่านได้นำมาเผยแผ่แก่พวกเขา กระนั้นก็ตีพวกเขาก็ยังต่อต้านและเป็นศัตรูกับท่าน ดังนั้นอัลลอฮ์จึงได้ให้พวกเขาได้รับความต่ำต้อยและอับยศในโลกดุนยา และได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสูในโลกอาคิเราะฮ์

² ในวันกิยามะฮ์จะทรงให้พวกเขาอาชญากรทั้งหลายฟื้นคืนชีพขึ้นมาอยู่ในสถานที่เดียวกัน แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาถึงความผิดที่พวกเขาได้กระทำไปในโลกดุนยา

³ คืออัลลอฮ์ทรงประเมินผลในสมุ้ตบ้นที่กการงานของพวกเขาในขณะที่ได้กระทำไว้ พวกเขาเสื่อมการกระทำ ความผิดของพวกเขาโดยมีความเชื่อมั่นว่าจะไม่มีการสอบสวนและการตอบแทน

⁴ ความหมายของอายะฮ์นี้ก็คือ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงอยู่ร่วมกับบ่าวของพระองค์ ทรงสอดส่องต่อสภาพ และการทำงานของพวกเขา และสิ่งที่พวกเขากระซิบกระซาบกัน ไม่มีสิ่งใดในกิจการของบ่าวบ้างที่จะซ่อนเร้นต่อพระองค์ ดังนั้นพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาถึงสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไปไม่ว่าจะเป็นความดีหรือความชั่ว แล้วพระองค์ก็จะทรงตอบแทนพวกเขาในวันกิยามะฮ์

8. เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้ที่ถูกห้ามจากการชู้ชิบ แล้วพวกเขาก็กลับไปกระทำในสิ่ง ที่พวกเขาได้ถูกห้ามเอาไว้ และพวกเขาชู้ชิบ นินทากันใน การทำบาปและการเป็นศัตรูและการฝ่าฝืนท่านรอสูล¹ และเมื่อพวกเขามาหาเจ้า พวกเขากจะกล่าวทักทายไม่เหมือนกับที่อัลลอฮ์ ทรงกล่าวทักทายด้วยคำพูดนั้น² และพวกเขา กล่าวในหมู่พวกเขาว่า ทำไมอัลลอฮ์จึงไม่ทรงลงโทษเราตามที่เราได้กล่าวทักทาย (มุฮัมมัด) นรกก ก็เป็นการพอเพียงแก่พวกเขาแล้ว พวกเขาจะถูกเผาไหม้ในนั้น มันเป็นทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง³

9. โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อพวกเขาชู้ชิบต่อกัน ก็อย่าได้ชู้ชิบกันด้วยการทำบาปและการเป็นศัตรู และการฝ่าฝืนท่านรอสูล แต่จงชู้ชิบกันเพื่อการทำ ความดี และการยำเกรง พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์ ผู้ซึ่งพวกเจ้าจะถูกรวบรวมให้กลับไปหาพระองค์⁴

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ هُوَ عَنْ الْغَنِيِّمْ يُعْوَدُونَ لِمَا هُوَ عَنْهُ وَيَنْنَجُونَ بِالْإِنْمِرِ وَالْعَدْوَنِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءَ وَكَ حَيْوَتِكَ بِمَا تُؤْتِيكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ بَصُلْوًا لَهَا فَيَنْسُ الْمَصِيرُ ﴿٨﴾

يَأْتِيَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنَا تَنْجِيْتُمْ فَلَا تَنْتَجُوا بِالْإِنْمِرِ وَالْعَدْوَنِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنْجُوا بِالْبِرِّ وَالْتَّقْوَى وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾

¹ คือพวกยะฮูด และพวกมุนาฟิกินได้พูดจาชู้ชิบระหว่างกัน โดยหวังในการนี้เพื่อให้ร้ายแก่บรรดามุฮัมมิดินที่นครอัลมะดีนะฮ์ พวกเขาได้พูดคุยระหว่างกันในเรื่องที่เป็นบาปเป็นศัตรู และฝ่าฝืนคำสั่งของท่านรอสูลุลลอฮ์ คืออัลลัลลอฮ์อะลยฮิวะซัลลัม เพราะการพูดจาของพวกเขาอยู่ในเรื่องของการวางแผนร้ายต่อบรรดามุสลิม

² เมื่อพวกเขาได้มาหาเจ้า โอ้อมุฮัมมัดเอ๋ย พวกเขาจะทักทายด้วยคำที่ว่า “ความตายจงประสบแต่พวกท่าน” แล้วท่านรอสูล คืออัลลัลลอฮ์อะลยฮิวะซัลลัม ก็จจะกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงประสบแต่พวกท่าน”

³ พวกเขาจะกล่าวว่า หากมุฮัมมัดเป็นนะบีจริงแล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงลงโทษแก่พวกเราตามคำกล่าวทักทายของพวกเรา อัลลอฮ์ทรงกล่าวตอบแก่พวกเขาว่า เป็นการพอเพียงแก่พวกเขาด้วยการลงโทษในนรกและพวกเขาจะถูกเผาไหม้ในนั้นตลอดกาล

⁴ อัลกุรฏบียักกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงห้ามบรรดามุฮัมมิดินมิให้พูดจาชู้ชิบกันในทางที่เป็นบาปและเป็นศัตรูต่อผู้อื่น และเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของท่านรอสูล คืออัลลัลลอฮ์อะลยฮิวะซัลลัม เช่นการกระทำของพวกยะฮูด และพวกมุนาฟิกิน และทรงใช้ให้พวกเขาพูดคุยกันด้วยความจริงกักดีและการยำเกรง เพราะพวกเขาจะถูกรวบรวม ณ ที่พระองค์เพื่อการชำระและตอบแทนในผลงานของแต่ละคน

10. แท้จริงการซุบซิบนินทากันนั้นเป็นการทำงาน
ของชัยฏอน เพื่อมันจะก่อความเสียหายให้แก่
บรรดามุอฺมิน แต่มันจะไม่ให้ร้ายแต่อย่างใด
แก่พวกเขา เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และ
เฉพาะอัลลอฮ์เท่านั้น บรรดามุอฺมินต้องมอบ
ความไว้วางใจ¹

11. โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อได้มีเสียงกล่าว
แก่พวกเจ้าว่า จงหลีกที่ให้ในที่ชุมนุม พวกเจ้า
ก็จงหลีกที่ให้เขา เพราะอัลลอฮ์จะทรงให้ที่
กว้างขวางแก่พวกเจ้า² (ในวันกียามะฮ์) และ
เมื่อมีเสียงกล่าวว่าจงลุกขึ้นยืนจากที่ชุมนุม
นั้น พวกเจ้าก็จงลุกขึ้นยืน เพราะอัลลอฮ์จะ
ทรงยกย่องเทอดเกียรติแก่บรรดาผู้ศรัทธาใน
หมู่พวกเจ้า และบรรดาผู้ได้รับความรู้หลาย
ชั้น และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้อยิ่งในสิ่งที่พวกเจ้า
กระทำ³

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا
وَلَيْسَ بِضَارٍّ لَهُمْ شَيْئًا إِلَّا لِيُؤْذِنَ اللَّهُ وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ فَسَحُوا
فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ
وَإِذَا قِيلَ آنشُرُوا فَأَنشُرُوا بِإِذْنِ اللَّهِ الَّذِينَ
ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٥٩﴾

¹ การซุบซิบที่เป็นบาปและเป็นศัตรูนั้นมาจากชัยฏอน โดยพวกเขาคิดว่าจะเป็นการให้ร้ายแก่บรรดา
มุอฺมิน แต่มันหาเป็นเช่นนั้นไม่ เว้นแต่ด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮ์ ดังนั้นแต่อัลลอฮ์เท่านั้นมิใช่ผู้อื่น
จากพระองค์จำเป็นแก่บรรดามุอฺมินจะต้องมอบความไว้วางใจ

² คือพวกเจ้าจงหลีกที่ให้กว้างในที่ชุมนุมเพื่อวิชาการหรือเพื่อการรำลึก เพราะอัลลอฮ์จะทรงให้กว้างขวาง
แก่พวกเจ้าในสวนสวรรค์ ในเรื่องของริซกีและในกุบูร อิมามอัลฟัครกล่าวว่ ในอายะฮ์ที่ว่า “อัลลอฮ์จะ
ทรงให้ที่กว้างขวางแก่พวกเจ้า” นั้นมีความหมายโดยทั่วไปในทุกสิ่งที่ถูกเรียกกร้องให้มีกรกว้างขวาง
เช่น สถานะที่ ริซกี การมีจิตใจกว้างขวาง ในกุบูร และในสวนสวรรค์ ในอายะฮ์นี้เป็นการบ่งชี้ว่า ทุกคนที่
ให้ความกว้างขวางแก่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ในเรื่องของความดีและความสุขสบายแล้วอัลลอฮ์ก็จะให้ความ
กว้างขวางแก่เขาทั้งในดุนยาและอาคิเราะฮ์

³ คืออัลลอฮ์จะทรงยกย่องให้เกียรติในตำแหน่งที่สูงหลายชั้นในสวนสวรรค์แก่บรรดาผู้ศรัทธาที่ปฏิบัติ
ตามคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และแก่บรรดาคนรู้ในหมู่พวกเขาโดยเฉพาะ

12. โอบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อพวกเขาจะปรึกษาหารือหรือทำนรอฮูลเป็นการส่วนตัว (เป็นการลับ) พวกเขาจงบริจาคตานก่อนการปรึกษาหารือของพวกเขา นั่นเป็นการกระทำที่ดีสำหรับพวกเขา และเป็นการทำจิตใจให้ผ่องแผ้ว หากพวกเขาไม่สามารถหามาได้ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

13. พวกเขาจักลัวต่อการบริจาคตานก่อนหน้าการปรึกษาหารือเป็นการส่วนตัวของพวกเขา กระนั้นหรือ หากพวกเขามีได้กระทำเช่นนั้น อัลลอฮ์ก็ไต่ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขาแล้ว ดังนั้นพวกเขาจงดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและบริจาคตะกาต และจงเชื่อฟังภักดีต่ออัลลอฮ์และรอฮูลของพระองค์ และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ยิ่งในสิ่งที่พวกเขากระทำ²

14. เจ้ามิเห็นดอกหรือบรรดาผู้ที่เป็นมิตรกับชนกลุ่มหนึ่งซึ่งอัลลอฮ์ทรงกริ้วพวกเขา พวกเขา (มุนาฟิกัน) มิได้เป็นพวกของพวกเขา และมิได้เป็นพวกของพวกเขา (ยะฮูด) และพวกเขา

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِمْوْا بِيْنَ يَدَيْ
تَحِيَّاتِكُمْ صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطْمَٰنِيْنَۙ فَاِنْ لَمْ تَجِدُوْا
فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾

ءَاَسَفْتُمْ اَنَّ تُقَدِّمُوْا بِيْنَ يَدَيْ تَحِيَّاتِكُمْ صَدَقَتٍ
فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَاَتٰبَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ
وَوَاتُوْا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَاَللّٰهُ
خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٣﴾

﴿١٤﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلّٰوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا يَتَّبِعُوْنَكُمْ وَلَا يَحْتَفِلُوْنَ عَلٰى الْكُذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾

¹ คือเมื่อพวกเขาต้องการที่จะปรึกษาหารือกับทำนรอฮูลอัลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม เป็นการส่วนตัวและเป็นการลับแล้วจึงบริจาคตานเป็นการล่วงหน้าให้แก่บรรดาคนยากจน อัลลอฮ์ซัยยิกกล่าวว่า ในเรื่องนี้เป็นการยกย่องให้เกียรติแก่สถานะของทำนรอฮูล คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม เป็นประโยชน์แก่บรรดาคนยากจน เป็นการแยกแยะให้รู้ว่าใครคือผู้บริสุทธิ์ และใครคือมุนาฟิก และระหว่างผู้ที่รักคุณยาและผู้รักอคิเราะฮ์ นอกจากนี้ยังเป็นการตีแผ่เขาในข้อที่ว่าเขาได้ปฏิบัติตามข้อใช้ของอัลลอฮ์

² เป็นการปรามแก่บรรดามุอมีนที่กล่าวการบริจาคตานก่อนหน้าที่จะเข้าไปปรึกษาหารือกับทำนรอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม เป็นการส่วนตัว จุดมุ่งหมายก็คือพวกเขาอย่าได้กลัวความยากจนในการบริจาคตานกรณีเช่นนี้ เพราะอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงประทานริซกีให้แก่พวกเขา แต่หากพวกเขาไม่ได้กระทำเช่นนั้นคือมิได้บริจาคตาน อัลลอฮ์ก็จะทรงอภัยโทษให้แก่ก็ขอให้พวกเขาจงรักษาการละหมาดให้ครบถ้วนถูกต้อง และบริจาคตะกาตที่จำเป็นต้องบริจาคตาน และเชื่อฟังปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์และรอฮูลของพระองค์

สาบานในเรื่องโกหกทั้งนั้น ทั้ง ๆ ที่พวกเรารู้ดี อยู่แล้ว¹

15. อัลลอฮฺทรงเตรียมการลงโทษอย่างสาหัสไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว แท้จริงพวกเขานั้น สิ่งที่พวกเขากระทำไปมันชั่วช้าจริง ๆ²

16. พวกเขาได้ยึดถือเอาการสาบานของพวกเขาเป็นโล่ป้องกัน แล้วพวกเขาก็ขัดขวางผู้คนให้ออกจากทางของอัลลอฮฺ ดังนั้นสำหรับพวกเขา จะได้รับการลงโทษอย่างน่าอดสู³

17. ทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และลูกหลานของพวกเขาจะไม่ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺไปได้แต่อย่างใด คนเหล่านั้นเป็นชาวนรก พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล⁴

18. วันที่อัลลอฮฺจะทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพขึ้นมาทั้งหมด แล้วพวกเขาก็จะสาบานต่อพระองค์

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ حُجَّةً فُصِّدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾

لَنْ نُنْفِئَهُمْ عَنْ أَمْوَالِهِمْ وَلَا أَوْلَادِهِمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكَ وَالْحَسْبُ عَلَيْهِمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَا يَأْتِيهِمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ﴿١٨﴾

¹ เป็นการแปลกใจในเรื่องของพวกมุนาฟิกัน คือพวกเขาได้อ้างถึงการอيمانว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธาในเวลาเดียวกันพวกเขาได้คบพวดยะฮูดเป็นมิตร ซึ่งพวกนี้อัลลอฮฺทรงกริ้วต่อพวกเขา นอกจากนี้พวกมุนาฟิกันยังได้นำเอาความลับของบรรดามุอิมินไปบอกแก่พวดยะฮูดอีกด้วย บุคคลจำพวกนี้อัลลอฮฺตะอาลา ได้ประณามพวกเขาไว้ในซูเราะฮ์ อั้นนิซาอ์ อายะฮ์ 143

² เพราะเหตุการณณ์ลักลอบของพวกเขาคือ อัลลอฮฺจึงได้เตรียมการลงโทษอย่างสาหัสไว้สำหรับพวกเขาแล้ว คืออยู่ในนรกกันทั้งปวง

³ เพราะความกลัวจะถูกฆ่า พวกเขาจึงใช้การสาบานแบบโกหกเพื่อเป็นโล่ป้องกันตัวของพวกเขา นอกจากนี้พวกเขายังขัดขวางมิให้มุฮาซันเพื่อเข้าสู่อิสลาม ด้วยการเกลี้ยกล่อมให้เกิดความสงสัยแก่บรรดาผู้ที่จิตใจอ่อนแอ และเล่ห์เพทุบายแก่บรรดามุสลิม แน่หนอนสำหรับพวกเขานั้นจะได้รับการลงโทษอย่างหนักและน่าอดสูที่สุด

⁴ ในวันอาคิเราะฮฺนั้นทรัพย์สินสมบัติที่พวกเขาสะสมและรวมไว้ก็ดี และลูกหลานที่พวกเขาภาคภูมิใจก็ดี สิ่งเหล่านั้นจะไม่ช่วยหรือป้องกันพวกเขาให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺได้

ดังเช่นที่พวกเขาสาบานต่อพวกเขา และพวกเขาคิดว่า แท้จริงพวกเขาอยู่บนสิ่งหนึ่งแห่งความจริงแล้ว พึงทราบเถิด แท้จริงพวกเขาเป็นผู้โกหก¹

19. ชัยฏอนมารร้ายได้เข้าไปครอบงำพวกเขาเสียแล้ว มันจึงทำให้พวกเขาลืมการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ชนเหล่านั้น คือบรรดาพรรคพวกของชัยฏอน พึงทราบเถิดว่า แท้จริงพรรคพวกของชัยฏอนนั้น พวกเขาเป็นผู้ขาดทุน²

20. แท้จริงบรรดาผู้ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ ชนเหล่านั้นอยู่ในหมู่ผู้อัปยศอดสู³

21. อัลลอฮ์ทรงกำหนดไว้ว่า แน่นอนช้าและรอซูลของข้าจะมีชัยชนะเหนือกว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรงอำนาจเหนือ⁴

22. เจ้าจะไม่พบหมู่ชนใดที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลกรักใคร่ชอบพอผู้ที่ต่อต้าน

أَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ
حِزْبُ الشَّيْطَانِ ۗ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْفَٰسِقُونَ ﴿١٩﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ وَأُولَٰئِكَ
فِي الْأَذْلَىٰ ﴿٢٠﴾

كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَيْكَ أَنَا وَرُسُلِي ۚ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٢١﴾

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا

¹ ในวันกียามะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะให้พวกเขาฟื้นคืนชีพขึ้นมา ในวันที่พวกเขาจะสาบานต่อหน้าพระองค์ว่าพวกเขาเป็นมุอิมิน เหมือนกับที่พวกเขาได้เคยสาบานต่อหน้าพวกเขาว่า พวกเขาเป็นมุอิมิน โดยที่พวกเขาคาดคิดว่า การสาบานของพวกเขาในวันอาคิเราะฮ์จะช่วยให้พวกเขาได้รับรอดพ้นจากการถูกฆ่ามาแล้วในโลกดุนยา

² พวกเขาเหล่านั้นชัยฏอนได้เข้าไปครอบงำจิตใจของพวกเขา จึงทำให้พวกเขาลืมรำลึกถึงอัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นลูกน้องของชัยฏอน และพวกที่เป็นลูกน้องและพลพรรคของชัยฏอน แน่นอนพวกเขาจะอยู่ในสภาพขาดทุน และหลงทาง

³ แน่นอนบรรดาผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติข้อใช้และข้อห้ามของอัลลอฮ์ของรอซูลของพระองค์ พวกเขาจะได้รับการอัปยศอย่างน่าอดสูและห่างไกลจากความเมตตาของอัลลอฮ์

⁴ อัลลอฮ์ทรงบันทึกไว้ที่ลูทุมะหุฟุซ และทรงกำหนดไว้ว่า จะให้รอซูลของพระองค์มีชัยชนะเหนือศัตรูของพระองค์ด้วยหลักฐานและด้วยคมดาบ

อัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์¹ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อของพวกเขา หรือลูกหลานของพวกเขา หรือพี่น้องของพวกเขา หรือเครือญาติของพวกเขาก็ตาม² คนเหล่านั้นอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกการศรัทธาไว้ในจิตใจของพวกเขา และได้ทรงเสริมพวกเขาให้มีพลังมากขึ้นด้วยการสนับสนุนของพระองค์ และจะทรงให้พวกเขาได้เข้าสวนสวรรค์หลากหลาย มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์ โดยเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล³ อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีปรีดาต่อพระองค์ คนเหล่านั้นคือพรรคของอัลลอฮ์ ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงพรรคของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ⁴

أَبَاءَهُمْ وَأَبْنَاؤُهُمْ
أَوْ عَشِيرَتُهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمْ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ
أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٨﴾

¹ บรรดานักตีฟซีรอธิบายว่า ความมุ่งหมายของอายะฮ์นี้ ก็คือห้ามมิให้บรรดามุอิมินคบและรักใคร่ชอบพอพวกกุฟฟาร และผู้กระทำความผิด แต่สำนวนของอายะฮ์มาในรูปแบบของการบอกเล่าที่เน้นถึงการห้ามมิให้กระทำ อิมามอัลฟัครุกล่าวว่ ความหมายก็คือ การอีมานจะอยู่ร่วมกับการรักใคร่ชอบพอคัดรุของอัลลอฮ์ไม่ได้

² สาเหตุที่ระบุไว้ในอายะฮ์นี้ก็เพราะอะบูอับัยตะฮ์ได้ฆ่าพ่อของเขา คือ อัลญุรรอห ในสงครามบัตร์ อะบูบักร อัศคีดีดิก ตั้งใจจะฆ่าลูกของเขาคือ อับดุรรอหฺมาน มุศอ์บิบฺนุ อุไมร ฆ่าพี่ชายของเขา คือ อุบัยด อิบนุ อุไมรในสงครามบัตร์ ฮัมชะฮ์ อาลีและอุบัยตะฮ์ อิบนุ อัลฮาริส ฆ่าญาติของพวกเขาคือ อุตบะฮ์ ซัยบะฮ์ และอัลวะลีด อิบนุ อุตบะฮ์ ในสงครามบัตร์

³ คือจะทรงให้การศรัทธาของพวกเขาหนักแน่นอยู่ในจิตใจ จึงเป็นหัวใจที่เต็มไปด้ด้วยการศรัทธาเชื่อมั่น และมีความบริสุทธิ์ และจะทรงเสริมให้พวกเขามีพลังเข้มแข็งด้วยการช่วยเหลือและสนับสนุนจากพระองค์ นอกจากนี้พวกเขาจะพำนักอยู่ในสวนสวรรค์ที่เพียบพร้อมด้วยความสุขนานาชนิดอย่างสมบูรณ์และพำนักอยู่ตลอดเวลา

⁴ คือพระองค์จะทรงรับภาระงานของพวกเขาและทรงโปรดปรานต่อพวกเขา และพวกเขาก็ได้รับการตอบแทนจากพระองค์ ดังนั้นพวกเขาจึงยินดีปรีดาต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเขา ที่กล่าวถึงความโปรดปรานของพระองค์ต่อพวกเขาหลังจากได้เข้าไปในสวนสวรรค์แล้ว ก็เพราะว่าเป็นความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ และเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติยิ่ง บรรดาผู้ที่อยู่ในพรรคของอัลลอฮ์ พวกเขาคือผู้ที่ประสพชัยชนะทั้งในโลกนี้และปรโลก

(59) ซูเราะฮ์ อัลฮัซร

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 24 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลฮัซร

ซูเราะฮ์ อัลฮัซร เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ ที่ให้ความสนใจทางด้านการตราบทบัญญัติเช่นเดียวกับซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์อื่น ๆ แกนหลักของซูเราะฮ์นี้คือการกล่าวถึงสงครามบะนีอัลนะฎิร ซึ่งเป็นตระกูลหนึ่งของชาวยะฮูด ที่ผิดสัญญาที่ทำนรฮอซูล คือลบล้างอะลัษชะลัม ท่านจึงขับไล่พวกเขาให้ออกจาก นครอัลมะดีนะฮ์ ดังนั้นอิบนุอับบาส จึงเรียกซูเราะฮ์นี้ว่า “ซูเราะฮ์บะนีอัลนะฎิร” ในซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงพวกมุนาฟิเก็ทที่ทำสัญญาเป็นพันธมิตรกับพวกยะฮูด โดยสรุปแล้วคือ ซูเราะฮ์ที่เกี่ยวกับสงคราม การเสียสละ และทรัพย์สินเชลย

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการให้ความบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์ และแช่ซ็องฮุดดีพระองค์ จักรวาลทั้งผองที่ประกอบด้วยมนุษย์ สัตว์ พืชพันธุ์ และวัตถุ ต่างก็ยืนยันให้ความเป็นเอกภาพต่ออัลลอฮ์ เสด็จานุภาพของพระองค์และความยิ่งใหญ่ของพระองค์ “สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดิน ต่างแช่ซ็องฮุดดีแด่อัลลอฮ์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ”

ต่อจากนั้น ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงร่องรอยบางอย่างแห่งเสด็จานุภาพของพระองค์ และปรากฏการณ์แห่งอำนาจของพระองค์ ด้วยการขับไล่พวกยะฮูดให้ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขา ทั้ง ๆ ที่พวกเขาได้สร้างป้อมปราการไว้อย่างแข็งแรง พวกเขามีความเชื่อมั่นว่าพวกเขามีอำนาจมีความเข้มแข็ง ไม่มีผู้ใดจะมีอำนาจเหนือพวกเขาได้ แต่อำนาจของอัลลอฮ์และการลงโทษของพระองค์ได้มาหาพวกเขาโดยที่พวกเขาไม่ได้คาดคิดมาก่อนเลย “พระองค์เป็นผู้ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในหมู่พวกอะฮ์ลุลกิตาบออกจากบ้านเรือนของพวกเขาเป็นครั้งแรกของการถูกไล่ออกเป็นกลุ่ม ๆ”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องทรัพย์สินเชลยที่ยึดมาได้ โดยชี้แจงถึงเงื่อนไขและบทบัญญัติของทรัพย์สินนั้นๆ และได้เปิดเผยถึงเคล็ดลับในการกำหนดทรัพย์สินเชลยให้แก่ผู้ยากจนขัดสนเพื่อมิให้ผู้มั่งมีกระตือรือร้นใจ และเพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างชนชั้นต่างๆ ในสังคม อันจะก่อให้เกิดผลดีแก่ทั้งสองฝ่าย และบรรลุถึงซึ่งผลประโยชน์ทั่วไป “และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงให้หรือซูลของพระองค์ยึดมาได้จากชาวเมือง (พวกกุฟฟาร) เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ และรอซูล และญาติสนิท และเด็กกำพร้าและผู้ขัดสน”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวสรรเสริญบรรดาสาวกของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอลฮุอะลัยฮิวะซัลลัม โดยกล่าวถึงชื่อเสียงเกียรติยศของบรรดาชาวมุฮาญีรีน และความดีงามของบรรดาชาวอันศอร บรรดาชาวมุฮาญีรีน ได้อพยพออกจากบ้านเกิดเมืองนอนเพื่อแสดงออกซึ่งความรักต่ออัลลอฮ์ บรรดาชาวอันศอรได้ช่วยเหลือสนับสนุนศาสนาของอัลลอฮ์ โดยให้ความช่วยเหลือพี่น้องพวกเขาชาวมุฮาญีรีน ด้วยทรัพย์สินสมบัติและที่พักทั้งๆ ที่พวกเขา (ชาวอันศอร) ก็ยากจนและมีความต้องการ (สิ่งที่ยึดมาได้จากพวกเขา) เป็นของบรรดาผู้อพยพที่ขัดสน ซึ่งถูกขับไล่ออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขา และทอดทิ้งทรัพย์สินของพวกเขา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ และความยินดีของพระองค์

ในทางตรงกันข้าม เมื่อกล่าวถึงบรรดาชาวมุฮาญีรีนและบรรดาชาวอันศอร ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกมุนาฟิกันที่สารเลว ซึ่งพวกเขาได้ทำสัญญาเป็นพันธมิตรกับพวกเขาเยซูด เป็นปฏิปักษ์ต่ออิสลาม โดยยกอุทการณ์ถึงพวกเขาที่ลักษณะคล้ายชัยชนะที่ล่อลวงมนุษย์ให้หลงผิดและปฏิเสธศรัทธาแล้วมันก็ปลีกตัวและทำให้เขาผิดหวัง นี่คือสภาพของพวกมุนาฟิกันกับพี่น้องของพวกเขาคือพวกเขาเยซูด “เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้กลับกลอกกล่าวแก่พี่น้องของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธาในหมู่อะฮ์ลุสสุลิตาว่า หากพวกท่านถูกไล่ออก แน่แน่นอนเราก็จะออกไปพร้อมกับพวกท่านด้วย...”

ซูเราะฮ์ได้สั่งสอนบรรดามุอฺมิน ให้ระลึกถึงวันอันน่าสะพรึงกลัวในวันนั้นซึ่งบรรพบุรุษและเครือญาติจะไม่อำนวยความสะดวกอันใดแก่เขาเลย เกียรติยศและทรัพย์สินสมบัติก็จะไม่เกิดประโยชน์เช่นกัน และได้ชี้แจงถึงข้อแตกต่างอย่างมากระหว่างชาวสวรรค์กับชาวนรก และทางกลับของบรรดาผู้มีความสุขและบรรดาผู้มีความ

ทุกซีในโลกแห่งความยุติธรรมและการตอบแทน “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และทุกชีวิตจงพิจารณาดูว่า อะไรบ้างที่ตนได้เตรียมไว้สำหรับวันพรุ่ง (วันกิยามะฮ์)

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวถึงพระนามอันสวยงามของอัลลอฮ์ และคุณลักษณะอันสูงส่งของพระองค์ และการให้ความบริสุทธิ์แด่พระองค์จากลักษณะที่บกพร่องและหย่อนยาน “พระองค์คืออัลลอฮ์ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์” เช่นนี้แหละการเริ่มต้นของซูเราะฮ์ได้สอดคล้องกันตอนจบ เป็นการสอดคล้องอย่างสวยงามยิ่ง

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ใน
แผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีแด่อัลลอฮ์ และพระองค์
เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

2. พระองค์เป็นผู้ทรงให้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ในหมู่พวกเขาสูญสลายตาบ ออกจากบ้านเรือน
ของพวกเขาเป็นครั้งแรกของการถูกไล่ออกเป็น
กลุ่มๆ พวกเขาได้คาดคิดกันแล้วว่า พวกเขา
จะออกไป² (ในสภาพเช่นนั้น) และพวกเขา
คิดว่า แท้จริงป้อมปราการของพวกเขาจะ
ป้องกันพวกเขาให้รอดพ้นจากการลงโทษของ
อัลลอฮ์ได้ แต่การลงโทษของอัลลอฮ์ได้มีมา
ยังพวกเขาโดยมิได้คาดคิดมาก่อนเลย³ และ
พระองค์ทรงทำให้ความหวาดกลัวเกิดขึ้นใน
จิตใจของพวกเขา โดยพวกเขาได้ทำลายบ้าน
เรือนของพวกเขาด้วยน้ำมือของพวกเขาเอง
และด้วยน้ำมือของบรรดามุอ์มิน ดังนั้นพวกเขา

هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِنَابِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا
وَوَدَّوْا أَنْ هَرَمَ مَا نَبَعْتُهُمْ حُصُونَهُمْ مِنْ اللَّهِ
فَأَنْتَهُمْ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْسِبُوا وَقَدَفَ
فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبَ يُخْرَجُونَ بِيُوتِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ
وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَأَعْتَزَلُوا بِأَيَاتِنَا وَلِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾

¹ ทุกสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เช่นเมฆลาอิกะฮ์ มนุษย์ ฉุน สัตว์ ต้นไม้ ตลอดจนสิ่งที่มีชีวิต
และไม่มีชีวิตชนิดอื่นๆ ต่างก็แซ่ซ้องสดุดีแด่อัลลอฮ์ ให้ความบริสุทธิ์ ให้เกียรติ ให้ความยิ่งใหญ่แด่
พระองค์เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ทรงปรีชาญาณ

² พระองค์ได้ทรงให้พวกเขาสูญสลายตาบออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเขาคือ นครยัซริบหรือ
นครอัลมะดีนะฮ์เป็นครั้งแรกที่พวกเขาถูกขับไล่ออกมาเป็นกลุ่มๆ ไปยังประเทศซาม พวกเขาเจ้าบรรดา
มุอ์มินมิได้คาดคิดกันมาก่อนเลยว่าจะเกิดเหตุการณ์เช่นนั้นขึ้น คือการที่พวกเขาถูกขับไล่ออกไปใน
สภาพที่ต่ำต้อยและไร้เกียรติ ทั้งนี้เพราะพวกเขาเคยมีเกียรติเข้มแข็งมีทรัพย์สินเงินทอง เรือกสวนไร่นา

³ พวกเขาเคยคิดว่าป้อมปราการเหล่านั้นจะปกป้องพวกเขาให้พ้นจากสิ่งที่อัลลอฮ์กำหนดไว้แก่พวกเขาได้
คือการถูกไล่ออกจากนครอัลมะดีนะฮ์ และนี่คือการลงโทษของอัลลอฮ์ ซึ่งได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาโดยที่มิ
ได้คาดคิดมาก่อนเลย

จงยึดถือเป็นบทเรียนเถิด โอ้ผู้มีสติปัญญาทั้งหลายเอ๋ย¹

3. และหากมิใช่เพราะอัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดการเนรเทศแก่พวกเขาแล้ว แน่نونพระองค์จะทรงลงโทษพวกเขาในโลกนี้ และสำหรับพวกเขาในปรโลกนั้นก็คือการลงโทษด้วยนรก

4. ทั้งนี้ก็เพราะว่า พวกเขาต่อต้านอัลลอฮ์และรอสูลของพระองค์ และผู้ใดต่อต้านอัลลอฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงเข้มงวดในการลงโทษ²

5. การที่พวกเขาโค่นต้นอินทผลัมหรือปล่อยให้มันยืนไว้บนรากของมันนั้น เนื่องด้วยอหุหมัตของอัลลอฮ์ และเพื่อพระองค์จะทำให้บรรดาผู้ฝ่าฝืนได้รับอภัย³

6. และสิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงให้รอสูลของพระองค์ยึดมาได้จากพวกเขา (พวกเขาจะฮุด) พวกเขาจึงได้เห็นเห็น้อยด้วยการขี่ม้าหรือขี่อู่ออกไป แต่อัลลอฮ์ทรงให้บรรดารอสูลของพระองค์

وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَآءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٦﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾

مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَسَنَةٍ أَوْ نَزَعْتُمْهَا فَأَيْمَةٌ عَلَىٰ أَمْوَالِهَا فَأَيُّذِنَ اللَّهُ وَيُخْرَىٰ الْفٰسِقِينَ ﴿٨﴾

وَمَا آفَأَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِمْ فَمَا أَوْحَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงทำให้จิตใจของบะนีอัลนะฎิร เกิดความกลัวและตกอกตกใจจนกระทั่งพวกเขายอมจำนนต่อข้อตัดสินของท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม แล้วพวกเขา ก็พากันทำลายบ้านเรือนและป้อมปราการของพวกเขา ดังนั้นเหตุการณ์ครั้งนี้นับได้ว่าเป็นบทเรียนที่ไม่มีใครคาดฝันว่าจะเกิดขึ้นได้ หากมิใช่เดชานุภาพของพระองค์ คือการทำให้พวกเขาเกิดความหวาดกลัวขึ้นในจิตใจ

² อันเนื่องมาจากการที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดการเนรเทศไว้สำหรับพวกเขาแล้ว ดังนั้นการลงโทษโดยจับปล้นในโลกดุนยาจึงยังมิได้เกิดขึ้นแก่พวกเขา การลงโทษนั้นก็คือการถูกสังหารด้วยคมดาบเสมือนกับที่พี่น้องของพวกเขาคือชาวบะนีกูรอยเฮาะฮ์ได้รับการลงโทษหลังจากพวกเขา ส่วนในปรโลกนั้นพวกเขาจะได้รับ การลงโทษคือนรกเป็นที่พำนักของพวกเขา ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาต่อต้านและเป็นศัตรูกับอัลลอฮ์และรอสูลของพระองค์นอกจากนี้ยังได้ก่ออาชญากรรมและผิดสัญญาข้อตกลงกับท่านรอสูลอีกด้วย

³ ใ้อับรรดามุฮัมมิดเอ๋ย การที่พวกเขาตัดต้นอินทผลัมหรือปล่อยมันทิ้งไว้ ก็ด้วยพระบัญชาของอัลลอฮ์ และความประสงค์ของพระองค์เพื่อทำให้พวกเขาฮุดโกรธแค้นและต่ำต้อย

มีอำนาจเหนือผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และ อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง¹

7. และสิ่งใดที่อัลลอฮฺทรงให้รอซูลของพระองค์ ยึดมาได้จากชาวเมือง (พวกกุฟฟาร) สิ่งนั้นย่อม เป็นสิทธิของอัลลอฮฺและรอซูล และญาติสนิท และเด็กกำพร้า และผู้ขัดสนและผู้เดินทาง เพื่อ มันจะมีได้หมุนเวียนอยู่ในระหว่างผู้มั่งมีของ พวกเจ้าเท่านั้น และอันใดที่รอซูลได้นำมา ยังพวกเจ้าก็จงยึดเอาไว้ และอันใดที่ท่านได้ ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย พวกเจ้าจงยำเกรง อัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงเข้มงวด ในการลงโทษ²

8. (สิ่งที่ยึดมาได้จากพวกยะฮูด) เป็นของบรรดา ผู้อพยพที่ขัดสน ซึ่งถูกขับไล่ออกบ้านเกิดเมือง นอนของพวกเขาและทอดทิ้งทรัพย์สินของพวก เขา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮฺ และความยินดีของพระองค์ และช่วยเหลือ

مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
كُلٌّ لِّاللَّهِ يَكُونُ دَوْلَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمْ
الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦٧﴾

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يُبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٦٨﴾

¹ การที่อัลลอฮฺทรงให้ทรัพย์สินของพวกยะฮูด ชาวบะนีอัสละม์ถูกรับกลับคืนมาสู่ท่านรอซูลของพระองค์ เพราะว่าพวกเขาได้มีสัญญาไว้กับท่านรอซูลว่า หากพวกเขาผิดสัญญา ทรัพย์สินทั้งหมดของพวกเขาจะ ตกเป็นของท่านรอซูล ต่อมาพวกเขาได้วางแผนที่จะฆ่าท่านรอซูล และแผนร้ายของพวกเขาก็เกือบจะ สำเร็จหากแต่อัลลอฮฺทรงเปิดเผยเสียก่อน ดังนั้นทรัพย์สินที่ได้มาครั้งนั้นจึงมิได้เหน็ดเหนื่อยหรือได้รับความลำบากแต่ประการใด อัลลอฮฺจึงมอบให้เป็นสิทธิของท่านรอซูลแต่ผู้เดียวที่จะแจกจ่ายไปตามความ ประสงค์ของท่าน

² และนี่คือข้อบัญญัติเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดมาได้โดยมิได้มีการเสียเลือดเนื้อแต่ด้วยการทำสัญญาสงบศึก ทรัพย์สินเหล่านี้เป็นสิทธิของอัลลอฮฺและรอซูลที่จะแจกจ่ายไปตามบุคคลที่เห็นสมควร อัลกุรฎิบีย กกล่าวว่าที่กระทำเช่นนั้น เพื่อมิให้บรรดาหัวหน้าและคนมั่งมีแบ่งสรรปันส่วนในระหว่างพวกเขาโดย มิได้คำนึงถึงคนยากจนและคนที่อ่อนแอ นักตีฟซิริกกล่าวว่าถึงแม้ว่าอัลอายะฮฺถูกประทานลงมาเกี่ยวกับ ทรัพย์สินที่ยึดมาได้หรือทรัพย์สินสละยแต่มีบัญญัติคลุมโดยทั่วไปในทุกๆ สิ่งที่ท่านนะบีคือลัลลอ ฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม มีคำสั่งใช้และห้าม

อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ คนเหล่านั้น พวกเขาเป็นผู้สัตย์จริง¹

9. และบรรดาผู้ที่ได้ตั้งหลักแหล่งอยู่ที่นครมะดีนะฮ์ (ชาวอันศอร) และพวกเขาศรัทธาก่อนหน้า การอพยพของพวกเขา (ชาวมุฮาญิรีน) พวกเขารักใคร่ผู้ที่อพยพมายังพวกเขา และจะไม่พบความต้องการหรือความอิจฉาอยู่ในทรวงอกของพวกเขาในสิ่งที่ได้ถูกประทานให้ และให้สิทธิผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเอง ถึงแม้ว่าพวกเขายังมีความต้องการอยู่มากก็ตาม และผู้ใดปกป้องการตระหนี่ที่อยู่ในตัวของเขา คนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ²

10. และบรรดาผู้ที่มาหลังจากพวกเขา โดยพวกเขา กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของเราทรงโปรดอภัยให้แก่เราและพี่น้องของเราผู้ซึ่งได้ศรัทธาก่อนหน้าเรา และขอพระองค์อย่าได้ให้มีการเคียดแค้นเกิดขึ้นในหัวใจของเราต่อบรรดาผู้

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَعْنَهُ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
أَغْفِرْ لَنَا وَإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ
آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١١﴾

¹ อายะฮ์นี้มีความสัมพันธ์กับอายะฮ์ก่อนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่ยึดมาได้ กล่าวคือ ทรัพย์สินที่ยึดมาได้จากการทำสงครามนั้นเป็นสิทธิของบรรดาผู้อพยพที่ยากจนมาจากนครมักกะฮ์ ซึ่งพวกเขาผูกพันกับกะฮ์บ์แล้ว พวกเขาให้อพยพจากบ้านเกิดเมืองนอน ทอดทิ้งบ้านเรือนและทรัพย์สินสมบัติโดยแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์และมุ่งหวังเพื่อเชิดชูคำกล่าวของอัลลอฮ์และสนับสนุนศาสนาของพระองค์

² และบรรดาชาวอันศอรที่ศรัทธาก่อนหน้าการอพยพของพวกมุฮาญิรีนไปยังนครอัลมะดีนะฮ์พวกเขารักใคร่พี่น้องชาวมุฮาญิรีนและปลอบใจพวกเขาด้วยการให้ทรัพย์สินสมบัติและที่พัก ชาวอันศอรเหล่านั้นมิได้มีความโกรธหรืออิจฉาในสิ่งที่ได้แบ่งสรรให้ชาวมุฮาญิรีนเลย พวกเขาพอใจที่จะให้สิทธิแก่ผู้อื่นก่อนตัวของพวกเขาเอง ถึงแม้ว่าพวกเขามีความต้องการและยังยากจนอยู่ก็ตาม อันที่นับได้ว่าเป็นการเสียสละอย่างสูง อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงกล่าวชมเชยชาวอันศอร ไว้ ณ ที่นี้

ศรัทธา ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงพระองค์
ท่านเป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

11. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า บรรดาผู้กลับกลอก
กล่าวแก่พี่น้องของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธา
ในหมู่ะฮุลลิกิตาว่า หากพวกท่านถูกไล่ออก
แน่นอน เราก็จะออกไปพร้อมกับพวกท่าน
ด้วย และเราจะไม่เชื่อฟังปฏิบัติตามผู้ใดเป็น
อันขาดเกี่ยวกับพวกท่าน และหากพวกท่าน
ถูกโจมตีแน่นอน เราจะช่วยเหลือพวกท่าน
และอัลลฮุซุทฺรงเป็นพยานว่า แท้จริงพวกเขา
เป็นผู้กล่าวเท็จ²

12. หากพวกเขาถูกขับไล่ออกไป บรรดาผู้กลับ
กลอกเหล่านั้นก็จะไม่ออกไปพร้อมกับพวกเขา
และถ้าพวกเขาถูกโจมตี บรรดาผู้กลับกลอก
ก็จะไม่ช่วยเหลือพวกเขา (ยะฮุซุดะบะนีนะฎีร)
และหากบรรดาผู้กลับกลอกช่วยเหลือพวกเขา
แน่นอน บรรดาผู้กลับกลอกก็จะผินหลังหนี

﴿أَمْ تَرَى الَّذِينَ نَأْتُوا يَقُولُونَ إِنَّا هُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَنَّا كُفَرْنَا مِن قَبْلُ فَآخَرْتَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَنَّهُمْ كُفَرُوا مِن قَبْلُ فَأَنشَأْنَا لَكَ آيَاتٍ فَاتَّبَعِ الْغَاوِينَ﴾

﴿لَا يَخْرُجُوا إِلَىٰ جِهَادٍ وَلَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَٰكِن قَتَلُوا
لَا يَنْصُرُوهُمْ وَلَٰكِن نَّصَرُوهُمْ لَيُولَيْنَ
الْأَدْبَارَ لَنُضِرَّهُمْ وَلَا يَنْصُرُونَ﴾

¹ นี่คือ ลักษณะของบรรดามุอฺมินอีกประเภทหนึ่งที่สมควรแก่การยกย่องคือ บรรดาผู้ที่ติดตามมาจากหลัง
พวกเขาได้กล่าววิงวอนต่ออัลลฮุซุให้แก่พี่น้องของพวกเขาที่ได้ศรัทธาก่อนพวกเขา และอย่าให้เกิดการ
เคียดแค้นขึ้นในจิตใจของเราแก่ผู้หนึ่งผู้ใดในหมู่ผู้ศรัทธา ขอพระองค์ทรงตอบรับการวิงวอนของเราด้วย
เทอญ เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงเอ็นดู ผู้ทรงเมตตาต่อปวงบ่าวเสมอ

² เป็นการแสดงความประหลาดแก่สภาพของพวกมุนาฟิเก็น คือพวกเขาได้กล่าวกับพวกยะฮุซุดะบะนีฎีรหรือย-
เซาะฮุและบะนีอันนะฎีร ซึ่งได้ปฏิเสธศรัทธาต่อศาสนของมุฮัมมัดว่า หากพวกท่านถูกไล่ออกจากนคร
อัลมะดีนะฮ์ พวกเราก็จะออกไปกับพวกท่านด้วย พวกเราจะไม่เชื่อฟังคำสั่งของมุฮัมมัดในการสู้รบกับ
พวกท่าน และหากผู้ใดเข้าไปโจมตีพวกท่าน เราก็จะช่วยเหลือและอยู่ข้างเคียงพวกท่านเพื่อต่อสู้กับศัตรู
ของพวกท่านและอัลลฮุซุทฺรงเป็นพยานว่าพวกมุนาฟิเก็นนั้นเป็นผู้กล่าวเท็จในสิ่งที่พวกเขาได้กล่าวและ
ให้สัญญาเกี่ยวกับพวกเขา

ออกไป พวกเขาก็จะไม่ได้รับความช่วยเหลือ¹

13. แน่นนอน พวกเจ้านั้นเป็นที่หวาดเกรงใน
ทรวงอกของพวกเขา ยิ่งกว่าที่พวกเขามีต่อ
อัลลอฮ์ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขาเป็นหมูชนที่
ไม่เข้าใจ²

14. พวกเขาทั้งหมดจะไม่ต่อสู้กับพวกเจ้า เว้น
แต่ในเมืองที่มีป้อมปราการ หรือจากเบื้องหลัง
ของกำแพง การเป็นศัตรูระหว่างพวกเขา
เองนั้นรุนแรงยิ่งนัก เจ้าเข้าใจว่าพวกเขารวม
กันเป็นปึกแผ่น แต่ (ความจริงแล้ว) จิตใจของ
พวกเขาแตกแยกกัน ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขา
เป็นหมูชนที่ไม่ใช้สติปัญญาใคร่ครวญ³

15. (สภาพของพวกเขา) ประหนึ่งอุปมาสภาพ
ของบรรดา (พวกยิว) ก่อนหน้าพวกเขาเพียง
เล็กน้อย ซึ่งพวกเขาได้ลิ้มรสผลร้ายแห่งการ
งานของพวกเขา และการลงโทษอันเจ็บปวด

لَا تَنْتَرُوا شُدْرَتَهُمْ فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾

لَا يَقْتُلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُّحَصَّنَةٍ
أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾

كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاؤُا وَبَالَ أَمْرِهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾

¹ หากพวกเขาจะหลุดถูกขับไล่ออกไป พวกมุนาฟิกันก็จะไม่ออกไปพร้อมกับพวกเขา และหากพวกเขาจะหลุดถูก
โจมตี พวกเขาจะไม่ช่วยเหลือ และไม่ร่วมต่อต้านกับพวกเขาเป็นอันขาด ในกรณีสมมุติหากพวกมุนาฟิกัน
ช่วยเหลือในการต่อต้าน พวกเขา ก็จะพ่ายแพ้และผินหลังหนีออกไป ดังนั้นพวกเขาจะหลุดก็จะไม่ได้รับความ
ช่วยเหลือแต่อย่างใด

² คือพวกเจ้า บรรดามุสลิมนั้นเป็นที่เกรงขามและหวาดกลัวของพวกเขามีต่อพวกเจ้านั้นก็เพราะว่า
พวกเขาไม่รู้อะไรถึงความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์

³ พวกเขาจะหลุดเหล่านั้นไม่สามารถที่จะต่อสู้กับพวกเจ้าได้ เว้นแต่เมื่อพวกเขาอยู่ในเมืองที่มีป้อมปราการ
ล้อมรอบด้วยกำแพงและสนามพลေး ทั้งนี้เพื่อเป็นด่านป้องกันพวกเขาเนื่องจากความหวาดกลัวของ
พวกเขาตนเอง ระหว่างพวกเขาด้วยกันเองนั้นมีความคิดเห็นและผลประโยชน์ขัดแย้งกันอยู่เสมอ เจ้า
คิดว่าพวกเขาเป็นอันหนึ่งอันเดียว แต่ความจริงแล้วพวกเขาแตกแยกกันอยู่เสมอ การแตกแยกของพวก
เขานั้นก็เพราะว่า พวกเขาไม่ใช้สติปัญญาที่จะใคร่ครวญบัญญัติของอัลลอฮ์

จะได้แก่พวกเขา¹

16. ประหนึ่งเช่นชัยฏอนเมื่อมันกล่าวแก่มนุษย์ว่า จงปฏิเสธศรัทธาเถิด ครั้นเมื่อเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว มันจะกล่าวว่า แท้จริงฉันขอปลีกตัวออกจากท่าน แท้จริงฉันกลัวอัลลอฮ์ พระเจ้าแห่งสากลโลก²

17. ดังนั้นบั้นปลายของพวกเขาทั้งสองคือ พวกเขาทั้งสองจะอยู่ในนรกเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล และนั่นคือการตอบแทนของบรรดาผู้อธรรม³

18. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด และทุกชีวิตจงพิจารณาดูว่าอะไรบ้างที่ตนได้เตรียมไว้สำหรับพรุ่งวัน (วันกิยามะฮ์) และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ⁴

كَمَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنْ بَرِيءٌ مِنْكَ رَبِّي فَأخَافُ اللَّهَ
رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٥٦﴾

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَتَقَاطَرُوا
نَفْسَ مَا قَدَّمْتُمْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٨﴾

¹ ประหนึ่งพวกเขาจะหลุดในการไม่ยอมศรัทธาและต่อสู้อันรอกซูล คือลัลลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม เช่นเดียวกับพี่น้องของพวกเขา บะนีก็อยนะกออ และพวกมุชริกีนในสงครามบัตร์ พวกเขาได้ลิ้มรสบั้นปลายของการปฏิเสธศรัทธา และการทำสงครามของพวกเขาต่อท่านรอกซูล ซึ่งพวกเขาเขาจะได้รับการลงโทษอย่างเจ็บปวดในโลกอาคิเราะฮ์

² สภาพของพวกเขาจะหลุดดังกล่าวเช่นกัน เปรียบเสมือนการเชื่อฟังและยอมจำนนของพวกเขาต่อพวกมุนาฟิกันเช่นเดียวกับที่ชัยฏอนได้เลี้ยมสอนมนุษย์ให้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อมนุษย์ได้เชื่อฟังมันแล้ว มันก็ขอปลีกตัวจากการกระทำของมัน และว่าฉันกลัวอัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก

³ บั้นปลายของมนุษย์และชัยฏอนคือ การอยู่ในนรกตลอดกาล เป็นการตอบแทนแก่พวกมุชริกีนและบรรดาผู้ฝ่าฝืนไม่ยอมเชื่อฟังและกักต้ออัลลอฮ์

⁴ เมื่อได้กล่าวถึงสภาพของพวกเขาจะหลุด และพวกมุนาฟิกันแล้ว พระองค์ทรงสั่งสอนบรรดามุอมีนด้วยคำสั่งสอนที่ดี มิให้เป็นเยี่ยงมนุษย์จำพวกดังกล่าวมาแล้ว คือบรรดามุอมีนจงมีความยำเกรงอัลลอฮ์และระวังการลงโทษของพระองค์ และว่าทุกคนจงพิจารณาตัวเองว่าได้เตรียมผลงานที่ดีอะไรไว้บ้างสำหรับวันกิยามะฮ์ การกล่าวย้ำถึงการตักวาอีกครั้งหนึ่งในอายะฮ์เดียวกัน แสดงถึงตำแหน่งและความสำคัญของการตักวา

19. และพวกเจ้าอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ลืมหืม
อัลลอฮ์ มิฉะนั้นอัลลอฮ์จะทรงทำให้พวกเขา
ลืมหืมตัวของพวกเขาเอง ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็น
ผู้ฝ่าฝืน¹

20. บรรดาชาวนรกกับบรรดาชาวสวนสวรรค์
นั้นไม่เหมือนกันดอก บรรดาชาวสวนสวรรค์
พวกเขาเป็นผู้ได้รับความสำเร็จ²

21. หากเราประทานอัลกุรอานนี้ลงมาบน
ภูเขาสูงหนึ่ง แห่งนอนเจ้าจะเห็นมันหอบน้อม
แตกแยกเป็นเสี่ยงๆ เนื่องเพราะความกลัวต่อ
อัลลอฮ์ อุปมาเหล่านี้เราได้ยกมันมาเปรียบ
เทียบสำหรับมนุษย์ เพื่อพวกเขาจะได้พิจารณา
ใคร่ครวญ³

22. พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใด
อีก นอกจากพระองค์ ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ
และสิ่งเปิดเผย พระองค์คือผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ⁴

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٩﴾

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا
مُّتَصِدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ
نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْ
وَالشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾

¹ พวกเจ้าโอ้อวดบรรดาผู้ศรัทธา อย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้ที่ลืมหืมอัลลอฮ์ คือไม่ยอมเชื่อฟังจงรักภักดีต่อพระองค์ แล้วพระองค์จะลงโทษพวกเจ้าด้วยการให้ลืมหืมตัวเอง โดยไม่กระทำความดีเลย

² คือชาวสวนสวรรค์ในนรกชั้นต่ำสุด ส่วนชาวสวรรค์อยู่ในสวรรค์ชั้นสูงสุดจะเท่าเทียมกันได้อย่างไร ชาวสวรรค์เป็นผู้ประสพชัยชนะ ส่วนชาวสวนสวรรค์นั้นเป็นผู้ขาดทุน

³ หากอัลลอฮ์ทรงให้ภูเขาสูงหนึ่งแห่งมาบนภูเขาสูงหนึ่งแห่งนอนเจ้าจะเห็นมันหอบน้อมและแตกออกเป็นเสี่ยงๆ เพราะความกลัวต่ออัลลอฮ์ ในการเปรียบเทียบนี้เป็นการเตือนแก่บรรดาผู้ศรัทธาให้ใคร่ครวญ และมีความยำเกรงเมื่ออ่านหรือได้ยินอัลกุรอาน

⁴ ไม่มีสิ่งที่ถูกสักการะบูชาอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งเปิดเผย คือทั้งในที่ลับและที่แจ้ง สิ่งที่เป็นปรากฏและสิ่งที่ไม่ปรากฏ สิ่งที่อยู่ภายในและสิ่งที่อยู่ภายนอก พระองค์คือผู้ทรงกรุณาปรานี ซึ่งความกรุณาปรานีของพระองค์แผ่กลุ่มไปทั่วจักรวาล ผู้ทรงเมตตาต่อปวงปาวของพระองค์ผู้ศรัทธา

23. พระองค์คืออัลลอฮ์ ซึ่งไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ถูกเคารพภักดีโดยเที่ยงแท้) นอกจากพระองค์ ผู้ทรงอำนาจสูงสุด ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงความ ศานติสุข ผู้ทรงคุ้มครองการศรัทธา ผู้ทรงปกป้อง รักษาความปลอดภัย ผู้ทรงอำนาจยิ่ง ผู้ทรง ปรานีให้เรียบริ้อย ผู้ทรงความยิ่งใหญ่ มหา- บริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์ให้พ้นจากสิ่งที่พวกเขาตั้ง ภาคืต่อพระองค์¹

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِيبُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
الْمُنْكَرُ يُسَبِّحُنَا اللَّهُ
عَمَّا يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾

24. พระองค์คืออัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงให้ บังเกิด ผู้ทรงทำให้เป็นรูปร่าง สำหรับพระองค์ คือพระนามทั้งหลายอันสวยงามไพเราะ สิ่ง ที่ อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแซ่ซ้อง สดุดีพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥٩﴾

¹ ไม่มีสิ่งที่ถูกเคารพบูชาอย่างแท้จริงนอกจากพระองค์ เพราะพระองค์เป็นผู้สร้าง ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ ผู้จัดระบบให้เรียบริ้อย ไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์ พระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจในทุก ๆ สิ่ง ทรงปกครอง ทุก ๆ สิ่ง ผู้ทรงบริสุทธิ์จากสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับพระองค์ ทรงสมบูรณ์จากทุกสิ่งที่บกพร่อง ทรงคุ้มครอง บรรดาอชุลของพระองค์ด้วยสิ่งปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ทรงเป็นผู้พิทักษ์ ทรงเป็นพยานแก่ปวงบ่าวของพระองค์ ด้วยการทำงานของพวกเขา ผู้ทรงมีอำนาจในการผูกพยาบาทของพระองค์ ผู้ทรงปรานีและจัดระบบทุกสิ่ง ให้เรียบริ้อย ผู้ทรงยิ่งใหญ่โสเหนือปวงบ่าวของพระองค์ มหาบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์จากการตั้งภาคีใด ๆ ที่ เป็นพระเจ้าจอมปลอม

² พระองค์คือพระเจ้าอย่างแท้จริงไม่มีใครอื่นนอกจากพระองค์ พระผู้ทรงสร้างสำหรับทุก ๆ สิ่งที่ถูกสร้าง พระผู้ทรงให้บังเกิดทั้งหลายเป็นรูปร่างในรูปแบบที่แตกต่างกัน พระองค์มีพระนามที่สวยงามไพเราะ 99 พระนาม ทุก ๆ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดี และให้ความบริสุทธิ์แต่พระองค์ ด้วยคำกล่าว และสภาพความเป็นอยู่ ทรงมีอำนาจเหนือกิจการของพระองค์ ทรงปรีชาญาณในการจัด ระบบทั้งมวลของพระองค์

(60) ซูเราะฮ์ อัลมุตตะฮีนะฮ์

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 13 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลมุตตะฮีนะฮ์

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์ มะดะนียะฮ์ ที่ให้ความสนใจทางด้านการตราพระราชบัญญัติเป้าหมายหลักของซูเราะฮ์นี้อยู่ในเค้าโครงเรื่อง “ความรักและความเกลียดชังเพื่ออัลลอฮ์” ซึ่งเป็นสายสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดยิ่งกับการศรัทธา ในตอนต้นของซูเราะฮ์ถูกประทานลงมาเป็นการดำหนิ “ฮาฎิบ อิบน์ อะบีบัลตะอะฮ์” ขณะที่เขาเขียนหนังสือถึงชาวมักกะฮ์แจ้งให้ทราบว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้เตรียมตัวเพื่อพิชิตเมืองมักกะฮ์ นอกจากนี้พระองค์ยังได้กล่าวถึงระเบียบว่าด้วยการให้ความสนับสนุนแก่ศัตรูของอัลลอฮ์พร้อมกับได้ทรงยกอุทาหรณ์ในเรื่องของอิบรอฮีมและบรรดามุอมีนในการปลีกตัวของพวกเขาออกจากพวกมุชริกีน และได้ชี้แจงระเบียบเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ไม่ต่อต้าน เพื่อสังหารบรรดามุสลิมและระเบียบเกี่ยวกับบรรดามุอมีนหญิงผู้อพยพ และสิ่งจำเป็นที่ต้องทดสอบพวกนางและอื่นจากนั้นเกี่ยวกับการตราพระราชบัญญัติอื่น ๆ

ซูเราะฮ์ได้เริ่มด้วยการเตือนมิให้สนับสนุนบรรดาศัตรูของอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขาได้ทำร้ายบรรดามุอมีน จนกระทั่งเป็นเหตุให้มีการอพยพละทิ้งบ้านเกิดเมืองนอน “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบศัตรูของข้า และศัตรูของพวกเจ้าเป็นมิตร”

ซูเราะฮ์ได้ชี้แจงว่าความใกล้ชิด ความเกี่ยวพันกันทางญาติ และความเป็นมิตรกันในการดำรงชีวิตอยู่นี้จะไม่อำนวยความสะดวกอันใดแก่มนุษย์เลยในวันกิยามะฮ์ นอกจากการศรัทธาและการงานที่ดี “ความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเจ้าอำนวยความสะดวกอันใดแก่พวกเจ้าในวันกิยามะฮ์”

ซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์ในการศรัทธาของอิบรอฮีม อะลัยฮิสลาม และบรรดา

ผู้เจริญรอยตามเขาที่เป็นมุฮัมมัด ขณะที่เขากล่าวปลีกตัวออกจากหมู่ชนของพวกเขาที่เป็นมุชริกีนทั้งนี้เพื่อเป็นการผลัดกันแก่มุฮัมมัดทุกคนให้เลียนแบบบิดาแห่งบรรดานะบี อิบรอฮีม อะลียฮิสสลาม “แน่นอนได้มีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว ในตัวอิบรอฮีม และบรรดา (มุฮัมมัด) ผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เมื่อพวกเขากล่าวแก่หมู่ชนของพวกเขาว่า แท้จริงพวกเราขอปลีกตัวจากพวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ เราขอปฏิเสธศรัทธาต่อ (ศาสนาของ) พวกท่าน และการเป็นศัตรูและการเกลียดชังระหว่างพวกเรากับพวกท่านได้ปรากฏขึ้นแล้ว (และจะคงอยู่ตลอดไป)”

ซูเราะฮ์ ได้กล่าวถึงข้อขัดแย้งเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ไม่ตั้งตัวเป็นศัตรูกับบรรดามุฮัมมัดและผู้ที่มีได้ต่อสู้รุกรานบรรดามุฮัมมัด “อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มีได้ต่อสู้รุกรานพวกเจ้าในเรื่องของศาสนา และพวกเจ้ามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา”

ซูเราะฮ์ได้ชี้แจงถึงความจำเป็นต้องสอบสวนบรรดามุฮัมมัดนะฮ์ผู้สืบทอด และมิให้ขับไล่ผลึกไสวของเธอไปหาพวกกุฟฟาร เมื่อเป็นที่ประจักษ์ถึงการศรัทธาของพวกเธอ และมิให้หลงความเห็นว่านางอยู่ในความคุ้มครองของผู้ปฏิเสธศรัทธา แล้วได้กล่าวถึงข้อขัดแย้งการทำสัญญาของพวกสตรีกับท่านรอซูลคืออัลลุลลอฮ์อะลียฮิวะซัลลิม และเงื่อนไขของการทำสัญญานี้ “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธาเป็นผู้สืบทอดมาหาพวกเจ้า ก็จงสอบสวนพวกนาง” “โอ้ นะบีเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธามาหาเจ้า โดยพวกนางให้ปฏิญาณแก่เจ้าว่า พวกนางจะไม่ตั้งภาคีใดๆ ต่ออัลลอฮ์...”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเตือนบรรดามุฮัมมัดมิให้คบบรรดาศัตรูของอัลลอฮ์ซึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตร “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบหมู่ชนที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วต่อพวกเขาไว้เป็นมิตร แน่หนอนพวกเขาหมดหวังต่อวันปรโลกเสมือนดังที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหมดหวังต่อ (การฟื้นคืนชีพของ) ชาวกุบูร”

สาเหตุแห่งการประทานซูเราะฮ์นี้

ขณะที่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออัลลุลลอฮ์อะลียฮิวะซัลลิม ได้จัดเตรียมกำลังเพื่อพิชิตนครมักกะฮ์อยู่นั้น ฮาญิบอบินุ อะบีบัลตะอะฮ์ ได้ส่งสารไปยังชาวมักกะฮ์ แจ้งข่าวให้พวกเขาทราบเช่นนั้นว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออัลลุลลอฮ์อะลียฮิวะซัลลิม ตั้งใจ

ที่จะบุกพิชิตพวกท่าน ดังนั้นขอให้พวกท่านระมัดระวังไว้ด้วย สารฉบับนี้ได้ถูกส่งไปกับหญิงผู้เดินทางคนหนึ่ง อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานวะฮีย์ ลงมาให้ท่าน รออซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม โดยแจ้งข่าวให้ท่านทราบเช่นนั้น ท่าน รออซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จึงได้ส่งท่านอะลี อิบน์ อะบีฏอลิบ ท่าน ซุเบร และท่านอัลมิกดาด ออกติดตามไปโดยกล่าวว่า พวกท่านจงออกไปยังสถานที่แห่งหนึ่งชื่อ “เราะฎะฮ์ ค็อค” (สวนค็อค) ซึ่งอยู่ห่างจากนครมะดีนะฮ์ประมาณ 12 ไมล์ ณ ที่นั้นจะมีหญิงเดินทางผู้หนึ่งอยู่ในภูหลังอุฐมีสารอยู่กับนาง พวกท่านจงเอาสารมาจากนางแล้วนำมาให้ฉัน ดังนั้นพวกเราจึงออกไปจนกระทั่ง ถึงสวนนั้น ณ ที่นั้นเราได้พบกบและเราได้พูดกับนางว่า จงเอาสารออกมาให้เรา... นางได้พูดขึ้นว่าสารไม่ได้อยู่ที่ฉัน เราได้พูดกับนางอีกว่า “จะเอาสารออกมาหรือจะให้เราเปลื้องผ้า” นางจึงเอาสารออกมาเปี่ยมของนาง แล้วเราได้เอาสารนั้นมามอบให้นะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ปรากฏว่าเป็นสารจาก ฮาฎิเบ อิบน์ อะบีบัลตะอะฮ์ ถึงพวกมุชริกีน ชาวมักกะฮ์แจ้งให้พวกเขาทราบถึงคำสั่งบางเรื่องของท่านรออซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ท่านรออซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม จึงกล่าวว่า อะไรกันนี้ โอ้ฮาฎิเบเอ๋ย เขากล่าวว่า โอ้ท่านรออซูลุลลอฮ์ โปรดอย่ารีบด่วนตัดสินแก่ฉันเช่นนั้น ความจริงฉันเป็นผู้มีข้อผูกพันกับพวกกุเรชและฉันมิได้เป็นชาวกุเรช และผู้ที่อยู่กับท่านที่เป็นพวกมุฮาญิรีน สำหรับพวกเขาก็มีญาติใกล้ชิดคุ้มครองพวกเขาและทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาอยู่ที่นครมักกะฮ์ ดังนั้นเมื่อโอกาสแห่งการเกี่ยวดวงทางญาติได้พลาดไปจากฉัน ฉันก็ใคร่ที่จะหาที่ยึดเหนี่ยวเพื่อคุ้มครองญาติใกล้ชิดของฉัน และฉันมิได้ทำเช่นนั้นเป็นการปฏิเสธศรัทธา หรือกลับจากศาสนาของฉัน แต่ประการใด และมิได้พอใจต่อการกัฟรหลังจากเข้ารับนับถืออิสลาม แน่หนอนท่าน ย่อมทราบดีว่า แท้จริงอัลลอฮ์จะทรงลงโทษแก่พวกเขา แท้จริงสารของฉันนี้จะไม่ช่วยเหลือพวกเขาแต่อย่างใดให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์ และแท้จริงอัลลอฮ์ นั้นทรงช่วยเหลือท่านให้มีชัยชนะเหนือพวกเขาอย่างแน่อน ท่านนะบี คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้ตอบว่า ใช่ ท่านอุมร์รอฎิยัลลอฮุอันฮุได้กล่าวว่า โอ้ท่านรออซูลุลลอฮ์ ปลอยให้ฉันฟันคอฆนาฟิคนั้น ท่านรออซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่า แท้จริงเขาได้เข้าร่วมในสมรภูมิบัฏร ใครจะล่วงรู้ได้บ้าง ที่อัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูแลชาวสมรภูมิบัฏร อุมร์จึงกล่าวว่า พวกท่านพึงปฏิบัติตามที่พวกท่านพึงประสงค์เถิด แน่หนอนฉันขอภัยโทษให้แก่พวกท่านแล้ว ดังนั้นซูเราะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบ
ศัตรูของข้าและศัตรูของพวกเจ้าเป็นมิตร โดย
ให้ความรักใคร่แก่พวกเขา และทั้งๆ ที่พวก
เขาปฏิเสธศรัทธาต่อสิ่งที่มิมีมายังพวกเจ้า คือ
สัจธรรม พวกเขาขับไล่ออฮูล และโดยเฉพาะ
พวกเจ้า เนื่องจากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์
พระเจ้าของพวกเจ้า¹ หากพวกเจ้าได้เคยออก
ไปต่อสู้ในแนวทางของข้า และแสวงหาความ
โปรดปรานของข้า (ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้คบ
พวกปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรอื่นจากข้า) โดย
ซ่อนความรักใคร่แก่พวกเขาอย่างลับๆ และข้า
รู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้าปิดบัง และสิ่งที่พวกเจ้า
เปิดเผย และผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำเช่นนั้น
แน่นอน เขาได้หลงจากทางอันเที่ยงธรรม²

2. หากพวกเขามีสถานะดีกว่าพวกเจ้า พวกเขา
ก็จะแสดงตัวเป็นศัตรูกับพวกเจ้า และจะยื่นมือ
ของพวกเขายิ่งพวกเจ้า (ทำร้าย) และลิ้นของ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ
تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ
مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ
رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَضْتُمْ جِهْدًا فِي سَبِيلِي وَإِيغَاءَ
مَرْضَاتِي تُبْرَوْنَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَقْعَلْ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿١﴾

إِنْ يَشْفِقْكُمْ بِكُونِ أَوْلِيَاءِ أَعْدَاءِ وَيَسْطُورُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ ﴿٢﴾

¹ โอ้บรรดาผู้ที่มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอฮูลของพระองค์เอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบบรรดาผู้
ปฏิเสธศรัทธาซึ่งพวกเขาเป็นศัตรูของข้าและศัตรูของพวกเจ้าเป็นมิตร และเป็นทั้งรักใคร่เพราะสัญลักษณ์
ของการอิมานนั้นคือการเกลียดศัตรูของอัลลอฮ์ ไม่รักใคร่และเป็นมิตรกับพวกเขา และโดยที่พวกเขา
ปฏิเสธศรัทธาต่อศาสนาและอัลกุรอานของพวกเจ้า ซึ่งอัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่พวกเจ้าด้วยความจริง
อย่างชัดเจน พวกเขาได้ขับไล่ออฮูลและบรรดาผู้มูมินออกจากนครมักกะฮ์ด้วยความมอธรรมและการ
เป็นศัตรู เพราะพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว

² คือส่งข่าวแก่พวกเขาถึงการออกของท่านรอฮูล เพื่อไปปราบพวกเขาโดยทางลับ เพราะข้า (อัลลอฮ์) รู้ดี
ยิ่งทั้งโดยทางลับและทางเปิดเผยในการกระทำของพวกเจ้าด้วยการให้ความรักใคร่และการส่งข่าวลับ
ของท่านนะบีไปยังพวกเขา การกระทำเช่นนั้นเป็นการหลงทางอย่างชัดเจน

พวกเขาจะกล่าวร้ายสาปแช่ง และพวกเขาใคร่ที่จะให้พวกเจ้าเป็นพวกปฏิเสธศรัทธา¹

3. ความสัมพันธ์ทางเครือญาติของพวกเจ้า และลูกหลานของพวกเจ้าจะไม่อำนวยการโยชน์อันใดแก่พวกเจ้า ในวันกียามะฮ์พระองค์จะทรงตัดสินระหว่างพวกเจ้า และอัลลอฮ์ทรงสอดส่องในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²

4. แน่หนอน ได้มีแบบอย่างอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้วใน (ตัว) อิบรอฮีม และบรธา (มูฮัมหมัด) ผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เมื่อพวกเขากล่าวแก่หมู่ชนของพวกเขาว่า แท้จริงพวกเราขอปลีกตัวจากพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอื่น จากอัลลอฮ์ เราขอปฏิเสธศรัทธาต่อ (ศาสนาของ) พวกท่าน และการเป็นศัตรูและการเกลียดชังระหว่างพวกเรากับพวกท่านได้ปรากฏขึ้นแล้ว (และจะคงอยู่) ตลอดไปจนกว่าพวกท่านจะศรัทธาต่ออัลลอฮ์องค์เดียว³ นอกจากคำกล่าวของอิบรอฮีมแก่บิดาของเขา (ที่ว่า) แน่หนอนฉันจะขอภัยโทษให้แก่ท่านทั้งหลาย ที่ฉันไม่มีอำนาจอันใดจะช่วยท่าน (ให้พ้นจากการลงโทษ) จาก

لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٦٠﴾

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُشْفِقَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٦١﴾

¹ คือถ้าพวกเขาอยู่ในสภาพที่เหนือกว่าพวกเจ้า พวกเขา ก็จะเป็นศัตรูกับพวกเจ้าโดยไม่มีติดต่อการให้ความรักใคร่แก่พวกเขา โดยจะยื่นมือไปทำร้ายพวกเจ้า และกล่าวร้ายสาปแช่งพวกเจ้า และพวกเขาใคร่ที่จะให้พวกท่านเป็นเช่นสภาพของพวกเขา คือปฏิเสธศรัทธา

² บรธา ผู้ที่รักใคร่พวกผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะมีความสัมพันธ์ทางเครือญาติ เพื่อให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ในวันกียามะฮ์นั้น มีสาเหตุมาจากการที่ฮาญิบ อิบน์ อะบีบัลตะอะฮ์ ได้เขียนหนังสือแจ้งไปยังญาติพี่น้องของเขาที่นครมักกะฮ์

³ นักตีฟฮ์กล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ให้บรธามูฮัมหมัดหนีอิบรอฮีม อัลค่อลีล และบรธา ผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับเขาเป็นแบบอย่างในการเป็นศัตรูกับพวกมุชริกีน และการปลีกตัวจากพวกเขา ทั้งนี้เพราะการอีมานนั้นจำเป็นต้องว่าบาตรและเกลียดชังบรธาศัตรูของอัลลอฮ์

อัลลอฮ์ได้ ข้าแต่พระเจ้าของเรา แต่พระองค์
ท่าน เราขอมอบหมายและยังพระองค์ท่านเท่า
นั้น เราขอลูแก่โทษและยังพระองค์ท่านเท่านั้น
คือการกลับไป¹

5. ข้าแต่พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ทรงอย่าให้
เราเป็นที่ทดสอบของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ขอ
พระองค์ทรงโปรดอภัยให้แก่เรา ข้าแต่พระเจ้า
ของเรา แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปรีชาญาณ²

6. โดยแน่นอน ได้มีแบบอย่างอันดีงาม ในพวก
เขาสำหรับพวกเจ้าแล้ว แก่ผู้ที่หวังใน (การตอบ
แทนของ) อัลลอฮ์และวันสุดท้าย และผู้ใดผิน
หลังให้ (การศรัทธา) ดังนั้น แท้จริงอัลลอฮ์คือ
ผู้ทรงพอเพียง ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ³

7. บางที่อัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดความรักใคร่
ระหว่างพวกเจ้ากับบรรดาผู้ที่พวกเจ้าถือเป็น
ศัตรูในหมู่พวกเขา และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรง

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاجْعَلْنَا
رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٦﴾

﴿٧﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ
مِنَهُمْ مَّوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧﴾

¹ เว้นแต่การกล่าวขอภัยโทษของอิบรอฮีมให้แก่บิดาของเขาที่เป็นมุชริก โดยหวังที่จะให้บิดาของเขาเข้า
มารับนับถืออิสลาม และว่าฉันไม่มีอำนาจที่จะช่วยให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์ไปได้ ครั้นต่อมา
เมื่อเป็นที่ประจักษ์แจ้งชัดแล้วว่า บิดาของเขาเป็นศัตรูกับอัลลอฮ์ เขาจึงปลีกตัวออกห่างจากบิดาของเขา

² คืออย่าให้พวกปฏิเสธศรัทธามีอำนาจเหนือพวกเรา แล้วพวกเขาก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ศาสนาของ
พวกเราโดยเห็นว่าพวกเขาเป็นฝ่ายถูกต้อง

³ คืออิบรอฮีมและบรรดาผู้ศรัทธาที่อยู่ร่วมกับเขานั้นเป็นแบบอย่างที่ดีในการปลีกตัวออกจากพวกกุฟฟาร
แก่บรรดาผู้ที่หวังในการตอบแทนของอัลลอฮ์ และกล่าวการลงโทษของพระองค์ในวันอาคิเราะฮ์ และถ้า
ผู้ใดผินหลังให้โดยไม่ยึดถือแบบอย่างที่ดีดังกล่าวและคบพวกปฏิเสธศรัทธาเป็นมิตรแล้ว อัลลอฮ์ก็จะ
ทรงพอเพียงจากการศรัทธาของเขา

อานุกาฟและอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิบาลผู้ทรงเมตตาเสมอ¹

8. อัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และพวกเจ้ามิได้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะทำความดีแก่พวกเขา และให้ความยุติธรรมแก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักผู้ที่มีความยุติธรรม²

9. แต่ว่าอัลลอฮ์ทรงห้ามพวกเจ้าเกี่ยวกับบรรดาผู้ที่ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเรือนของพวกเจ้า และช่วยเหลือให้ขับไล่พวกเจ้าในการที่พวกเจ้าจะผูกมิตรกับพวกเขาและผู้ใดผูกมิตรกับพวกเขา ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้อธรรม³

10. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธาเป็นผู้ลี้ภัยมาหาพวกเจ้า ก็จงสอบสวนพวกนาง อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งในการศรัทธาของพวกนาง ครั้นเมื่อพวกเจ้ารู้ว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธา ก็อย่าได้ส่งพวกนางกลับไปยังพวกปฏิเสธศรัทธา พวกนางมิได้เป็นที่อหุหมัดแก่

لَا يَنْهَىٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقِيلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُواكُم مِّن دِينِكُمْ أَنَّ تَبَرُّوهُمْ وَيُقْسِطُوا إِلَيْكُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٨﴾

إِنَّمَا يَنْهَىٰكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُواكُمْ مِّن دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوْلَوْهُمْ وَمَنْ تَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩﴾

بَنَاتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ مَهْجُرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَسْفَحْنَ لِهِنَّ حِلَّ لِهِنَّ وَلَا لَهُنَّ حِلٌّ مِّنْهُنَّ وَءَاوَاهُمْ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْنَا أَنْ نَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْنَهُنَّ الْأَمْوَالَ يُغْتَرَبْنَ الْكُفَّارَ وَتَسْتَأْذِنُوا لَئِن نَّفَقْتُمْ وَلَيْسَتْ لَكُمُ الْكُفَّارُ

¹ บางทีอัลลอฮ์จะทรงทำให้พวกกุฟฟารุเรชในนครมักกะฮ์เปลี่ยนแปลงใจมารับนับถืออิสลาม และเกิดความรักใคร่กับพวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นทรงอานุกาฟเช่นนั้นหลังจากการพิชิตเมืองมักกะฮ์

² คืออัลลอฮ์มิได้ทรงห้ามพวกเจ้าในการที่จะกระทำความดีและให้ความยุติธรรมกับบรรดาผู้ที่มิได้ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนา และมิได้ขับไล่บรรดาสตรีและเด็ก ๆ ของพวกเจ้าออกจากบ้านเกิดเมืองนอน

³ อัลลอฮ์ทรงห้ามพวกเจ้ามิให้เป็นมิตรกับบรรดาผู้ที่ต่อต้านพวกเจ้าในเรื่องศาสนาและช่วยเหลือศัตรูให้ขับไล่พวกเจ้าออกจากบ้านเกิดเมืองนอนของพวกเจ้า และถ้าผู้ใดฝ่าฝืนคือผูกมิตรกับพวกเหล่านั้นเขาก็เป็นผู้อธรรมและได้รับการลงโทษ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦٠﴾

พวกเขา และพวกเขาก็มิได้เป็นที่อนุญาติแก่พวกนาง¹ และจงจ่ายคืนให้พวกเขา (สามีเดิมที่เป็นกาเฟร) สิ่งที่พวกเขาได้จ่ายไป (มะฮัร) และไม่เป็นบาปอันใดแก่พวกเจ้าที่จะแต่งงานกับพวกนาง เมื่อพวกเจ้าได้ให้แก่พวกนางซึ่งของหมั้นของพวกนาง และอย่างหน่วงเหนี่ยวพันธนาการแต่งงานของบรรดาหญิงผู้ปฏิเสธศรัทธา และจงขอคืนสิ่งที่พวกเจ้าได้ใช้จ่ายไป และให้พวกเขาขอคืนสิ่งที่พวกเขาได้ใช้จ่ายไป นั่นคือข้อตัดสินของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงตัดสินในระหว่างพวกเจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

¹ นักตีฟซีรอฮ์อธิบายว่า ในสนธิสัญญาอัลฮุคุดัยบียะฮ์ ที่ได้ทำขึ้นระหว่างท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์ อะลัยฮิวะซัลลัม กับพวกกุฟฟารมักกะฮ์ระบุว่า หากผู้ใดในหมู่มุสลิมินมาหาชาวมักกะฮ์จะไม่ถูกส่งกลับ และถ้าผู้ใดในหมู่พวกมุชริกีนมาหาชาวมุสลิมินจะถูกส่งกลับ หลังจากนั้นนอุมมีกัลโซม บินดี อุกบะฮ์ อิบน์อะบีมุฮ์อิฏ ได้อพยพไปหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ต่อมาพี่น้องของนางสองคน คือ อูมาเราะฮ์ และอัลลาลิต ได้ติดตามนางมา และได้กล่าวกับท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ขอให้ส่งนางกลับตามสัญญาท่านนะบี คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวว่าในสัญญานั้นระบุไว้เฉพาะผู้ชายมิได้กล่าวถึงผู้หญิง อัลลอฮ์จึงประทานอายะฮ์นี้ลงมา อิบน์ อับบาสกล่าวว่า ได้ให้คำสาบานว่า นางได้อพยพมาเพราะเกลียดชังสามีของนาง มิได้มีความโลภในدنยา และว่านางมิได้ออกมาเพื่อประสงค์สิ่งใด นอกจากมีความรักต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และมีความพอใจต่ออิสลาม อัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในการศรัทธาของพวกนาง เพราะพระองค์ทรงสอดส่องดูจิตใจของพวกนาง ครั้นเมื่อพวกเจ้าสบสวนและตระหนักดีว่าพวกนางเป็นผู้ศรัทธาแล้ว ก็อย่าได้ส่งพวกนางกลับไปหาสามีของพวกนางที่เป็นพวกปฏิเสธศรัทธา ทั้งนี้เพราะมุอมีนะฮ์ นั้นจะมิเป็นที่อนุญาติแก่มุชริกีน และไม่อนุญาตให้มุอมีนสมรสกับมุชริกะฮ์

² และจงจ่ายคืนมะฮัรหรือค่าใช้จ่ายให้แก่สามีของบรรดามุอมีนะฮ์ ซึ่งพวกเขาได้จ่ายให้แก่พวกนาง และถ้าพวกเจ้าประสงค์จะแต่งงานกับพวกนางก็จงให้มะฮัรแก่พวกนาง โดยให้ถือการแยกกันระหว่างสามีกาฟิรกับนางมุอมีนะฮ์ ด้วยการเข้านับถืออิสลามของนาง อย่ายึดถือพันธนาการแต่งงานระหว่างพวกเจ้ากับบรรดาภริยาของพวกเจ้าที่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา เพราะพันธนาการแต่งงานได้สิ้นสุดลง เนื่องจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกนาง และจงขอคืนค่าใช้จ่ายให้แก่พวกนาง เช่นเดียวกันก็จงให้นางผู้อพยพมาสู่อิสลามคืนค่าใช้จ่ายให้แก่สามีผู้ปฏิเสธศรัทธา นี่คือนข้อตัดสินของอัลลอฮ์ที่พวกเจ้าจะต้องปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

11. และถ้าคนใดในบรรดาภริยาของพวกเขาหนีออกไปสู่พวกปฏิเสธศรัทธาแล้ว ครั้นเมื่อพวกเขาสามารถแก้แค้นรับทรัพย์มาได้ ก็จงจ่ายคืนให้แก่บรรดาผู้ที่บรรดาภริยาของพวกเขาหนีไปเท่ากับจำนวนที่พวกเขาได้จ่ายไป และจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ผู้ซึ่งพวกเขาคือผู้ศรัทธาต่อพระองค์เกิด¹

12. โอ้หนะบีเอ๋ย เมื่อบรรดาหญิงผู้ศรัทธาได้มาหาเจ้าโดยพวกนาง ให้ปฎิญาณแก่เจ้าว่าพวกนางจะไม่ตั้งภาคีใดๆ ต่ออัลลอฮ์ และจะไม่ชโมย และจะไม่ทำชั่ว และจะไม่ฆ่าลูกๆ ของพวกนาง และจะไม่นำมาซึ่งการใส่ร้ายโดยการเสกสรรลูกหลงพอให้เป็นลูกของเขา และจะไม่ขัดขืนคำสั่งของเจ้าในเรื่องดีงาม ดังนั้นจงรับการปฎิญาณของพวกนาง และจงขอต่ออัลลอฮ์ให้ทรงอภัยแก่พวกนาง แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ²

وَأَن تَأْكُرْتُهُنَّ مِن آزْوَجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَتَأْتُوا الذِّبْنَ ذَهَبْتُمْ أَزْوَاجَهُمْ بِمِثْلِ مَا أَنْفَقُوا وَأَنْفَقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَهُكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يَشْرِكْنَكَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَتَرَفَّنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ قَبَائِحُهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

¹ หากภริยาคนใดในหมู่พวกเขาหนีกลับไปสู่พวกกัฟฟาร และพวกเขาได้ขอคืนมะฮัรแต่พวกเขาไม่ยอมคืนให้ หลังจากนั้นพวกเขาได้ทำสงครามและสามารถยึดทรัพย์เชลยมาได้ ก็จงจ่ายคืนมะฮัรตามจำนวนให้แก่บรรดาผู้ที่ภริยาของพวกเขาหนีไปเสียก่อนที่จะมีการแบ่งทรัพย์เชลยที่ยึดมาได้

² คือเมื่อบรรดามุอิมินะฮ์ได้มาหาเจ้าเพื่อให้สัตย์ปฎิญาณก็จงรับคำสัตย์ปฎิญาณของพวกนางในเรื่องสำคัญ 6 ประการคือ

1. จะไม่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
2. ไม่ลักชโมย
3. ไม่ทำชั่ว (ชินา)
4. ไม่ฆ่าลูกของนางด้วยการฝังทั้งเป็นเช่นการกระทำของพวกญาฮิลียะฮ์
5. ไม่ใส่ร้ายโดยเสกสรรลูกหลงพอที่เก็บมาได้ให้เป็นลูกของเขา
6. ไม่ขัดขืนคำสั่งในสิ่งที่เจ้าใช้ให้กระทำ และห้ามมิให้ปฏิเสธเมื่อพวกนางยินยอมรับคำสัตย์ปฎิญาณดังกล่าวมานี้ก็จงรับคำสัตย์ปฎิญาณของพวกนาง และขออภัยโทษให้แก่พวกนางในการกระทำผิดในอดีต

13. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบกับหมู่ชนที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วต่อพวกเขาไว้เป็นมิตรสหาย แน่نون พวกเขาหมดหวังต่อวันปรโลกแล้ว เสมือนกับที่พวกปฏิเสธศรัทธาหมดหวังต่อ (การฟื้นคืนชีพของ) ชาวญุบูร¹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ
 الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ﴿٦٠﴾

¹ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าอย่าได้คบพวกยะฮูด พวกนะศอรอ ตลอดจนพวกกุฟฟารที่เป็นศัตรูของอัลลอฮ์ อย่าได้คบหมู่ชนเหล่านั้นเป็นมิตรสหาย อย่าได้ถือเอาความคิดเห็นของพวกเขามาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตและเป็นที่ยอมรับชมชอบ เพราะพวกเขาเป็นหมู่ชนที่อัลลอฮ์ทรงกริ้วและทรงสาปแช่งพวกเขา และพวกเขาหมดหวังต่อการตอบแทนของอัลลอฮ์ที่จะได้เข้าสวนสวรรค์ เสมือนกับพวกกุฟฟารรุ่นก่อนๆ เคยหมดหวังว่าชาวญุบูรนั้นจะไม่มีโอกาสที่จะฟื้นคืนชีพมาอีก

(61) ซูเราะฮ์ อัศศ็อฟ

เป็นบัญญัติมะดะนียะฮ์ มี 14 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัศศ็อฟ

ซูเราะฮ์อัศศ็อฟ เป็นซูเราะฮ์ มะดะนียะฮ์ซูเราะฮ์หนึ่ง ที่ให้ความสนใจทางด้านการตราบทบัญญัติ ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงเรื่องการต่อสู้ การต่อต้านศัตรูของอัลลอฮ์ การเสียสละในทางของอัลลอฮ์ เพื่อเชิดชูศาสนาของพระองค์ และเทิดทูนคำกล่าวของพระองค์ให้สูงส่ง ได้กล่าวถึงการคำที่มีผลกำไรซึ่งจะนำความสันติสุขให้แก่มุอ์มิน ผู้ศรัทธา ทั้งในโลกดุนยา และโลกอาคิเราะฮ์ แต่แกนหลักที่ซูเราะฮ์นี้กล่าวถึงคือการต่อสู้ ดังนั้นซูเราะฮ์นี้จึงถูกขนานนามว่า ซูเราะฮ์ อัศศ็อฟ

หลังจากที่ได้กล่าวแช่ซ็องฮ์สุดดี และสรรเสริญแด่อัลลอฮ์แล้ว ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวเตือนบรรดามุอ์มินถึงการผิดสัญญา และไม่รักษาพันธกรณีตามที่ได้สัญญาไว้ “สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแช่ซ็องฮ์สุดดีแด่อัลลอฮ์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ทำไมพวกเจ้าจึงพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ”

ต่อจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการต่อสู้กับศัตรูของอัลลอฮ์ ด้วยความกล้าหาญ และทรหดของมุอ์มินผู้ศรัทธา เพราะเขาต่อสู้เพื่อจุดมุ่งหมายอันสูงส่ง นั่นคือการเชิดชูดวงพระที่บ่แห่งสัจธรรม และเทิดทูนคำกล่าวของอัลลอฮ์ให้สูงส่ง “แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในทางของพระองค์เป็นแถวเดียวกัน ประหนึ่งพวกเขาเป็นอาคารที่ยึดมั่นแข็งแรง”

หลังจากนั้นซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงท่าทีของพวกยะฮูดที่มีต่อการเรียกร้องเชิญชวนของนะบีมุซา และนะบีฮิซซะอ์ลัยฮิมัสสลาม และสิ่งที่ประสบบกัฟานะบีทั้งสองจากการถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เป็นการปลอบใจแก่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม ในสิ่งที่ท่านได้รับจากพวกกุฟฟารมักกะฮ์ “และจงรำลึก

เมื่อมุซาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ทำไมพวกท่านจึงทำร้ายฉัน...”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงแนวทางของอัลลอฮ์ในการให้ความสนับสนุนศาสนาของพระองค์ บรรดาอะบีของพระองค์และบรรดาคนรักของพระองค์ พร้อมกับได้ยกอุทาหรณ์ถึงพวกมุชริกีนในความตั้งใจของพวกเขาที่จะต่อต้านศาสนาของพระองค์ ดังเช่นผู้ที่ต้องการที่จะดับรัศมีของดวงอาทิตย์ด้วยปากอันสกปรกของเขา “พวกเขาปรารถนาที่จะดับรัศมีของอัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเขา แต่อัลลอฮ์เป็นผู้ทำให้รัศมีของพระองค์สมบูรณ์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม”

ซูเราะฮ์ได้เรียกร้องเชิญชวนบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาไปสู่การค้ำที่มีผลกำไร และสนับสนุนพวกเขาให้ต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์ด้วยชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อที่จะได้มาซึ่งความสันติสุขอย่างถาวร พร้อมกับช่วยชนะอย่างทันตาเห็นในโลกดุนยา ซูเราะฮ์ได้สนทนากับพวกเขาด้วยสำนวนที่เร่งเร้าให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ข้าจะชี้แนะแนวทางแก่พวกเจ้าใหม่เล่าถึงการค้ำที่จะช่วยพวกเจ้าจากการลงโทษอันเจ็บปวด นั่นคือพวกเจ้าต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอฮูลของพระองค์ และต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์...”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการเรียกร้องเชิญชวนผู้ศรัทธา ให้สนับสนุนศาสนาของอัลลอฮ์ดังเช่นบรรดาสาวกของนะบีอิซาได้กระทำ ขณะที่ท่านได้เรียกร้องเชิญชวนพวกเขาให้ช่วยเหลือศาสนาของอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็ตอบรับและช่วยเหลือสัจธรรมและรอฮูล “โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์ ดังเช่นอิซา อิบน์ มรยัม ได้กล่าวแก่บรรดาสาวกว่า ผู้ใดจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปยังอัลลอฮ์บ้าง บรรดาสาวกได้กล่าวว่า พวกเราเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์” เช่นนี้แหละการเริ่มและสิ้นสุดของซูเราะฮ์สอดคล้องกันอย่างน่าประทับใจ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแะซ็อง สดุดีแต่อัลลอฮ์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹
2. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ทำไมพวกเจ้าจึงกล่าวพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ
3. เป็นที่น่าเกลียดยึ่งที่อัลลอฮ์ การที่พวกเจ้าพูดในสิ่งที่พวกเจ้าไม่ปฏิบัติ²
4. แท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักบรรดาผู้ที่ต่อสู้ในทางของพระองค์เป็นแถวเดียวกัน ประหนึ่งพวกเขาเป็นอาคารที่ยึดมั่นแข็งแรง³
5. และจงรำลึกเมื่อมุซาได้กล่าวแก่หมู่ชนของเขาว่า โอ้หมู่ชนของฉันเอ๋ย ทำไมพวกท่านจึงทำร้ายฉัน และแน่นอนพวกท่านรู้แล้วมิใช่หรือ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُورٌ ﴿٤﴾

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ قَدْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْهَادِيَ

¹ ทุกๆ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและในแผ่นดิน เช่น มะลาอิกะฮ์ มนุษย์ ญิน สัตว์ทุกประเภททุกชนิด ต้นไม้ สิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ต่างก็แซ่ซ้องสดุดี, ให้ความบริสุทธิ์ ให้เกียรติ ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮ์ ให้ความเป็นพระเจ้าแต่องค์เดียว และให้ความเป็นเอกภาพ

² โอ้บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์เอ๋ยทำไมพวกเจ้าพูดสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยลิ้นของพวกเจ้าแล้วพวกเจ้าไม่ปฏิบัติตามที่ได้พูดไว้เป็นคำถามปฏิเสธเชิงประณามในอายะฮ์ต่อมาได้ย้าถึงการปฏิเสธต่อพวกเขาว่า การกระทำของพวกเจ้าไม่ปฏิบัติตามที่ได้พูดไว้ เป็นคำถามปฏิเสธเชิงประณามในอายะฮ์ต่อมาได้ย้าถึงการปฏิเสธต่อพวกเขาว่า การกระทำของพวกเจ้านี้เป็นเรื่องใหญ่ คือเป็นที่เกลียดชังอย่างยิ่ง ณ ที่พระเจ้าของพวกเจ้าคือพูดแล้วไม่ปฏิบัติตามคำพูดสัญญาแล้วไม่ปฏิบัติตามสัญญา กล่าวกันว่าเป็นการที่มนุษย์ใช้ให้พี่น้องของเขากระทำความดีแต่เขาไม่ปฏิบัติและห้ามคนอื่นมิให้กระทำความชั่ว แต่เขากระทำความชั่ว

³ อัลกุรฎบียักกล่าวว่า ความหมายของอายะฮ์คือ อัลลอฮ์ ทรงรักผู้ที่มีความหนักแน่นมั่นคงต่อสู้ในทางของอัลลอฮ์ เช่นเดียวกับอาคารที่ยึดมั่นแข็งแรง อันนี้เป็นการสอนให้บรรดามุอมีนรู้ถึงวิธีการในการต่อสู้กับศัตรูของพวกเขา

ว่า แท้จริงฉันเป็นรอลของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน ดังนั้นเมื่อพวกเขาหันเหไป (จากแนวทางที่เที่ยงตรง) อัลลอฮ์ก็ทรงทำให้หัวใจของพวกเขาหันเหออกไป และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่หมู่ชนผู้ฝ่าฝืน¹

6. และจงรำลึก เมื่ออิซา อิบน์ มรยัม ได้กล่าว ว่า โอ้วงศ์วานของอิสรออิลเอ๋ย แท้จริงฉันเป็นรอลของอัลลอฮ์มายังพวกท่านเป็นผู้ยืนยันสิ่งที่มีอยู่ในเตารอต ก่อนหน้าฉัน และเป็นผู้แจ้งข่าวดีถึงรอลคนหนึ่ง ผู้จะมาภายหลังฉัน ชื่อของเขาคือ อะหมัด ครั้นเมื่อเขา (อะหมัด) ได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจนแล้ว พวกเขา กล่าวว่านี่คือมายากลแท้ๆ²

الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٦١﴾

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرٰءِيْلَ إِنِّي رَسُولُ اللّٰهِ
إِن كُرْهُمُ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰتِ وَمُرْسِلًا مِّن رَّبِّي
إِنِّي مِنَ بَعْدِي أُسْمِعُكُمْ أَنۢمَأۢمَأ جَاءَهُم بِآيٰتِنَا قَالُوۡا
هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيۡنٌ ﴿٦١﴾

¹ ในอายะฮ์นี้ทรงแจ้งให้ทราบว่า มุซา ได้ใช้ให้หมู่ชนของเขา ให้ความเป็นเอกภาพแต่อัลลอฮ์ต่อสู้อยู่ในแนวทางของอัลลอฮ์ เพื่อประกาศสังฆธรรมต่างๆ ที่พวกเขาว่าอัลลอฮ์ได้ส่งเขามาเป็นรอลเพื่อเรียกร้องไปสู่ศาสนาของพระองค์ แต่พวกเขาก็ยัง दौरानไม่ยอมปฏิบัติตาม ยิ่งกว่านั้นพวกเขายังทำร้ายรอลของอัลลอฮ์อีกด้วย แน่หนอนอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องและความดีให้แก่ผู้ฝ่าฝืน และหันเหออกจากการจงรักภักดีต่อพระองค์

² ในอายะฮ์นี้ อิซา อิบน์ มรยัม ได้แจ้งแก่ประชาชาติของเขา คือ บะนีอิสรออิล ว่าฉันนี้เป็นรอลของอัลลอฮ์มายังพวกท่าน เพื่อยืนยันข้อบัญญัติต่างๆ ที่มีอยู่ในคัมภีร์ เตารอต และเป็นหลักฐานยืนยันถึงการเรียกร้องของฉันให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เช่นเดียวกับพวกท่านได้ศรัทธาต่อมุซา ฮารุน ดาวูด และสุลัยมาน ดังนั้นพวกท่านจงศรัทธาต่อฉัน นอกจากนี้ฉันยังเป็นผู้แจ้งข่าวดีว่าจะมีรอลคนหนึ่งถูกแต่งตั้งมาภายหลังจากฉันคือ อะหมัด หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด คือลลลลลลลลลลลลลลลล ด้วยเหตุนี้ท่านรอลของอัลลอฮ์ คือลลลลลลลลลลลลลลลล จึงกล่าวว่า ฉันเป็นผู้ได้รับคำวิงวอนของบิดาของฉัน อิบรอฮีม และเป็นผู้ได้รับแจ้งข่าวดีของอิซา กล่าวคือขณะที่อิบรอฮีม และอิสมาอิล ได้สร้างบ้าน (บัยตุลลอฮ์) ทั้งสองได้กล่าววิงวอนไว้ตามที่พระองค์ได้กล่าวไว้ว่า “โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ได้โปรดส่งรอลคนหนึ่งจากพวกเขาไปยังพวกเขา เพื่อที่จะได้สาธยายอายาตต่างๆ ของพระองค์ท่านให้พวกเขาฟัง” อัลบะเกาะเราะฮ์ 129 และคำตรัสของพระองค์ในอายะฮ์นี้ “ครั้นเมื่อเขา (มุฮัมมัด) ได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดเจน” คือพร้อมด้วยหลักฐานที่ชี้บ่งถึงการเป็นรอลจริงและจำเป็นต้องปฏิบัติตามเขาในเรื่องเกี่ยวกับการศรัทธาและบทบัญญัติ แต่พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาต่อเขาและกล่าวว่า “นี่คือมายากลแท้ๆ” เสมือนกับที่ฟิรอาน ได้กล่าวกับมุซา และพวกเขาเยียดได้กล่าวกับอิซา อะลัยฮิสสลาม

7. และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งกว่าผู้กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ ด้วยปากของพวกเขาขณะที่เขาถูกเชิญชวนสู่อิสลาม และอัลลอฮ์นั้นจะไม่ชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่หมู่ชนผู้อธรรม¹

8. พวกเขาปรารถนาที่จะดัดจริตมีของอัลลอฮ์ ด้วยปากของพวกเขา แต่อัลลอฮ์เป็นผู้ทำให้จริตมีของพระองค์สมบูรณ์ แม้ว่าพวกปฏิเสธศรัทธาจะเกลียดชังก็ตาม²

9. พระองค์คือผู้ทรงส่งรอสูลของพระองค์ด้วยการชี้แนะทางและศาสนาแห่งสัจธรรม เพื่อพระองค์จะทรงให้ศาสนาอิสลามอยู่เหนือศาสนาทั้งหมด ถึงแม้พวกตั้งภาคีจะเกลียดชังก็ตาม³

10. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ข้าจะชี้แนะแนวทางแก่พวกเจ้าใหม่แล้ว ถึงการคำที่จะช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด⁴

11. นั่นคือพวกเจ้าต้องศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอสูลของพระองค์ และต่อสู้ดิ้นรนในทางอัลลอฮ์ ด้วยทรัพย์สินของพวกเจ้าและชีวิตของ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُوَ يُدْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُبِينٌ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْمَعْرِفَةِ يُظهِرُهَا عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا وَالْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى مَخْرَجٍ يُخْرِجُكُمْ مِنَ عَذَابِ آلِيمٍ ﴿١٠﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُعْتَدِلِينَ ﴿١١﴾

¹ กล่าวเท็จต่ออัลลอฮ์ด้วยการกล่าวว่า นะบิของพระองค์เป็นมายากร และว่าอายาตของอัลลอฮ์ที่ถูกประทานมาเป็นมายากล

² พวกมุชริกินประสงค์ที่จะดัดจริตมีของอัลลอฮ์ คือศาสนาของอัลลอฮ์ และบทบัญญัติต่างๆ ของพระองค์ ด้วยคำกล่าวเท็จไม่เป็นความจริง แต่อัลลอฮ์เป็นผู้ทำให้จริตมีของพระองค์สมบูรณ์ คือจะทรงทำให้ศาสนาของพระองค์แพร่หลายไปทั่วทุกสารทิศ

³ ชี้แนะทางที่ถูกต้องแห่งมนุษยชาติและศาสนาอิสลาม เพื่อให้ศาสนาของพระองค์อยู่เหนือศาสนาอื่นๆ และคงเหลืออยู่ศาสนาเดียว ถึงแม้การช่วยเหลือของพระองค์นี่จะเป็นที่เกลียดชังแก่พวกมุชริกินก็ตาม

⁴ คือข้าจะชี้แนะแก่พวกเจ้าถึงการคำที่มีผลกำไร ซึ่งจะช่วยให้พวกเจ้าพ้นจากลงโทษอันเจ็บปวดซึ่งจะเป็นที่คาดหมายของพวกเจ้า

พวกเขา นั่นเป็นการดียิ่งสำหรับพวกเขา หากพวกเขารู้¹

12. พระองค์จะทรงอภัยให้แก่พวกเขา ซึ่งการทำบาปของพวกเขา และจะทรงให้พวกเขาเข้าในสวนสวรรค์หลากหลาย มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์ และที่พำนักอันบรมสุขในสวนสวรรค์หลากหลายอันสถาพร นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวง²

13. และสิ่งอื่นๆ อีกที่พวกเขารักชอบมัน การช่วยเหลือจากอัลลอฮ์และการพิชิตอันใกล้นี้ และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาเถิด³

14. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์ ดังเช่นอีซา อิบน์ มรยัม ได้กล่าวแก่บรรดาสาวก ว่า ผู้ใดจะเป็นผู้ช่วยเหลือฉันไปยังอัลลอฮ์บ้าง บรรดาสาวกได้กล่าวว่า พวกเราเป็นผู้ช่วยเหลือในทางของอัลลอฮ์⁴

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦١﴾

وَأخْرَى يُحِبُّونَهَا تَصَدَّرَ مِنَ اللَّهِ وَفُتِحَ قَرِيبٌ وَيَسِّرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارًا لِلَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ وَمَا مَنَعَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتَ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ

¹ คือพวกเขาจะต้องเชื่อมั่นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ว่าเป็นพระเจ้าองค์เดียวและมุฮัมมัดเป็นรอซูลและนะบีมของอัลลอฮ์และเสียสละทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขาเพื่อเป็นการปฏิญาณในแนวทางของอัลลอฮ์ เพราะการทำสัญญาตกลงซื้อขายนี้เป็นการได้เปรียบและเป็นโอกาสดีแก่พวกเขา

² นั่นคือผลกำไรสุทธิเป็นการแลกเปลี่ยนกับต้นทุนที่สูญเสียไปนั่นคือทรัพย์สินและชีวิต ทั้ง ๆ ที่ทั้งหมดนั้นเป็นการมลิทธิของอัลลอฮ์ผู้ซึ่งได้ประทานชีวิตและทรัพย์สินให้แก่พวกเขา นั่นคือชัยชนะอันใหญ่หลวงคือพ้นจากการลงโทษในนรกแล้วได้เข้าสวนสวรรค์เป็นการพำนักอยู่อย่างสุขสำราญและถาวร

³ นอกจากนั้นผลดีอื่นๆ ที่จะติดตามมากก็คือความช่วยเหลือที่ได้รับชัยชนะจากอัลลอฮ์ เหนือเหล่าศัตรูของพวกเขา และความช่วยเหลือแก่ศาสนาของพวกเขาให้ดีเด่นเหนือศาสนาอื่นๆ และการพิชิตเมืองมักกะฮ์ และหัวเมืองอื่นๆ ในคาบสมุทรอาหรับตลอดจนเมืองอื่นๆ จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาต่อเรา รอซูลของเรา ต่อสัญญาดีและสัญญาร้ายของเราว่าพวกเขาจะได้รับรางวัลตามที่เราได้กล่าวมาอย่างสมบูรณ์และคำมั่นสัญญาดังกล่าวนั้นก็ได้เกิดขึ้นแล้วอย่างสมบูรณ์

⁴ คือจงยึดมั่นเป็นผู้ช่วยเหลือพระเจ้าของพวกเขาในเรื่องที่เกี่ยวกับศาสนาของพระองค์ นะบีมของพระองค์และบรรดาคนรักของพระองค์ที่เป็นผู้ศรัทธา ดังเช่นบรรดาสาวกของอีซา อิบน์ มรยัม ได้ช่วยเหลือสนับสนุนศาสนาของอัลลอฮ์ในขณะที่อีซาได้กล่าวขอความช่วยเหลือจากบรรดาสาวกของเขา

ดังนั้น กลุ่มหนึ่งจากวงศัวานของอิสรออีลได้
ศรัทธา และอีกกลุ่มหนึ่งได้ปฏิเสธศรัทธา แต่
เราได้ช่วยเสริมกำลังแก่บรรดาผู้ศรัทธาให้เหนือ
กว่าศัตรูของพวกเขา แล้วพวกเขาก็กลายเป็น
ผู้มีชัยชนะ¹

فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿٦١﴾

¹ ดังนั้นวงศัวานของบะนีอิสรออีลก็แบ่งแยกออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มหนึ่งศรัทธาและปฏิบัติตามเขา อีก
กลุ่มหนึ่งปฏิเสธศรัทธาและต่อต้านเขา ด้วยเหตุนี้เราจึงช่วยเหลือสนับสนุน กลุ่มผู้ศรัทธาให้มีกำลัง
เข้มแข็งกว่ากลุ่มศัตรูผู้ปฏิเสธศรัทธา แล้วกลุ่มผู้ศรัทธาก็ได้รับชัยชนะในทุกกรณี

(62) ซูเราะฮ์ อัลญุมะฮ์

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 11 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลญุมะฮ์

ซูเราะฮ์นี้เป็นซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ ที่กล่าวถึงการตราข้อบัญญัติ เป้าหมายหลักซึ่งซูเราะฮ์พาดพิงถึงการชี้แจงบัญญัติของการละหมาดวันศุกร์ ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลาทรงบัญญัติเป็นฟัรฎุแก่บรรดามุอฺมิน

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการส่งทูตคนสุดท้ายมาคือ มุฮัมมัด อิบน์ อับดุลลอฮ์ คือลิลลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม และว่าท่านเป็นความเมตตาที่ถูกกำหนดมาให้มนุษยชาติ อัลลอฮ์ทรงปลดปล่อยชาวอาหรับให้พ้นจากความมืดแห่งการตั้งภาคีและการหลงทาง ทรงให้เกียรติแก่มนุษยชาติเพราะท่าน สาส์นของท่านเป็นเสมือนโอสถขนานวิเศษที่จะเยียวยาโรคต่าง ๆ ของสังคมมนุษย์หลังจากที่สังคมนั้นระเห่ร้อนท่ามกลางความมืด

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงพวกเขาสุด และการหันห่างของพวกเขาจากบทบัญญัติของอัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาถูกใช้ให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติของคัมภีร์อัลเตารอต แต่พวกเขาให้ผินหลังให้ มิได้ให้ความสำคัญของคัมภีร์ ซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์ว่าพวกเขาเปรียบเสมือนลาที่แบกหนังสือจำนวนมากที่มีประโยชน์บนหลังของมัน แต่มันจะไม่ได้อะไรเลยจากแบกหนังสือนั้น นอกจากความเหนื่อยยาก และนั่นคือบั้นปลายของความทุกข์ยากและความน่าสังเวช

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบัญญัติ “การละหมาดญุมะฮ์” โดยเรียกร้องบรรดามุอฺมิน ผู้ศรัทธาให้รีบเร่งไปสู่การทำละหมาด และห้ามพวกเขามิให้ทำการค้าขายเมื่อมีการอะซานเรียกร้องไปสู่การละหมาด ซูเราะฮ์ได้จับลงด้วยการเตือนมิให้พะวงอยู่กับการค้าขายและการละเล่นจนกระทั่งสิ้นการละหมาด เสมือนกับสภาพของพวกมุนาฟิกินซึ่งพวกเขาเมื่อทำละหมาด พวกเขาจะทำแบบเกียจคร้านและอิดเอื้อน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีแด่อัลลอฮ์ ผู้ทรงอภิสิทธิ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ¹
2. พระองค์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งรอซูลขึ้น คนหนึ่งในหมู่ผู้ไม่รู้จักหนังสือจากพวกเขาเอง เพื่อสาธยายอายาตต่าง ๆ ของพระองค์แก่พวกเขา และทรงทำให้พวกเขาผุดผ่อง และทรงสอนคัมภีร์และความสุขุมคัมภีร์ภาพแก่พวกเขา และแม้ว่าแต่ก่อนนี้พวกเขาอยู่ในการหลงผิดอย่างชัดแจ้งก็ตาม²
3. และกลุ่มชนอื่น ๆ ในกลุ่มพวกเขาที่จะติดตามมาภายหลังจากพวกเขา และพระองค์เป็นผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ³

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْبُحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَكَ
الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْمُكِبِّرُ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَلَنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لِقَىٰ صَلَائِلٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَأْتِلَافِهِمْ
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾

¹ ทุกสิ่งที่อยู่ในจักรวาลนี้ เช่น มนุษย์ สัตว์ พืชผัก และสิ่งไม่มีชีวิตต่างก็แซ่ซ้องสดุดีให้ความบริสุทธิ์ ให้เกียรติแด่อัลลอฮ์จากทุกสิ่งที่ไม่เหมาะสมแต่ความยิ่งใหญ่และความสมบูรณ์ของพระองค์ตลอดจนถึงอื่น ๆ ที่เป็นปรากฏการณ์แห่งความบกพร่องและการไร้ความสามารถ อีกทั้งให้ความบริสุทธิ์แด่พระองค์ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ว่า “และไม่มีสิ่งใดเว้นแต่จะสดุดีด้วยการสรรเสริญพระองค์ แต่ว่าพวกเขาไม่เข้าใจคำสดุดีของพวกเขา”

² ด้วยความเอ็นดูเมตตาและความสุขุมคัมภีร์ภาพของพระองค์จึงได้ส่งรอซูลคนหนึ่งจากพวกเขาที่อ่านหนังสือไม่ออก เพื่อที่จะสาธยายข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่มีอยู่ในอัลกุรอาน และเพื่อจะชักฟอกพวกเขาให้บริสุทธิ์จากการปฏิเสธศรัทธาและความผิดต่าง ๆ โดยที่สภาพของพวกเขาก่อนจะส่งรอซูลมานั้น อยู่ใน การหลงผิดอย่างชัดแจ้งจากแนวทางที่เที่ยงตรง

³ การส่งรอซูลมานี้เพื่อหมู่ชนอื่น ๆ อีกด้วย ซึ่งมีได้อยู่ร่วมกับหมู่ชนในยุคนั้นหมายถึงทุกคนที่ยอมรับนับถืออิสลามจนกระทั่งวันกิยามะฮ์

4. นั่นคือความโปรดปรานของอัลลอฮ์ ทรงประทานความโปรดปรานนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้มีบุญคุณอันใหญ่หลวง¹

5. อุปมาบรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์เตารอต แล้วพวกเขามีได้ปฏิบัติตามที่พวกเขาได้รับมอบประหนึ่งเช่นกับลาที่แบกหนังสือจำนวนหนึ่ง (บนหลังของมัน) อุปมาหมู่ชนที่ปฏิเสธต่อสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์มันช่างชั่วช้าจริง ๆ และอัลลอฮ์จะไม่ชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้อธรรม²

6. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) โอ้บรรดาयीวเอ๋ย หากพวกท่านอ้างว่าพวกท่านเป็นมิตรของอัลลอฮ์ อื่นจากมนุษย์ทั้งหลายแล้วไซ้ร้ ดั่งนั้นพวกท่านก็จงมุ่งหวังความตายกันเถิด หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง³

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٦١﴾

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّوَابَ ثُمَّ حُمِلُوا كَمَثَلِ
الْجِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا اللَّهُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٦٢﴾

قُلْ يَا الَّذِينَ الَّذِينَ هَادُوا إِن رَّعَيْتُمْ أَنَا كُنتُمْ
أَوْلِيَاءَ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ
إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٣﴾

¹ เกียรติยศที่ท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ได้รับด้วยการถูกส่งมาเป็นรอซูลแก่ประชาชาติทั้งมวล และเกียรติยศที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ชาวอาหรับด้วยการประทานอัลกุรอานลงมาเป็นภาษาอาหรับแก่พวกเขา และการส่งรอซูลคนสุดท้ายมายังพวกเขานั้นนับได้ว่าเป็นความโปรดปรานของอัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงเป็นผู้มีบุญคุณอย่างกว้างขวางแก่บ่วงบ่าวทั้งมวลของพระองค์ทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮ์

² อุปมาชาวยะฮูดที่ได้รับคัมภีร์เตารอต และถูกใช้ให้ปฏิบัติตามสิ่งที่เขาคือข้อห้ามในคัมภีร์โดยที่พวกเขาไม่ยอมปฏิบัติตามแนวทางและข้อบัญญัตินั้น เหมือนกับลาที่แบกหนังสือที่เป็นประโยชน์จำนวนหนึ่งอยู่บนหลังของมัน มันจะไม่ได้ประโยชน์อย่างใดจากหนังสือเหล่านั้น นอกจากความเหนื่อยยากและความหนักที่อยู่บนหลังของมันเท่านั้น แบบอย่างอันชั่วช้าของชาวยะฮูดที่เราได้นำมากล่าวนี้ เปรียบเสมือนหมู่ชนที่ปฏิเสธต่อสัญญาณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ที่บ่งชี้ถึงการเป็นนะบีของมุฮัมมัด คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล

³ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาฮูดเถิดว่าหากพวกท่านอ้างว่าพวกท่านเป็นลูกหลานและเป็นมิตรของอัลลอฮ์แล้ว และว่าสวรรค์นั้นเป็นของพวกท่านโดยเฉพาะแล้ว ก็จงมุ่งหวังขอให้อัลลอฮ์ทรงให้พวกท่านตายไปเสียจากโลกนี้โดยเร็ว เพราะโลกอาคิเราะฮ์เป็นโลกที่มีเกียรติสำหรับผู้ที่เป็นมิตรกับพระองค์ หากพวกท่านเป็นผู้สัตย์จริง

7. แต่ว่าพวกเขาจะไม่มุ่งหวังมันเป็นอันขาด เนื่องด้วยสิ่งที่มีมือของพวกเขาได้ประกอบ (กรรมชั่ว) ไว้ก่อน และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้พวกอธรรมทั้งหลาย¹

8. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงความตายที่พวกท่านหนีจากมันไปนั้น มันจะมาพบกับพวกท่าน แล้วพวกท่านจะถูกนำกลับไปยังพระผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับและสิ่งเปิดเผย แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกท่านตามที่พวกท่านได้ประกอบกรรมไว้²

9. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เมื่อได้มีเสียงร้องเรียก (อะซาน) เพื่อทำละหมาดในวันศุกร์ ก็จงรีบเร่งไปสู่การรำลึกถึงอัลลอฮ์ และจงละทิ้งการค้าขายเสีย นั่นเป็นการดีสำหรับพวกเจ้า หากพวกเจ้ารู้³

10. ต่อเมื่อการละหมาดได้สิ้นสุดลงแล้วก็จงแยกย้ายกันไปตามแผ่นดิน และจงแสวงหาความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และจงรำลึกถึง

وَلَا يَسْتَمْتُونَہُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيہُمْ
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظّٰلِمِينَ ﴿٧﴾

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّہُ
مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلِّيِّ الْعَلِيِّ
وَالشَّہَادَةُ قَبْلَكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾

يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُوذِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ
ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَادْكُرُوا اللّٰهَ كَبِيرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾

¹ แต่ว่าพวกเขาจะไม่มุ่งหวังความตายเป็นอันขาด ทั้งนี้เพราะพวกเขาได้ก่อกรรมทำความชั่วไว้เช่น ปฏิเสธศรัทธา ผ่าฝืนบัญญัติศาสนา และปฏิเสธการเป็นนะบีมุฮัมมัด คือลบล้างอูซูละฮ์ฮะซันซะลิม

² จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดแก่พวกเขาชู้ตว่า หากความตายที่พวกท่านจะหนีจากมันนั้น และพวกท่านกลัวที่จะพูดถึงมัน มันจะมาหาพวกท่านอย่างไม่ต้องสงสัยถึงแม้พวกท่านจะหนีเข้าไปอยู่ในป้อมปราการอันสูงตระหง่านก็ตาม เมื่อพวกท่านตายไปแล้วก็จะถูกนำไปหาพระองค์ในวันกิยามะฮ์ แล้วพระองค์จะทรงแจ้งให้พวกท่านรู้สิ่งที่พวกท่านได้ประกอบกรรมไว้ในโลกดุนยา เพื่อที่พระองค์จะทรงตอบแทนอย่างยุติธรรม เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ทรงปรีชาญาณ

³ โอ้บรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์เอ๋ย เมื่อพวกเจ้าได้ยินเสียงอะซานที่เรียกร้องไปสู่การละหมาดวันศุกร์ ก็จงตอบรับด้วยการไปฟังคุฏบะฮ์และละหมาดวันศุกร์ และจงละทิ้งการค้าขายเสีย จงละทิ้งการค้าขายที่ขาดทุนและรีบเร่งไปสู่การค้าขายที่มีผลกำไร คือการฟังคุฏบะฮ์และละหมาดวันศุกร์

อัลลอฮ์ให้มาก ๆ เพื่อว่าพวกเขาจะได้รับชัยชนะ¹

11. และเมื่อพวกเขาได้เห็นการค้าและการละเล่น พวกเขาก็รุกรันไปที่นั่น และปล่อยเจ้าให้ยืนอยู่คนเดียว² จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) สิ่งที่มีอยู่ ณ อัลลอฮ์นั้นดีกว่าการละเล่น และการค้า และอัลลอฮ์นั้นทรงเป็นเลิศยิ่งในหมู่ผู้ประทานปัจจัยยังชีพ³

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفصوا إليها وتركوك
فأيماءل ما عند الله خير من اللهو ومن التجره
وَاللهُ خَيْرُ الرَّزِقِينَ ﴿١١﴾

¹ คือหลังจากพวกเขาได้เสร็จสิ้นการละหมาดวันศุกร์แล้ว ก็จึงแยกย้ายกันออกไปทำธุรกิจและกิจการมต่าง ๆ ของพวกเขา เพื่อแสวงหาความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ขณะที่พวกเขาแยกย้ายกันออกไปนั้นก็จึงรำลึกนึกถึงอัลลอฮ์ อยู่ลึ้มพระองค์เป็นอันขาด เพื่อพวกเขาจะได้รับชัยชนะและประสบความสำเรี

² นักตีฟซึรากล่าวว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ คืออลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ได้ยื่นขึ้นทำหน้าที่แสดงคุณภาพในวันศุกร์ ขณะนั้นได้มีกองคาราวานสินค้าบรรทุกเครื่องบริโภคของ ดะฮียะฮ์ อัลกัลบีย มาจากประเทศซามกอบรด้วยในระยะนั้นชาวอัลมะดีนะฮ์ประสบกับความหิวโหย และเครื่องบริโภคมีราคาแพง เป็นธรรมเนียมของชาวอัลมะดีนะฮ์เมื่อกองคาราวานเดินทางกลับจากต่างแดนจะต้องมีการแห่อกไปต้อนรับด้วยการร้องรำทำเพลง เพราะความดีใจ ในวันศุกร์วันนั้นเมื่อกองคาราวานสินค้าเดินทางเข้าสู่นครอัลมะดีนะฮ์ผู้เข้าร่วมฟัง คุณบะฮ์ของท่านรอซูล คืออลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม ได้พากันกรูไปที่กองคาราวานนั้น ปล่อยให้ท่านนะบี คืออลลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม แสดงคุณภาพอยู่บนมิมบร์ และมีผู้ร่วมฟังอยู่ประมาณ 12 คนเท่านั้น ท่านญาบิร อิบน์ อับดุลลอฮ์ กล่าวว่า ฉันเป็นคนหนึ่งในจำนวนนั้น แล้วอายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

³ มุฮัมมัดจงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า สิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์ เช่นการตอบแทนที่ดี และความสุสมุขมูรณ์นั้นดีกว่าสิ่งที่พวกเขากำลังเพลิดเพลินอยู่คือความสนุกสนานและการค้า และอัลลอฮ์นั้นพระองค์เป็นผู้ประทานปัจจัยยังชีพอย่างดีเลิศ ดังนั้นจงขอริชชีจากพระองค์ และขอความช่วยเหลือจากพระองค์ เพื่อให้ได้มาซึ่งความโปรดปรานและปัจจัยยังชีพเถิด

อีกทั้งคำพูดที่น่าเกลียดอันจากนี้

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการกล่าวเตือนบรรดามุอฺมินมิให้เอาธุระหรือสนใจกับความเพริศแพรว การละเล่นและสิ่งยั่วชวนของโลกดุนยา จากการจงรักภักดีและการทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ดังเช่นสภาพของพวกมุนาฟิกีนและว่าในการกระทำเช่นนั้นเป็นการขาดทุนโดยสิ้นเชิง และใช้ให้บริจาคนในทางของอัลลอฮ์โดยหวังความโปรดปรานจากอัลลอฮ์ ก่อนที่โอกาสจะส่วงเลยไปด้วยการจบชีวิต เมื่อถึงเวลานั้นมนุษย์จะเศร้าโศกเสียใจโดยที่การรันทดใจจะไม่อำนวยประโยชน์อันใดแก่เขาเลย

ในสงครามบะนีมุศฏอลิก अबดุลลอฮ์ อิบน์ ซะลูล หัวหน้าพวกมุนาฟิกีน ได้กล่าวคำพูดที่ชั่วช้าอันเนื่องมาจากว่ามีชายสองคนจากชาวอันศอร และมุฮาญีรีน ได้แย่งชิงกันตักน้ำและได้วิวาทกัน ชาวมุฮาญีรีนได้เตะชาวอันศอรีย์ เมื่ออิบน์ ซะลูล ได้เห็นเขาก็ร้องตะโกนไล่ชาวมุฮาญีรีน แล้วกล่าวว่า วัลลอฮิ สภาพของพวกเรากับพวกมุฮาญีรีนเหมือนกับที่มีคำพังเพยกล่าวไว้ว่า “เลี้ยงหมาให้อ้วนแล้วมันก็กัดเจ้า” หรือตรงกับสุภาษิตไทยว่า “ทำคุณบูชาโทษ” วัลลอฮิหากพวกเรากลับไปยังนครอัลมะดีนะฮ์แล้ว เราจะให้ผู้มีเกียรติกว่าขับไล่ผู้ที่ต่ำต้อยกว่าออกจากนครอัลมะดีนะฮ์ (ผู้ที่มีเกียรติกว่าหมายถึงตัวของเขา และผู้ที่ต่ำต้อยกว่าหมายถึงท่านนะบี คือลัลลอฮ์ ฮุอะลัยฮิวะซัลลิม และบรรดาสาวกของท่าน) แต่ผู้สับปลับ (มุนาฟิก) ผู้นี้หาได้คิดไม่ว่าเกียรติยศนั้นเป็นของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และเป็นของบรรดามุอฺมิน หมายถึงว่า ชัยชนะความดีเด่น และความสูงส่งนั้น มิใช่เป็นของพวกมุนาฟิกีน พวกมุชริกีน และพวกกุฟฟารดอก แต่พวกเขาหาไม่รู้ไม่ ทั้งนี้ก็เพราะว่าพวกเขามีจิตใจบอดครั้นเมื่อผู้ที่ไปร่วมสงครามครั้งนี้เดินทางกลับถึงนครอัลมะดีนะฮ์ अबดุลลอฮ์ อิบน์ अबดุลลอฮ์ อิบน์ ซะลูล ผู้เป็นบุตรของหัวหน้ามุนาฟิกได้ไปยืนอยู่ปากทางเข้าเมือง และได้ชูดาบของเขาขึ้น เมื่อบิดาของเขาเดินผ่านมา เขาได้พูดกับบิดาของเขาว่า วัลลอฮิ ท่านจะผ่านทางนี้ไปไม่ได้จนกว่าท่านจะกล่าวว่า มุฮัมมัดเป็นผู้มีเกียรติยิ่ง และฉันนั้นเป็นผู้ต่ำต้อยกว่า เขา (บุตร) ยังไม่ปล่อยให้เขา (บิดา) ผ่านไปจนกระทั่งเขา (บิดา) ได้กล่าวคำนั้น अबดุลลอฮ์ (บุตร) นั้นเป็นมุอฺมินผู้ศรัทธาอย่างแท้จริง และเป็นคนดีเด่นของชาวอันศอร

หลังจากนั้น अबดุลลอฮ์ (บุตร) ได้ไปหาท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮ์ ฮุอะลัยฮิวะซัลลิม และกล่าวกับท่านว่า โอ้ท่านรอซูลุลลอฮ์ กระผมได้ทราบมาว่า ท่าน

ประสงค์จะฆ่าบิดาของกระผม หากท่านประสงค์เช่นนั้น ขอให้ใช้กระผมเถิด กระผมจะนำศีรษะของเขามาให้ท่าน ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ได้กล่าวกับเขาว่า แต่ว่าเราควรปฏิบัติกับเขาและทำดีแก่เขาตราบใดที่เขายังคงอยู่กับเรา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. เมื่อพวกลับลับ (มุนาฟิกุน) มาหาเจ้า พวกเขาบอกว่า เราขอปฏิญาณว่า แท้จริงท่านเป็น
รอซูลของอัลลอฮ์ แต่อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งว่า แท้
จริงเจ้านั้นเป็นรอซูลของพระองค์อย่างแน่นอน
และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานว่า แท้จริงพวกมุนา-
ฟิกินั้นเป็นผู้กล่าวเท็จอย่างแน่นอน¹

2. พวกเขาได้ถือเอาการสาบานของพวกเขา
เป็นโล่ แล้วก็ถกกันจากทางของอัลลอฮ์ แท้จริง
พวกเขานั้นสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไปนั้นช่าง
ชั่วช้าจริง ๆ²

3. นั่นเป็นเพราะพวกเขาศรัทธาแล้วก็ปฏิเสธ
ศรัทธา ดังนั้นจึงถูกฉนิกบนหัวใจของพวกเขา
แล้วพวกเขาก็ไม่เข้าใจ³

4. และเมื่อเจ้าได้เห็นพวกเขาแล้ว ร่างกายของ
พวกเขาจะเป็นที่พึงพอใจแก่เจ้า และหากพวก

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ
لَكَاذِبُونَ ﴿٦٣﴾

أَتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٤﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطَغَىٰ عَلَىٰ قُلُوبِهِم
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾

﴿٦٦﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا
تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّكُمْ خُتْمٌ مِّنْ حَدِيدٍ مُّحْسِبُونَ كُلَّ

¹ คือเมื่อพวกมุนาฟิกิน คืออับดุลลอฮ์ อิบน์ อุบัยยฺ และพรรคพวกของเขาได้กล่าวว่า พวกเขาขอปฏิญาณ
ว่าแท้จริงท่านเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เป็นแต่เพียงคำพูดมิได้กล่าวออกมาจากใจจริง อัลลอฮ์ ตะอาลา
จึงตรัสว่า "แต่อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่งว่าแท้จริงเจ้านั้นเป็นรอซูลของพระองค์อย่างแน่นอน" ถึงแม้พวกมุนาฟิกิน
จะยืนยันหรือไม่ยืนยันก็ตาม และอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานได้ว่าพวกมุนาฟิกินนั้นเป็นผู้กล่าวเท็จในการ
กล่าวปฏิญาณของพวกเขา

² คือพวกเขาได้ถือเอาการสาบานเท็จของพวกเขา ว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา เพื่อป้องกันตัวของพวกเขาเอง
และครอบครัวของพวกเขาให้พ้นจากการถูกฆ่าและถูกจับเป็นเชลย อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประณามพวก
เขาว่าการกระทำเช่นนี้เป็นการกระทำที่ชั่วช้าสาหัสจริง ๆ

³ ทั้งนี้เพราะการกระทำอันชั่วช้าของพวกเขา นั่นคือพวกเขาได้กล่าวทางวาจาว่าพวกเขาเป็นผู้ศรัทธา แต่
ในจิตใจของพวกเขานั้นมิได้ศรัทธา ดังนั้นอัลลอฮ์จึงฉนิกบนหัวใจของพวกเขา เป็นเหตุให้พวกเขาไม่เข้าใจ
ใจความหมายของการศรัทธาและไม่รู้ว่าอะไรคือความถูกต้อง อะไรคือความเท็จ

เขาพูด เจ้าก็จะฟังคำพูดของพวกเขา ประหนึ่งว่าพวกเขาเป็นท่อนไม้ที่ถูกยันไว้ พวกเขาคิดว่าทุกๆ เสียงร่ำร้องนั้นเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา พวกเขาคือศัตรู ดังนั้นจงระวังพวกเขา ขออัลลอฮ์ทรงให้ความอภัยแก่พวกเขา ทำไมเล่าพวกเขาจึงหันเหออกไปทางอื่น¹

5. และเมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า จงมาเถิด แล้วรอซูลของอัลลอฮ์จักขออภัยโทษให้แก่พวกท่าน พวกเขาก็หันศีรษะของพวกเขาไปอีกทางหนึ่ง และเจ้าเห็นพวกเขาผินหลังออกไปทั้งๆ ที่พวกเขาเป็นผู้หยิ่งผยอง²

6. มีผลเท่ากันแก่พวกเขาที่เจ้าจะขอภัยโทษให้แก่พวกเขาหรือไม่ขอภัยโทษแก่พวกเขาก็ตาม อัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงชี้แนะทางแก่หมู่ชนผู้ฝ่าฝืน³

صَبِيحَةً عَلَيْهِمْ ظُكُورُ الْعَذَابِ فَاحْتَدُوا حُدُودَهُمْ فَمَنْ لَّمْ يُؤْمَرْ مِنَ اللَّهِ

أَنْ يُؤْفَكُوا ﴿٦٣﴾

وَإِذْ أَيْدِيكُمْ سَأَلُوا أَنْ تُغْفَرَ لَكُمْ رُسُولُ اللَّهِ لَوْ لَا

رُسُومٌ وَرَأْيُنُهُمْ بَصُودٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٦٤﴾

سَأَلُوا عَلَيْهِمْ أَنْ تَسْتَغْفِرَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَعْفِفْ

لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الْفَاسِقِينَ ﴿٦٥﴾

¹ เมื่อเจ้า (อัยมุฮัมมัด) เห็นพวกมุนาฟิกีนเหล่านั้น เจ้าจะชอบใจต่อสภาพและรูปร่างของพวกเขา อีกทั้งประทับใจในคำพูดของพวกเขา อิบน์ อับบาส กล่าวว่า อิบน์ ซะลูล เป็นผู้รูปร่างสวยงาม และพูดจาไพเราะ ดังนั้นเมื่อเขาเข้าร่วมในที่ชุมนุมของท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล ผู้ที่พบเห็นเขาจะพึงพอใจในตัวเขา กระนั้นก็ดีพวกเขาก็มีสภาพคล้ายท่อนไม้ที่ถูกยันไว้ที่ก้ำกวาง หมายถึงท่อนไม้ที่ปราศจากวิญญาณ เมื่อพวกเขาได้ยินเสียงร้องหรือเสียงดังพวกเขาจะกลิ้งจนตัวลั่น อันเป็นสภาพของพวกหน้าไหว้หลังหลอกหรือมุนาฟิก อัลลอฮ์ทรงเตือนไว้ว่าพวกเหล่านี้คือศัตรู จงระวังให้ดี เพราะพวกเขาไม่ได้หวังดีต่อบรรดามุอมีนเลย ขอให้พวกเขาจงประสบความพินาศเถิด ทำไมพวกเขาจึงหันห่างออกจากแนวทางที่ถูกต้อง ทั้งๆ ที่ปรากฏหลักฐานอย่างชัดเจนแก่พวกเขาแล้ว

² คือเมื่อได้มีการกล่าวกับพวกมุนาฟิกีนว่า จงไปหาท่านรอซูล คือลลลลลลลลลลลลลลลลลลลล เพื่อให้ท่านขออภัยโทษจากอัลลอฮ์ พวกเขาจะส่ายหน้า และยกไหล่เป็นการเหยียดหยามและหยิ่งยโส และเจ้าจะเห็นพวกเขาผินหลังออกไปพร้อมกันกับแสดงอาการหยิ่งผยอง

³ คือมีผลเท่ากันทั้งสองกรณีสำหรับพวกเขา เพราะการขอภัยโทษของเจ้าแก่พวกเขาจะไม่เกิดประโยชน์อันใด เพราะความชั่วของพวกเขาและการไม่จงรักภักดีของพวกเขาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์

7. พวกเขาคือผู้ที่กล่าวว่า อย่าบรีจาคให้แก่ผู้ที่อยู่กับรอซูลของอัลลอฮ์ เพื่อพวกเขาจะได้แยกย้ายออกไป แต่ซุฆมคลังแห่งชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนั้นเป็นของอัลลอฮ์ แต่ว่าพวกมุนาฟิฏินไม่เข้าใจ¹

8. พวกเขากล่าวว่า ถ้าเรากลับไปยังนครมะดีนะฮ์ พวกที่มีเกียรติกว่าจะขับไล่พวกที่ต่ำต้อยออกจากนครมะดีนะฮ์ ส่วนอำนาจนั้นเป็นของอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ และบรรดาผู้ศรัทธา แต่ว่าพวกมุนาฟิฏินนั้นหารู้ไม่²

9. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย อย่าให้ทรัพย์สินของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้าหันเหพวกเจ้าจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และผู้ใดกระทำความเช่นนั้นชนเหล่านั้นคือพวกที่ขาดทุน³

10. และจงบริจาคจากสิ่งที่เราได้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าก่อนที่ความตายจะเกิดขึ้นแก่ผู้ใดในหมู่พวกเจ้า แล้วเขาก็จะกล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ มาตราว่าพระองค์ท่านทรงผ่อนผันให้แก่ข้าพระองค์อีกช่วงเวลาเพียงเล็กน้อยเพื่อที่ข้าพระองค์จะได้บริจาค และข้าพระองค์

هُم الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا إِلَيْهِ حَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٧﴾

يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّكَ الْأَعْرَضُ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩﴾

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْفَكَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتَ يَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠﴾

¹ คือพวกชั่วช้าเหล่านั้นกล่าวว่า ท่านทั้งหลายอย่าได้บริจาคให้แก่พวกมุฮาญีริน เพื่อที่พวกเขาจะได้แยกย้ายหนีออกจากมุฮัมมัด ความหวังของพวกเขางพินาศไปเกิด โดยที่พวกเขาคิดว่าริศกีของพวกมุฮาญีรินอยู่ในมือของพวกเขา พวกเขาหารู้ไม่ว่าริศกินั้นอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ต่างหาก

² โปรดดูรายละเอียดในตอนท้ายของความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์นี้

³ หลังจากได้กล่าวถึงความชั่วช้าเลวทรามของพวกมุนาฟิฏินแล้วพระองค์ทรงห้ามบรรดามุอิมินมิให้เลียนแบบพวกเหล่านั้นในการหลงไหลเคลิบเคลิ้มกับทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน ความหมายก็คือ โอ้บรรดามุอิมินเอ๋ย อย่าให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานเป็นที่พวงหรือทำให้พวกเจ้าหันห่างจากการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการทำอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ เช่น การละหมาด บริจาคชะกาต และการทำฮัจญ์เช่นเดียวกับสภาพของพวกมุนาฟิฏิน

ก็จะอยู่ในหมู่คนดีทั้งหลาย (ผู้ทรงคุณธรรม)¹

11. แต่อัลลอฮ์จะไม่ทรงผ่อนผันให้แก่ชีวิตใด
เมื่อกำหนดของมันได้มาถึงแล้ว และอัลลอฮ์
นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا
وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١١﴾

¹ อิบน์ กะซีร์ กล่าวว่า ทุกคนที่ได้ละเมิดกระทำความผิดจะเสียใจ ขณะที่อยู่ใกล้กับความตายและจะขอ
ยียดเวลาเพื่อจะไต่กลับไปทำความดีแทนความชั่วที่ได้กระทำไปในอดีต แต่มันเป็นไปไม่ได้เสียแล้ว

² คืออัลลอฮ์จะไม่ทรงยียดเวลาให้แก่ผู้ใดเป็นอันขาดเมื่อความตายได้มาถึงเขาแล้ว ในกรณีนี้เป็นการส่งเสริมให้รีบเร่งปฏิบัติคุณงามความดีก่อนที่ความตายจะมาถึงโดยไม่รู้สึกตัว

(64) ซูเราะฮ์ อัดตะหมอบุน

เป็นบัญญัติมะคะนียะฮ์ มี 18 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัดตะหมอบุน

ซูเราะฮ์ อัดตะหมอบุน เป็นซูเราะฮ์ มะคะนียะฮ์ ที่ให้ความสนใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการตราบทบัญญัติต่าง ๆ แต่ในซูเราะฮ์นี้มีบรรยากาศในเรื่องที่เกี่ยวกับหลักการศรัทธาอิสลามด้วย

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการถวายพระเกียรติแด่อัลลอฮ์ ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และร่ำรอยแห่งเดซานูภาพของพระองค์ และได้กล่าวถึงเรื่องมนุษย์ที่ศรัทธาต่อพระเจ้าของเขา และมนุษย์ที่ปฏิเสธศรัทธาและไม่ยอมรับบุญคุณต่าง ๆ ของอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้ยกอุทาหรณ์ถึงเหตุการณ์ในศตวรรษก่อน ๆ และประชาชาติต่าง ๆ ในอดีต ซึ่งปฏิเสธบรรดาอูซูลของอัลลอฮ์ และสิ่งที่พวกเขาได้รับจากการลงโทษและความหายนะอันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธา การดื้อรั้น และการหลงทางของพวกเขา

ซูเราะฮ์ได้สาบานว่า การพินศินซึ้นนั้นเป็นความจริง และจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ถึงแม้พวกมุชริก็นจะยอมรับหรือปฏิเสธก็ตาม และได้ชี้ให้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ กับได้เตือนถึงภัยที่จะเกิดขึ้นจากการผินหลังให้กับการเรียกร้องเชิญชวนของอัลลอฮ์

นอกจากนี้ซูเราะฮ์ได้กล่าวเตือนถึงการเป็นศัตรูของภริยาบางคนและลูก ๆ บางคน เพราะพวกเขาเหล่านั้นบางครั้งได้ห้ามเขามิให้ต่อสู้ดิ้นรนและอพยพในทางของอัลลอฮ์

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการชี้ให้บริจาคนในทางของอัลลอฮ์ เพื่อเชิดชูศาสนาของพระองค์ให้สูงส่งและเตือนให้ระวังถึงการตระหนี่และการหวงแหน เพราะส่วนหนึ่งจากคุณลักษณะของมุอฺมินผู้ศรัทธาก็คือการบริจาคนในทางของอัลลอฮ์ โดยมุ่งหวังความโปรดปรานของพระองค์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการต่อสู้ดิ้นรนในทางของอัลลอฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินต่างแซ่ซ้องสดุดีแต่อัลลอฮ์ อำนาจเด็ดขาดเป็นของพระองค์ มวลการสรรเสริญเป็นของพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง¹
2. พระองค์คือผู้ทรงสร้างพวกเจ้า ดังนั้นในหมู่พวกเจ้ามีผู้ปฏิเสธศรัทธา และในหมู่พวกเจ้ามีผู้ศรัทธา และอัลลอฮ์ทรงรู้เห็นในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²
3. พระองค์ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินด้วยความจริง และทรงทำให้พวกเจ้าเป็นรูปร่าง และทรงทำให้รูปร่างของพวกเจ้าสวยงามยิ่ง และยังพระองค์เท่านั้นคือทางกลับ³
4. พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดิน และทรงรอบรู้สิ่งที่พวกเจ้าปกปิด

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بُسِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَ فَرَقَكُمْ مِنْكُمْ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢﴾

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٣﴾

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٤﴾

¹ ทุก ๆ สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินที่ถูกบังเกิดมาต่างก็แซ่ซ้องสดุดี และให้ความบริสุทธิ์ตั้งแต่พระองค์ตลอดไปโดยไม่หยุดยั้ง อำนาจเด็ดขาดเป็นของพระองค์ในการบริหารทุก ๆ สิ่ง พระองค์คู่ควรแก่การสรรเสริญเพียงพระองค์เดียว เพราะความโปรดปรานทั้งมวลจากพระองค์ พระองค์ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่ง ทรงให้ร้ายร้าย และทรงให้ยากจน ทรงให้มีเกียรติและทรงให้ต่ำต้อย และเมื่อพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใดพระองค์จะกล่าวกับสิ่งนั้นว่า จงเป็นแล้วสิ่งนั้นก็จะเป็นขึ้นมา

² พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่ง ดังนั้นจากปวงบ่าวของพระองค์จึงมีผู้ปฏิเสธศรัทธาและผู้ปฏิเสธศรัทธาตามสภาพที่ปรากฏอยู่ขณะนี้ และสิ่งที่ปวงบ่าวกระทำไปทั้งดีและชั่ว พระองค์ทรงรู้เห็นและจะทรงตอบแทนตามผลงานของพวกเขาทั้งดีและชั่ว

³ พระองค์ทรงสร้างมันทั้งสองด้วยความสุขุมคัมภีรภาพที่สุด เพื่อให้ประมวลไว้ซึ่งผลประโยชน์ของโลก ดุนยาและศาสนาด้วยความจริง มิใช่โดยไร้ประโยชน์และเป็นการเล่น พระองค์ทรงสร้างพวกเจ้าเป็นรูปร่างที่สวยงามยิ่งกว่าสิ่งที่ถูกบังเกิดมาประเภทอื่น ๆ และทุกคนย่อมกลับไปหาพระองค์เพื่อการสอบสวนผลงานของเขา

และสิ่งที่พวกเขาเปิดเผย และอัลลอฮฺทรงรอบรู้
สิ่งที่อยู่ในทรวงอก¹

5. ชาวคราวของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในอดีต
มิได้มีมายังพวกเขาดอกหรือ พวกเขาได้ลิ้มรส
การลงโทษแห่งกิจกรรมของพวกเขา (ในโลก
คุณยา) และการลงโทษอันเจ็บปวดจะได้แก่พวกเขา
เขา (ในโลกอาคิเราะฮ์)²

6. นั่นเป็นเพราะว่าบรรดาอรุสูลของพวกเขา
ได้มายังพวกเขาพร้อมด้วยหลักฐานอันชัดแจ้ง
แต่พวกเขาได้กล่าวว่า สามัญชนเช่นนี้หรือ
จะชี้แนะทางให้แก่เรา พวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธา
และผินหลังให้ แต่อัลลอฮฺทรงพอเพียง (จาก
การศรัทธาของพวกเขา) เพราะอัลลอฮฺเป็นผู้
ทรงมั่งมีอย่างเหลือหลาย เป็นผู้ทรงได้รับการ
สรรเสริญ³

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦٤﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا لَوْ
أَبْشَرْتُمْ دُونَنَا فَكُفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَأَسْتَغْنَىٰ
أَلَّهُ وَاللَّهُ عِنْدَ حَمِيدٍ ﴿٦٥﴾

¹ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจากสิ่งที่ถูกบังเกิดมาทั้งหลายตลอดจนเหตุ-
การณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทรงรอบรู้สิ่งที่ปวงบ่าวของพระองค์ปิดและเปิดเผยทั้งที่เป็นการกระทำ หรือคำ
พูดหรือแม้กระทั่งความตั้งใจ และทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในทรวงอกทั้งที่เป็นความลับ และความนึกคิดและ
ความตั้งใจ

² โอ้ชาวกุเรซหมักกะฮฺเอ๋ย ชาวคราวของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาของประชาชาติยุคก่อนๆ เช่นหมู่ชนของ
อาดัม ชะมูด มิได้มีมายังพวกเขาดอกหรือ มีอะไรได้เกิดขึ้นแก่พวกเขาบ้าง พวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษอย่าง
เจ็บแสบ อันเนื่องมาจากการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาในโลกคุณยา และในโลกอาคิเราะฮ์นั้นแล้วพวก
เขาก็จะได้รับการลงโทษอย่างสาสม

³ การลงโทษที่พวกเขาได้รับและจะไดรับนั้น เพราะเหตุว่าบรรดาอรุสูลได้ถูกส่งมายังพวกเขาพร้อมด้วย
หลักฐานอันชัดแจ้งที่บ่งชี้ถึงความสัจจริงของบรรดาอรุสูล แต่พวกเขาได้กล่าวด้วยความประหลาดใจ
บรรดาอรุสูลที่เป็นสามัญชนเช่นนี้หรือจะมาเป็นผู้แนะแนวทางให้แก่พวกเรา พวกเขาปฏิเสธศรัทธา
ต่ออรุสูลและผินหลังออกจากการศรัทธาและการปฏิบัติตามฮิดายะฮฺ ดังนั้นอัลลอฮฺจึงทรงพอเพียงจาก
การจรรงักกัฏและการอิวาตะฮฺของพวกเข เขา เพราะอัลลอฮฺทรงมั่งมีอย่างเหลือหลาย เป็นผู้ทรงได้รับการ
สรรเสริญ สองอายะฮ์ดังกล่าวนี้เป็นการยืนยันถึงการเป็นอรุสูล และการเป็นนะบีของมุฮัมมัด คือลิลลฮุ
อะลียฮิวะซัลลัม

7. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวอ้างว่า พวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) หากเป็นเช่นนั้นไม่ ขอสาบานต่อพระเจ้าของข้าพระองค์ พวกท่านจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน แล้วพวกท่านจะได้รับแจ้งตามที่พวกท่านได้ประกอบกรรมไว้ และนั่นเป็นการร่ายตายสำหรับอัลลอฮ์¹

8. ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และแสงสว่าง (อัลกุรอาน) ซึ่งเราได้ประทานลงมา และอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²

9. วันที่พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้า เพื่อวันแห่งการชุมนุม นั่นคือวันแห่งชัยชนะ (สำหรับมุฮัมมัด) และชาติทุน (สำหรับกาฟิร) ส่วนผู้ได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และกระทำความดี พระองค์จะทรงลบล้างความชั่วทั้งหลายของเขาออกไปจากเขา และจะทรงให้เขาเข้าสวนสวรรค์หลายหลาย ณ เบื้องล่างของสวนสวรรค์นั้นมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือความสำเร็จอันยิ่งใหญ่

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلْ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّيْنَ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾

فَاتَّبِعُوا بِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورَ الَّذِي أُنزَلْنَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ يَوْمَ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَعَمِلْ صَالِحًا نُفِرْ عَنْهُ سِتْرًا لَهُ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

¹ พวกกุฟฟารมักกะฮ์ กล่าวอ้างและคิดกันว่า พวกเขาจะไม่ถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่ มุฮัมมัดจึงกล่าวแก่พวกเขาเถิดว่า ฉันทขอสาบานด้วยพระเจ้าของฉันท พวกท่านจะถูกให้ออกมาจากกุบูรในสภาพของผู้ฟื้นคืนชีพอย่างแน่นอน แล้วพวกท่านจะได้รับการบอกเล่าการกระทำของพวกท่านทั้งหมด และนั่นการฟื้นคืนชีพและการตอบแทนนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายตายสำหรับอัลลอฮ์

² ดังนั้นจงศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และการเป็นนบีของรอซูลของพระองค์ และคัมภีร์อัลกุรอานซึ่งพระองค์ทรงประทานลงมาแก่รอซูลของพระองค์ และจงกระทำความดีและละเว้นการกระทำความชั่ว เพราะอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำและจะทรงตอบแทนด้วยผลงานของพวกเจ้า

10. ส่วนบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา และปฏิเสธต่อสัญญาต่าง ๆ ของเรา คนเหล่านั้นคือชาวนรก พวกเขาเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้น และมันเป็นทางกลับที่ชั่วร้าย

11. ไม่มีทุกขภัยอันใดเกิดขึ้น เว้นแต่ด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์ และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์พระองค์ จะทรงเปิดหัวใจของเขา (สู่แนวทางที่ถูกต้อง) และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งอย่าง¹

12. และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลรอซูล หากพวกเจ้าผินหลังกลับ (ไม่เชื่อฟัง) ดังนั้นหน้าที่ของรอซูลของเรา ก็คือการเผยแผ่อันชัดแจ้ง²

13. อัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่เทียบเท่า นอกจากพระองค์ ดังนั้นบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงมอบหมายไว้วางใจต่ออัลลอฮ์เถิด³

14. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย แท้จริงในหมู่ผู้ครองของพวกเจ้าและลูกหลานของพวกเจ้านั้นมีบางคนเป็นศัตรูแก่พวกเจ้า ฉะนั้นจงระวังต่อพวก

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ
فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَعَلَيْهِمْ

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ
فَأِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلِّغُ الْمُنِينُ ﴿١٢﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن مِّن زَوْجٍكُمْ
وَأَوْلَادِكُمْ وَعَدُوِّكُمْ فَآخِذُوا بِهِمْ
وَإِن تَعَفَوْا وَتَصَفَحُوا وَتَغْفِرُوا

¹ ในวันนิกายมะฮฺ อัลลอฮ์จะทรงรวบรวมมวลมนุษย์ทั้งหมดอยู่ในสภาพที่เดียวกันเพื่อการสอบสวนและตอบแทน นั่นคือวันที่มุอมีนจะได้ตำแหน่งของเขาในสวนสวรรค์ และกาฟิรจะได้ตำแหน่งของเขาในนรก ดังนั้นผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์และกระทำความดี พระองค์จะทรงยกโทษในความผิดของเขา และให้เข้าสู่สวนสวรรค์ พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือความสำเร็จและชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของเขา

² อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ปวงบ่าวของพระองค์ให้เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ เพราะความสมบูรณ์แห่งการเป็นมนุษย์ และความสันติสุขของเขาขึ้นอยู่กับ การเชื่อฟังปฏิบัติตามดังกล่าวนี้ และหากพวกเจ้าผินหลังให้คือ ไม่ยอมรับฟังการเรียกร้องเชิญชวนนี้ ก็จะไม่เป็นอันตรายแก่รอซูลของเราแต่อย่างใด เพราะหน้าที่ของรอซูลก็คือการเผยแผ่เชิญชวนสู่ศาสนาอันเที่ยงธรรม

³ อัลลอฮ์พระผู้ทรงเกียรติ พระผู้ทรงสูงส่ง ไม่มีผู้ถูกเคารพภักดีนอกจากพระองค์ ไม่มีพระผู้สร้างนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงมอบหมายต่อพระองค์ และยึดพระองค์เป็นที่พึ่งเถิด

เขา แต่ถ้าพวกเจ้าอภัยและยกโทษ (แก่พวกเขา)¹ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

15. แท้จริงทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้า และลูกหลานของพวกเจ้านั้นเป็นเครื่องทดสอบ และอัลลอฮ์นั้น ณ ที่พระองค์มีรางวัลอันยิ่งใหญ่²

16. ดังนั้นจงอย่าเกรงอัลลอฮ์เถิด เท่าที่พวกเจ้ามีความสามารถ³ และจงเชื่อฟังและปฏิบัติตาม และบริจาคเกิด เพราะเป็นการดียิ่งสำหรับตัวของพวกเจ้า⁴ และผู้ใดถูกปกป้องให้พ้นจากความตระหนี่แห่งจิตใจของเขา ชนเหล่านั้นพวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ⁵

قَابِلَ اللَّهِ عَفْوَرَّجِيمٌ ﴿١١﴾

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا
وَأَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَحْمَةَ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾

¹ ไ้บรรดามุอมีนเอ๋ย แท้จริงบางคนในหมู่ภริยาของพวกเจ้า และลูกหลานของพวกเจ้านั้นเป็นศัตรูแก่พวกเจ้า คือขัดขวางพวกเจ้ามิให้ดำเนินตามแนวทางของอัลลอฮ์ และจงรักภักดีต่อพระองค์ ฉะนั้นจงระวังที่จะโอนอ่อนหรือเชื่อฟังพวกเขา บรรดานักตบชริกกล่าวว่า มีหมู่ชนชาวมักกะฮ์คนหนึ่งเข้ารับนับถืออิสลามและประสงค์ที่จะอพยพไปนครอัลมะดีนะฮ์ แต่บรรดาภริยาและลูกหลานได้ขัดขวางมิให้อพยพไปอย่างไรก็ตีพวกเขาก็ได้อพยพไปหลังจากนั้นระยะหนึ่ง ครั้นเมื่อพวกเขาได้มาหาท่านรอซูล คือลลลลอฮ์ อะลียะฮ์วะซัลลิม ได้พบเห็นบรรดาผู้อพยพพวกรุ่นแรกมีความรู้เข้าใจในเรื่องศาสนาดี จึงพากันเสียใจและตั้งใจจะลงโทษบรรดาภริยาและลูกหลานของพวกเจ้าที่เป็นต้นเหตุเช่นนั้น อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมาและมองข้าม (ข้อบกพร่อง)

² และทรัพย์สินสมบัตินั้นมิใช่อื่นใดเลย นอกจากเป็นการทดสอบจากอัลลอฮ์แก่บ่าวของพระองค์ เพื่อที่พระองค์จะทรงรู้ว่าใครกตัญญูต่อพระองค์ และใครเนรคุณต่อพระองค์ แต่ว่าสิ่งที่มีอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์ คือรางวัลและการตอบแทนนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าความเพริศแพร้วของโลกดุนยา ดังนั้นอย่าให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานหันห่างพวกเจ้าจากการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์

³ จงพยายามเถิด ไ้บรรดามุอมีนเอ๋ย ในการจงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ตามความสามารถของพวกเจ้าและอย่าทำความลำบากให้แก่ตัวของพวกเจ้าในสิ่งที่พวกเจ้าไม่มีความสามารถ

⁴ จงเชื่อฟังสิ่งที่พวกเจ้าได้รับการอบรมสั่งสอนเถิด และจงปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเจ้าถูกใช้ให้กระทำและจงละเว้นสิ่งที่พวกเจ้าถูกห้ามมิให้กระทำ และจงบริจาคไปในทางของอัลลอฮ์จากทรัพย์สินสมบัติของพวกเจ้า จะเป็นการดียิ่งสำหรับตัวของพวกเจ้าเอง

⁵ ผู้ใดปกป้องตัวเองให้พ้นจากการตระหนี่ และความหวงแหนซึ่งจิตใจของเขา เรียกร่องแล้วแน่นอนเขาจะประสบความสำเร็จตามที่เขาดต้องการ

17. หากพวกเจ้าให้อัลลอฮ์ฮุยืมอย่างดีเยี่ยมแล้ว พระองค์ก็จะทรงทวงหนี้การฮุยืมให้แก่พวกเจ้า และจะทรงอภัยให้แก่พวกเจ้า และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงตอบแทนแก่ผู้กระทำความดี ทรงผ่อนผันในการลงโทษ¹

18. ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และสิ่งที่เปิดเผย ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

إِنْ تَرْضُوا اللَّهَ فَرْضًا حَسَنًا يَضَعْفُهُ لَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿٦٧﴾

عَلِيمٌ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْغَزِيرُ الْحَكِيمُ ﴿٦٨﴾

¹ เมื่อพวกเจ้าได้บริจาคไปในทางของอัลลอฮ์ด้วยความเต็มใจและพอใจแล้ว และเงื่อนไขของทรัพย์สินที่จะบริจาคนั้นจะต้องเป็นที่ทะเลาะมิใช่หะรอม ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งการตอบแทนที่ดียิ่งทวีคูณจากอัลลอฮ์ และจะทรงอภัยในความผิดของพวกเจ้าอีกด้วย อัลลอฮ์ทรงตอบแทนแก่ผู้กระทำความดีอย่างมากมายทรงอดกลั้นต่อปวงบ่าวของพระองค์ โดยจะไม่ทรงลงโทษโดยฉับพลัน ทั้ง ๆ ที่พวกเขากระทำบาปกันมากมาย

² ไม่มีสิ่งใดที่จะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ ทรงลงโทษศัตรูของพระองค์ด้วยความเจ็บแค้น ทรงปรีชาญาณในการบริหารทุกสิ่งทุกอย่าง

(65) ซูเราะฮ์ อัญญาละลา กุ

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 12 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัญญาละลา กุ

ซูเราะฮ์ อัญญาละลา กุ เป็นซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ ที่กล่าวถึงบทบัญญัติบางประการที่เกี่ยวกับสถานะของสามีภรรยา เช่นชี้แจงถึงบัญญัติการหย่าร้างแบบซุนนะฮ์ และวิธีการหย่าสิ่งที่จะดำเนินการในการหย่าตามกำหนด (อิดตะฮ์) ค่าใช้จ่าย ที่พัก และค่าจ้างแม่นม และอื่นจากนี้

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงการเริ่มเกี่ยวกับบัญญัติของการหย่า การหย่าที่เป็นซุนนะฮ์ และการหย่าที่เป็นบิตอะฮ์ โดยใช้บรรดามุฮัมมิดผู้ศรัทธาให้ดำเนินตามแนวทางที่ดี ยิ่ง เมื่อประสบกับความขัดข้องที่จะดำเนินชีวิตเช่น สามีภรรยา และเรียกร้องให้หย่าภรรยาในเวลาที่เหมาะสมและในรูปแบบที่ถูกต้อง นั่นคือให้หย่าเธอหลังจากหมดระดูแล้ว (ตัวสะอาด) โดยไม่ร่วมหลับนอนกับเธออีก แล้วก็ปล่อยนางไว้จนกระทั่งสิ้นสุตกำหนด (อิดตะฮ์)

ในข้อชี้แนะของพระเจ้านี้เป็นการเรียกร้องบรรดาสุภาพบุรุษให้ประวิงเวลาอย่าได้รีบร้อนในการตัดความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา เพราะการหย่านั้นเป็นสิ่งที่เลวร้ายที่อัลลอฮ์ทรงเกลียดชังที่สุด หากมิใช่ความจำเป็นบังคับแล้ว การหย่าจะไม่เป็นที่อนุมัติเป็นแน่ เพราะมันเป็นการทำลายครอบครัว

ซูเราะฮ์ได้เรียกร้องให้คำนวณ กำหนด (อิดตะฮ์) เพื่อความถูกต้องแน่นอนแห่งการสิ้นสุดของการหย่า เพื่อมิให้การสืบตระกูลเป็นที่สับสน และเพื่อมิให้กำหนดเวลายืดยาวแก่นางผู้ถูกหย่า ซึ่งจะเกิดอันตรายแก่นาง และได้เรียกร้องให้รักษาไว้ซึ่งขอบเขตของอัลลอฮ์ และไม่ฝ่าฝืนพระบัญชาของพระองค์

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงบัญญัติเกี่ยวกับกำหนดเวลา (อิดตะฮ์) โดยชี้แจงถึงกำหนดของผู้ที่หมดหวังในการมีระดู ซึ่งเลือดระดูของนางได้ขาดหายไปเพราะมีอายุสูงหรือ

มีโรค อีกทั้งอดตะฮุขของผู้เยาว์ และอดตะฮุขของหญิงที่มีครรภ์ ซูเราะฮ์ได้ชี้แจงไว้ อย่างชัดเจนพร้อมทั้งการชี้แนะอย่างชัดเจน

ท่ามกลางบทบัญญัติเหล่านั้น ซูเราะฮ์ได้กล่าวซ้ำเป็นการเรียกร้องไปสู่การ ยำเกรงอัลลอฮ์ด้วยการชักชวนจงใจเป็นบางครั้ง และด้วยการขู่ส่ำทับเป็นบางครั้ง เพื่อมิให้ความอธรรมเกิดขึ้นจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดดังเช่นบัญญัติที่เกี่ยวกับที่พักและ ค่าใช้จ่ายได้ระบุไว้อย่างแจ่มชัด

ซูเราะฮ์ได้จับลงด้วยการเตือนมิให้ล่วงเกินขอบเขตของอัลลอฮ์ โดยได้ยก อุทาหรณ์ถึงประชาชาติที่ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระบัญชาของอัลลอฮ์ และสิ่งที่พวก เขาประสบกับความหายนะ ซูเราะฮ์ได้ชี้ให้เห็นถึงเดชานูภาพของอัลลอฮ์ในการ สร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และเยี่ยงนั้นคือแผ่นดินทั้งหมดนี้เป็นหลักฐานยืนยันถึงความ เป็นเอกภาพของพระเจ้าแห่งโลกทั้งผอง

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. โอ้หนะบีเอ๋ย เมื่อพวกเจ้าหย่าภริยากิจึงหย่าพวกนางตามกำหนด (อิดตะฮฺ) ของพวกนาง และจงนับกำหนดอิดตะฮฺให้ครบ พวกเจ้าจงอย่าเกรงอัลลอฮ์ พระเจ้าของพวกเจ้าเถิด อย่าขับไล่พวกนางออกจากบ้านของพวกนาง และพวกนางก็อย่าออกจากบ้าน เว้นแต่พวกนางจะกระทำลามกอย่างชัดแจ้ง และเหล่านี้คือข้อกำหนดของอัลลอฮ์ และผู้ใดละเมิดข้อกำหนดของอัลลอฮ์ แน่หนอน เขาก็ได้กรรมแก่ตัวของเขาเอง เจ้าไม่รู้อีกว่าบางที่อัลลอฮ์จะทรงปรับปรุงกิจการ (ของเขา) หลังจากนั้น¹

2. ต่อเมื่อพวกนางได้อยู่จนครบกำหนดของพวกนางแล้ว ก็จงยับยั้งพวกนางให้อยู่โดยดี หรือให้พวกนางจากไปโดยดี และจงให้มีพยานสองคนเป็นผู้เที่ยงธรรมในหมู่พวกเจ้า และจงให้การเป็นพยานนั้นเป็นไปเพื่ออัลลอฮ์ ดังกล่าว

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرَجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفِدْحَةٍ مَبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾

¹ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้คำสนทนาในนามของท่านนะบี คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม แต่มีบัญญัติคลุมถึงประชาชาติมุสลิมทั้งหมดว่า เมื่อพวกเจ้าประสงค์จะหย่าภริยาของพวกเจ้า เพราะความจำเป็นแล้วก็จงหย่าพวกนางในตอนต้นของกำหนดการหมดอิดตะฮฺของพวกนาง คือ เมื่อตัวสอาดแล้วอย่าไปร่วมหลับนอนกับพวกนางอีกต่อไป และจงนับกำหนดอิดตะฮฺให้ครบ คือตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุดของการมีอิดตะฮฺของพวกนางเพราะจะมีผลติดตามมาในเรื่องของบัญญัติต่างๆ เช่นความถูกต้องหรือไม่ที่จะมีการคืนดีกัน ค่าใช้จ่าย และที่ทักอาศัย ดังนั้นจงปฏิบัติตามพระบัญชาของพระองค์ และอย่าได้ล่วงละเมิดขอบเขตของอัลลอฮ์เป็นอันขาดอย่าได้ขับไล่ใส่ส่งพวกนางออกจากบ้าน เว้นแต่พวกนางจะกระทำการลามกอย่างชัดแจ้ง เช่น การทำซินา การพูดจាក้าวร้าวสามหาว เป็นต้น นั่นคือขอบเขตหรือข้อกำหนดของอัลลอฮ์ พวกเจ้าอย่าได้ล่วงละเมิดมิฉะนั้นพวกเจ้าจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ธรรมแก่ตนเอง และจะได้รับการลงโทษจากอัลลอฮ์ไม่ช้าก็เร็ว เพราะบางที่อัลลอฮ์จะทรงทำให้จิตใจของผู้ชายกลับมาคืนดีกับพวกนาง และนั่นเป็นการดียิ่ง

มานั้นผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันอาคิเราะฮ์ จะถูกตักเตือนให้ถือปฏิบัติ และผู้ใดยำเกรง อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงหาทางออกให้แก่เขา

3. และจะทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่เขาจาก ที่ที่เขามิได้คาดคิด และผู้ใดมอบหมายแต่ อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้พอเพียงแก่เขา¹ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงบรรลุนิการของ พระองค์โดยแน่นอน สำหรับทุกสิ่งทุกอย่างนั้น อัลลอฮ์ทรงกำหนดกฎสภาวะไว้แล้ว²

4. ส่วนบรรดาผู้หญิงในหมู่ภริยาของพวกเจ้า ที่หมดหวังในการมีระดู หากพวกเจ้ายังสงสัย (ในเรื่องอิตตะฮ์ของนาง) ดังนั้นพึงรู้เถิดว่า อิตตะฮ์ของพวกนางคือสามเดือน และบรรดา ผู้หญิงที่มีได้มีระดูก็เช่นกัน³ ส่วนบรรดาผู้มี ครอบภักกำหนดของพวกนางก็คือพวกนางจะ

وَرَزَقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٦٥﴾

وَالَّتِي يَسِنُّ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِيضْ وَأَوْلَتْ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ﴿٦٥﴾

¹ เมื่อพวกนางอยู่จนใกล้ครบกำหนดอิตตะฮ์ก็ให้พวกเขาคืนดีพร้อมกับทำความดีในการเป็นคู่ครองกันต่อไปตามแต่อัลลอฮ์ทรงใช้ให้กระทำ หรือมิฉะนั้นก็ให้ปล่อยพวกนางอยู่ต่อไปจนครบกำหนดอิตตะฮ์ ทั้งนี้ด้วยการให้สินสอดส่วนที่เหลือแก่พวกนาง เพื่อที่พวกนางจะได้รับประโยชน์จากสินสอดนั้นๆ และจงให้มีพยานสองคนจากพวกเจ้าเป็นผู้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ขณะที่มีการนิกาหฺ และการหย่าและการคืนดี ดังกล่าวมาตั้งแต่ต้นของซูเราะฮ์นี้ เป็นบัญญัติที่ใช้ให้ปฏิบัติแก่ผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันอาคิเราะฮ์ และผู้ใดที่ยำเกรงต่ออัลลอฮ์โดยปฏิบัติตามข้อใช้ข้อห้าม และไม่ฝ่าฝืนพระองค์แล้ว พระองค์จะทรงหาทางออกให้แก่เขาจากความคับแค้นทั้งในโลกดุนยา และโลกอาคิเราะฮ์ และจะประทานริชกีให้แก่เขาจาก ที่ที่เขามิได้คาดคิด และไม่เคยมารู้มาก่อนเลย และผู้ใดมอบหมายแต่อัลลอฮ์และยึดพระองค์เป็นที่พึ่งในสิ่งที่ประสบแก่พวกเขา แน่نون พระองค์จะทรงเป็นผู้พอเพียงและให้ความคุ้มครองแก่เขา

² คืออัลลอฮ์ ทรงเป็นผู้ปฏิบัติกิจการของพระองค์ในปวงบ่าวของพระองค์โดยปราศจากข้อบกพร่องใดๆ และทรงทำให้ทุก ๆ สิ่งเป็นไปตามกฎสภาวะทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับกำหนดเวลาและสถานที่อย่างแน่นอน และถูกต้อง ดังนั้นผู้ใดพอใจเขาก็จะได้รับความโปรดปราน และผู้ใดไม่พอใจเขาก็จะได้รับความโกรธกริ้ว

³ หญิงที่หมดหวังในการมีระดู หมายถึงหญิงที่มีอายุมากกว่า 50 ปี และหญิงที่ไม่มีระดูหมายถึง ผู้ที่มีอายุน้อยหลังจากแต่งงานกันแล้ว และได้มีการหย่ากัน หากมีการสงสัยในเรื่องอิตตะฮ์ของนาง พึงทราบเถิดว่ากำหนดอิตตะฮ์ของพวกนางคือสามเดือน

คลอดทารกที่อยู่ในครรภ์ของพวกนาง และผู้ใด
 ย่ำเกรงต่ออัลลอฮ์ พระองค์จะทรงทำให้กิจการ
 ของเขาสะดวกง่ายดายแก่เขา¹

5. นั่นคือพระบัญชาของอัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ได้
 ทรงประทานพระบัญชาให้แก่พวกเจ้า และผู้ใด
 ย่ำเกรงอัลลอฮ์ พระองค์จะทรงลบล้างความชั่ว
 ทั้งหมดของเขาออกไปจากเขา และจะทรงเพิ่ม
 รางวัลให้มากขึ้นแก่เขา²

6. จงให้พวกนางพำนักอยู่ ณ ที่พวกเจ้าพำนัก
 อยู่ตามฐานะของพวกเจ้า และอย่าทำอันตราย
 พวกนางเพื่อให้เกิดการคับแค้นแก่พวกนาง³
 และหากพวกนางตั้งครรภักก็จงเลี้ยงดูพวกนาง
 จนกว่าพวกนางจะคลอดทารกที่อยู่ในครรภ์ของ
 พวกนาง ครั้นเมื่อพวกนางได้ให้นมแก่ทารก
 ของพวกเจ้า ก็จงให้พวกนางซึ่งค่าตอบแทน
 ของพวกนาง⁴ และจงปรึกษาหารือระหว่าง
 พวกเจ้าด้วยกันโดยดี และเมื่อพวกเจ้าตกลง

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْنَا وَمَنْ يَنْقُ اللَّهَ
 يَكْفِرْ عَنْهُ سَبْعِينَ مِائَةً وَيُعْظِمُ لَهُ أَجْرًا ﴿٦٥﴾

أَسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكُنْتُمْ مِنْ وُجُوهِكُمْ وَلَا تُضَارُوهُنَّ
 لِيَضْحَكُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلًا فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ
 حَقَّ بَيْضَعْنٍ حَمَلَهُنَّ إِنْ أَنْضَعْنَ لَكُمْ فَتَوَّاهُنَّ
 أَجْرَهُنَّ وَأَنْتُمْ وَأَبْنَاكُمْ مَعْرُوفِينَ وَإِنْ نَقَسْتُمْ
 فَسَتُرْضِعُهُنَّ لِأَخْرَى ﴿٦٦﴾

¹ ส่วนหญิงที่มีครรภักกำหนดอดีตของพวกนางคือหลังจากการคลอดทารกที่อยู่ในครรภ์ของพวกนาง
 ทั้งนี้สำหรับหญิงที่ถูกหย่าหรือสามีของนางตายขณะตั้งครรภัก ดังนั้นผู้ใดย่ำเกรงอัลลอฮ์ทั้งในคำพูดและ
 การปฏิบัติของเขา และปลีกตัวให้พ้นจากข้อห้ามของอัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทำให้กิจการงานของเขาสะดวก
 ง่ายดายและประสบแต่ความดีงามตลอดไป

² ดังกล่าวมาคือ บัญญัติของอัลลอฮ์ทรงประทานมาแก่บรรดามุอมีนเพื่อถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

³ คือจงให้หญิงที่ถูกหย่านั้นพำนักอยู่ในบ้านของพวกเจ้าตามฐานะหรือความสามารถที่พึงจะกระทำได้
 ทั้งนี้ในเรื่องเกี่ยวกับที่พักและค่าใช้จ่าย และอย่าทำอันตรายพวกนางในทั้งสองเรื่องดังกล่าวจนกระทั่ง
 ทำให้เกิดความคับอกคับใจและพวกนางต้องออกจากบ้านไป

⁴ หากหญิงที่ถูกหย่านั้นตั้งครรภักก็จงให้สามีจ่ายค่าเลี้ยงดูแก่พวกนางจนกว่าจะคลอดทารกออกมา และ
 ถ้าหากแม่ของทารกยินยอมที่จะให้นมแก่ทารกก็ให้สามีจ่ายค่าตอบแทนคือค่านมแก่พวกนาง เพราะ
 ทารกนั้นย่อมเกี่ยวข้องกับิดา

กันไม่ได้ ก็จึงให้หญิงอื่นให้นมแก่เด็กนั้น¹

7. ควรให้ผู้มีฐานะร่ำรวยจ่ายตามฐานะของเขา ส่วนผู้ที่การยังชีพของเขาเป็นที่คับแคบแก่เขาก็ให้เขาจ่ายตามที่อัลลอฮ์ทรงประทานมาให้แก่เขา อัลลอฮ์มิได้ทรงให้เป็นที่ลำบากแก่ชีวิตใด เว้นแต่ตามที่พระองค์ทรงประทานมาแก่ชีวิตนั้น หลังจากความยากลำบากอัลลอฮ์จะทรงทำให้เกิดความสะดวกสบาย²

8. มีชาวเมืองก็มากน้อยที่ฝ่าฝืนพระบัญชาของพระเจ้าของพวกเขา และบรรดาราชของพระองค์ เราได้ชำระพวกเขาด้วยการชำระอย่างเข้มงวด และเราได้ลงโทษพวกเขาด้วยการลงโทษอย่างหนัก³

9. ดังนั้นพวกเขาจึงได้ลี้มรสผลร้ายแห่งกิจกรรมของพวกเขา และบ้านปลายแห่งกิจกรรมของพวกเขา คือการขาดทุนความหยาม⁴

لِنُفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعِيدهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْفُلُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءَ أَنفَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ﴿٧﴾

وَكَأَيِّن مِّن قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ أَرْسُلِهَا وَأُرْسِلَهُ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا ثَقِيلًا ﴿٨﴾

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عِقَابُهُ أَمْرًا مُّهِمًّا ﴿٩﴾

¹ ทั้งสองฝ่ายจงปรึกษากันด้วยความโอบอ้อมผ่อนปรน และถ้าทั้งสองฝ่ายตกลงกันไม่ได้ คือฝ่ายสามีไม่ยอมจ่ายตามที่ฝ่ายภรรยาเรียกร้อง และภรรยาก็ไม่ยอมให้นมแก่ทารกจนกว่าฝ่ายสามีจะจ่ายให้ตามคำเรียกร้อง ในกรณีเช่นนี้ก็ให้จัดหาแม่คนอื่นมาให้นมแก่ทารก

² คือให้สามีจ่ายค่าใช้จ่ายแก่ภรรยาของเขาและลูกของเขาตามฐานะกว้างขวางที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เขา ส่วนผู้ที่มีฐานะคับแคบไม่เพียงพอก็ให้เขาจ่ายตามความสามารถ และตามฐานะที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่เขา อัลลอฮ์มิได้ทรงบังคับหรือทำให้เป็นที่ลำบากแก่ผู้ใด เว้นแต่ตามความสามารถที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาในอายุขัยนี้เป็นการบ่งชี้ว่า การจ่ายค่าใช้จ่ายของสามีนั้นย่อมแตกต่างกันตามฐานะของผู้มีและผู้ยากจน

³ มีชุมชนจำนวนมากในประเทศชาติยุคก่อนๆ ได้ฝ่าฝืนและขัดชินคำสั่งข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ เรา (อัลลอฮ์) จึงได้ตอบแทนการดื้อดึงฝ่าฝืนของพวกเขาด้วยการลงโทษนานาชนิดอย่างเจ็บปวด เป็นต้นว่าความทิวโหย ความแห้งแล้งซึ่งเป็นการลงโทษอย่างถอนรากถอนโคน

⁴ ดังนั้นพวกเขาจึงได้ลี้มรสแห่งการปฏิเสธศรัทธาและการดื้อดึงฝ่าฝืนข้อใช้ข้อห้ามของอัลลอฮ์และบ้านปลายแห่งการกระทำดังกล่าวของพวกเขา คือความหยาม และการขาดทุนอย่างย่อยยับ

12. อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และทรงสร้างแผ่นดินก็เยี่ยงนั้น พระบัญชาจะลงมาท่ามกลางมันทั้งหลาย (ชั้นฟ้าและแผ่นดิน) เพื่อพวกเขาจะรู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่าง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงห้อมล้อมทุกสิ่งอย่างไว้ด้วยความรอบรู้ (ของพระองค์)¹

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ
الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٦٥﴾

¹ พระองค์ทรงกล่าวถึงร่องรอยแห่งเดชานุภาพ และความยิ่งใหญ่แห่งอำนาจของพระองค์ว่าอัลลอฮ์ผู้ยิ่งใหญ่ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และแผ่นดินเจ็ดชั้นด้วยอำนาจของพระองค์ ระเบียบของอัลลอฮ์ถูกประทานลงมา พระบัญชาของพระองค์และกฎสถานะของพระองค์จะดำเนินไปท่ามกลางชั้นฟ้าและแผ่นดินทั้งหลายเพื่อพวกเขาจะรู้ว่าผู้ทรงอำนาจในการสร้างเช่นนั้น ย่อมทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง และเพื่อพวกเขาจะรู้ว่าพระองค์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีสิ่งซ่อนเร้นใดๆ จะปิดบังพระองค์ได้

(66) ซูเราะฮ์ อัดตะหุรึม

เป็นบัญญัติมะคะนียะฮ์ มี 12 อายะฮ์
ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัดตะหุรึม

ซูเราะฮ์ อัดตะหุรึม เป็นซูเราะฮ์ มะคะนียะฮ์ ที่สนใจในเรื่องเกี่ยวกับตราบัญญัติศาสนาสำหรับในซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงบัญญัติที่เกี่ยวกับ “บ้านของท่านนะบี” และเกี่ยวกับบรรดามารดาของมุอฺมิน บรรดาภริยาของท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัมผู้บริสุทธิ์ ทั้งนี้อยู่ในวงรอบของการจัดเตรียมให้เป็นบ้านมุสลิม และเป็นแบบอย่างอันสมบูรณ์สำหรับครอบครัวที่สันติสุข

ซูเราะฮ์ได้เริ่มกล่าวถึงการที่ท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ห้ามตัวท่านมิให้ไปข้องแวะกับทาสีของท่าน “มารียะฮ์ อัลกิบฎียะฮ์” ซึ่งเป็นชาวค็อพท์มาจากอียิปต์ และห้ามตัวท่านมิให้มีความสัมพันธ์กับนาง เพื่อเอาใจภริยาบางคนของท่าน การตำหนิของอัลลอฮ์ที่มีต่อท่านในเรื่องนี้เป็นไปอย่างนุ่มนวลและอ่อนโยนแสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่ของอัลลอฮ์ต่อบ่าวของพระองค์และรอซูลของพระองค์ มุฮัมมัด คือลัลลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ว่าอย่าทำตัวของท่านให้แคลงในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงให้ความกว้างขวางแก่ท่าน “โอ้นะบีเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัติแก่เจ้า เพื่อแสวงหาความพึงพอใจบรรดาภริยาของเจ้าเล่า?”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวถึงเรื่องที่น่าเป็นอันตราย คือเรื่องการเปิดเผยความลับ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างสามีภริยา อันเป็นการคุกคามการดำรงชีพของสามีภรรยา โดยยกอุทาหรณ์ในเรื่องนี้ขณะที่ท่านได้บอกความลับแก่ซุฟิเฆาะฮ์ และขอให้นางปกปิดไว้เป็นความลับ แต่นางได้แพรความลับนี้แก่อาอิชะฮ์ จนกระทั่งเรื่องได้แพร่หลายออกไป ทำให้ท่านรอซูลโกรธเคืองยิ่งนัก จนกระทั่งท่านตั้งใจที่จะหย่าบรรดาภริยาของท่าน “และจงรำลึกขณะที่ท่านนะบีได้บอกความลับเรื่องหนึ่งแก่ภริยาบางคนของเขา”

ซูเราะฮ์ได้กล่าวโจมตีบรรดาภริยาของท่านนะบี คืออัลลิลลอฮฺอะลียฮฺวะซัลลัม อย่างหนัก เมื่อได้เกิดเรื่องการแข่งขันกันระหว่างพวกนาง และการริษยาซึ่งกันและกันด้วยเรื่องเล็กน้อย ถึงกับขู่สําทับพวกนางว่าอัลลิลลอฮฺจะทรงเปลี่ยนบรรดาภริยาที่ดีกว่าพวกนางให้แก่ท่านรอซูลอะลียฮฺสสลาม ทั้งนี้ เป็นการสนับสนุนแก่ท่านรอซูลลลอฮฺ คืออัลลิลลอฮฺอะลียฮฺวะซัลลัม “หากเขาหย่าพวกนาง บางทีพระเจ้าของเขาจะทรงเปลี่ยนให้เขามีภริยาที่ดีกว่าพวกนาง เป็นหญิงที่นอบน้อมถ่อมตนเป็นหญิงผู้ศรัทธา เป็นหญิงผู้รักดี เป็นหญิงผู้ซอญ์แก่โทษ”

ซูเราะฮ์ได้จบลงด้วยการยกอุทาหรณ์สองเรื่อง คือเรื่องของภริยาผู้ปฏิเสธที่อยู่ในความคุ้มครองของคนซอและผู้ศรัทธา และอีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับภริยาที่อยู่ในความคุ้มครองของคนชั่วผู้ปฏิเสธศรัทธาเป็นการเตือนแก่ปวงทั้งหลายว่าโลกอาคิเราะฮ์นั้น ไม่มีผู้ใดจะช่วยเหลือผู้ใดได้เลย บรรพบุรุษและวงศ์ตระกูลก็จะไม่อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใดเลย เมื่อผลงานของมนุษย์ไม่ดี “อัลลิลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงภริยาของนุหฺ และภริยาของลูฏ นางทั้งสองอยู่ใต้การปกครองของบ่าวที่ดีทั้งสองในหมู่ปวงบ่าวของเรา แต่นางทั้งสองได้ทรยศต่อเขาทั้งสอง (คือปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลิลลอฮฺ) ดังนั้นเขาทั้งสองจึงไม่สามารถช่วยเขาทั้งสองให้พ้นจากการลงโทษของอัลลิลลอฮฺแต่ประการใด จึงมีเสียงกล่าวขึ้นว่า เจ้าทั้งสองจงเข้าไปในไฟนรกพร้อมกับบรรดาผู้ที่เข้าไปในมัน และอัลลิลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ศรัทธาถึงภริยาของฟิรอาน เมื่อนางได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่ข้าพระองค์ ณ ที่พระองค์ท่านในสวนสวรรค์” เป็นการจบซูเราะฮ์อย่างน่าประทับใจ สอดคล้องกับบรรยากาศและเป้าหมายของซูเราะฮ์ในการปูพื้นฐานแห่งความดีงาม และการศรัทธา

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. โอ้นะบีเอ๋ย ทำไมเจ้าจึงห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้
ทรงอนุมัติแก่เจ้า เพื่อแสวงหาความพึงพอใจ
บรรดาภริยาของเจ้าเล่า และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้
ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตา¹

2. แน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดแก่พวกเจ้า
แล้วในการแก้คำสาบานของพวกเจ้า และ
อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครองพวกเจ้า และพระองค์
เป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ²

3. และจงรำลึกขณะที่ท่านนะบีได้บอกความลับ
เรื่องหนึ่งแก่ภริยาบางคนของเขา ครั้นเมื่อนาง
ได้บอกเล่าเรื่องนี้ (แก่คนอื่น) และอัลลอฮ์ได้
ทรงแจ้งเรื่องนี้แก่เขา (ท่านนะบี) เขาก็ได้แจ้ง
บางส่วนของเรื่องนี้ และไม่แจ้งบางส่วน ครั้น
เมื่อเขา (ท่านนะบี) ได้แจ้งเรื่องนี้แก่นาง นาง
ได้กล่าวว่า ใครบอกเล่าเรื่องนี้แก่ท่าน เขา

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ حَرَّمَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَغْيَ مَرْضَاتِ
أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾

فَدَفَضَ اللَّهُ لَكُمْ مَحَلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾

وَإِذْ أَمَرْنَا النَّبِيَّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا بَيَّنَّاتُ بِهِ
وَأَظْهَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا تَبَيَّنَّاهَا بِهِ قَالَتُ مَنْ أَبْنَاكَ هَذَا
قَالَ تَبَانِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ﴿٣﴾

¹ เป็นการดำหนิจากอัลลอฮ์แก่ท่านรอซูล คือลัทธิลอลฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม ทั้งนี้เนื่องจากท่านได้ห้ามตัวของท่านมิให้ไปเกี่ยวข้องกับภริยาชาวอียิปต์ของท่าน คือ มาริยะฮ์ มารดาของอิบรอฮีม ในการกระทำเช่นนี้ เพราะเหตุว่าท่านได้ไปร่วมหลับนอนกับมาริยะฮ์ในบ้านของฮัฟซะฮ์ฮ์ เมื่อนางรู้เรื่องเข้าท่านจึงสาบานว่าจะไม่ไปร่วมหลับนอนกับมาริยะฮ์อีกต่อไป ทั้งนี้เพื่อเอาใจฮัฟซะฮ์ฮ์นั่นเอง ดังนั้นอัลลอฮ์จึงดำหนิท่านและทรงอภัยให้แก่ท่านนะบี คือลัทธิลอลฮุอะลียะฮ์วะซัลลัม

² โอ้อับรรดามุอมีนเอ๋ย อัลลอฮ์ได้ทรงบัญญัติแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งการแก้คำสาบานคือการโกโทยซึ่งปรากฏอยู่ในซูเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ อายะฮ์ที่ 89 และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงคุ้มครองกิจการและช่วยเหลือพวกเจ้า ทรงรอบรู้ในสภาพของปวงบ่าวของพระองค์ ทรงปรีชาญาณในการชี้ขาดตัดสินของพระองค์

(ท่านนะบี) กล่าวว่า พระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรง
ตระหนักรู้ ทรงแจ้งแก่ฉัน¹

4. หากเจ้าทั้งสองกลับเนื้อกลับตัว ขอภัยโทษ
ต่ออัลลอฮ์ (ก็จะเป็นการดีแก่เจ้าทั้งสอง) เพราะ
แน่นอน หัวใจของเจ้าทั้งสองก็โอนอ่อนอยู่แล้ว
แต่หากเจ้าทั้งสองร่วมกันต่อต้านเขา (ท่าน
นะบี) แท้จริงอัลลอฮ์ พระองค์เป็นผู้ทรงคัม
ครองของเขา อีกทั้งญิบรีล และบรรดาผู้ศรัทธา
ที่ดีๆ และนอกจากนั้น มะลาอิกะฮ์ก็ยังเป็นผู้
ช่วยเหลือสนับสนุนอีกด้วย²

5. หากเขาหย่าพวกนาง บางทีพระเจ้าของเขา
จะทรงเปลี่ยนแปลงให้แก่เขามีภริยาที่ดีกว่าพวก
นาง เป็นหญิงที่นอบน้อมต่อมตน เป็นหญิงผู้
ศรัทธา เป็นหญิงผู้รักดี เป็นหญิงผู้ซอซอแก่โทษ
เป็นหญิงผู้มั่นต่อการอภิตะฮ์ เป็นหญิงผู้มั่น

إِنْ نُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا
عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلَّى الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٦٦﴾

عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَرْوَاحًا خَيْرًا مِنْكَ
مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَنَاطَاتٍ تَيَبَّتْ عِدَابَاتٍ سَبَّحْتِ
تَيَبَّتْ وَأَبْكَرَاتٍ ﴿٦٦﴾

¹ จงรำลึกขณะที่ท่านนะบี คือลลลลลลลลลลลลลลล ได้บอกความลับแก่ภริยาของท่านคือฮัฟซะฮ์
และมีให้บอกความลับเรื่องมารีซะฮ์แก่ใคร แต่ฮัฟซะฮ์ได้เล่าเรื่องนี้แก่อาอิชะฮ์ เพราะทั้งสองเป็นเพื่อน
รักกัน ดังนั้นอัลลอฮ์จึงทรงแจ้งเรื่องนี้แก่ท่านนะบีโดยผ่านทางญิบรีล แล้วฮัฟซะฮ์ได้กล่าวกับท่าน
นะบีว่า ใครบอกกับท่านในเรื่องนี้ ท่านนะบีตอบว่า พระผู้ทรงรอบรู้ พระผู้ทรงตระหนักรู้ทรงบอกให้
ฉันทราบ

² หากฮัฟซะฮ์และอาอิชะฮ์ยอมกลับเนื้อกลับตัวขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์เสียก็จะเป็นการดีแก่เจ้าทั้งสอง
ยิ่งกว่าที่จะรวมกันต่อต้านท่านนะบี เพราะหัวใจของเจ้าทั้งสองก็โอนอ่อนอยู่แล้วถึงความจำเป็นที่จะต้อง
มีความบริสุทธิ์ใจต่อท่านซอซอด้วยการรักในสิ่งที่ท่านรัก และเกลียดในสิ่งที่ท่านเกลียด แต่ถ้าเจ้าทั้ง
สองสนับสนุนกันต่อต้านนะบี การต่อต้านนั้นจะไม่เกิดโทษแก่ท่านแต่อย่างใด เพราะที่แน่นอนอัลลอฮ์
นั้นทรงเป็นผู้คุ้มครองพิทักษ์รักษาท่าน อีกทั้งญิบรีล บรรดาผู้ศรัทธาที่ดีๆ คืออะบูบักร์และอุมร์ และ
นอกจากนั้นบรรดามะลาอิกะฮ์ก็ยังเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนในการคุ้มครองอีกด้วย

ต่อการถือศีลอด เป็นหญิงที่เป็นหม้าย และเป็นหญิงสาว¹

6. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงคุ้มครองตัวของพวกเจ้าและครอบครัวของพวกเจ้าให้พ้นจากไฟนรก เพราะเชื้อเพลิงของมันคือมนุษย์ และก้อนหิน มีมะลาอิกะฮ์ผู้แข็งแกร่งราวหาญคอยเฝ้ารักษามันอยู่ พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกระบุ²

7. โอ้บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเอ๋ย วันนี้พวกเจ้าอย่าได้แก้ตัวเลย อันความจริงพวกเจ้าจะถูกตอบแทนตามที่พวกเจ้าได้กระทำไว้³

8. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย จงขอลุแก่โทษแต่ อัลลอฮ์ด้วยการลุแก่โทษอย่างจริงจังเถิด บางที

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اَنْفُسِكُمْ وَاٰهْلِيْكُمْ نَارًا وَّقُوْدَهَا
النَّاسُ وَاَلْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غٰلِظٌ شِدَادٌ
لَّا يَعْصُوْنَ لَلّٰهَ مَا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُوْمَرُوْنَ ﴿٦٦﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَنْتَدِرُوْا اِلَيْهِ الْيَوْمَ اِنَّمَا تُجْرَوْنَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٧﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا تَوْبُوْا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا
عَسَىٰ رُبُّكُمْ اَنْ يُكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

¹ นี่คือการขู่ส้าทับแก่บรรดาภริยาท่านนะบี และเป็นการอบรมที่ดีจากพระเจ้า กล่าวคือหากท่านนะบีหย่าพวกนาง บางทีอัลลอฮ์จะทรงเปลี่ยนแปลงให้แก่ท่านนะบีมีภริยาที่ดีกว่าพวกนางเป็นมุสลิมะฮ์ที่นอบน้อมต่อมตน เป็นมุอมีนผู้ศรัทธาเป็นกอนิตะฮ์ผู้กักตึงเป็นตาอิบะฮ์ผู้ขอลุแก่โทษ เป็นอาบิดะฮ์ผู้มั่นต่อการอิบาดะฮ์เป็นศออิมะฮ์ผู้มั่นต่อการถือศีลอด หรือผู้มั่นต่อการอพยพเพื่อการไคร้ครวญและบางคนเป็นหญิงหม้าย บางคนเป็นหญิงสาวบริสุทธิ์ แต่ท่านรอซูล คือลลัลลอฮ์จะลยฮิวะฮ์ลลัม มิได้หย่าพวกนางและอัลลอฮ์ก็ได้ทรงเปลี่ยนภริยาให้แก่ท่าน เพราะพวกนางเป็นภริยาของท่านทั้งโลกคุณยาและโลกอาคิเราะฮ์

² เป็นการเรียกร้องของอัลลอฮ์แก่ปวงบ่าวของพระองค์ที่เป็นมุอมีน และทรงตักเตือนพวกเขาว่าจงคุ้มครองป้องกันตัวเองและครอบครัวที่ประกอบด้วยภริยาและลูกหลานจากไฟนรกที่ร้อนแรงด้วยการหยุดกระทำสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และการทำความดีที่เป็นการจงรักภักดี เพราะเชื้อเพลิงของไฟนรกนั้นก็คือมนุษย์ที่เป็นผู้ฝ่าฝืนและก้อนหิน และที่นรกนั้นมีมะลาอิกะฮ์ทำหน้าที่เฝ้าประตู 19 ท่าน มีจิตใจที่โหดเหี้ยม แข็งกร้าว ไม่มีความเมตตาต่อผู้ใดได้รับมอบหมายให้ทำการลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืนปฏิเสธศรัทธา พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนหรือขัดแย้งคำบัญชาของพระองค์ และจะปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกระบุ

³ เป็นการกล่าวแก่พวกกุฟฟารว่า วันนี้พวกเจ้าอย่าได้แก้ตัวเลย เพราะการแก้ตัวจะไม่เกิดประโยชน์แต่อย่างใด แต่พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนตามผลงานของพวกเจ้า ถ้าผลงานดีก็ได้รับการตอบแทนที่ดี และถ้าผลงานชั่วก็จะได้รับการตอบแทนที่ชั่ว

พระเจ้าของพวกเขาก็จะลบล้างความผิดของพวกเขา
เจ้าออกจากพวกเขา และจะทรงให้พวกเขา
เข้าสวนสวรรค์หลากหลาย ณ เบื้องล่างสวน
สวรรค์นั้นก็มีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน¹ วันที่
อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้หะบีและบรรดาผู้ศรัทธา
ร่วมกับเขาต้องอัปยศ แสงสว่างของพวกเขาจะ
ส่องจ้าไปเบื้องหน้าของพวกเขา และทางเบื้อง
ขวาของพวกเขา พวกเขาจะกล่าวว่า ข้าแต่
พระเจ้าของเรา ขอพระองค์ได้ทรงโปรดทำให้
แสงสว่างของเราอยู่กับเราตลอดไป และทรง
ยกโทษให้แก่เรา แท้จริงพระองค์ท่านเป็นผู้ทรง
อาณาภาพเหนือทุกสิ่ง²

9. โอ้หะบีเอ๋ย จงต่อสู้กับพวกปฏิเสธศรัทธา
และพวกมุนาฟิกัน และจงแข็งกร้าวกับพวกเขา
เพราะที่พำนักของพวกเขาคือนรก และมันเป็น
ทางกลับที่ชั่วร้ายยิ่ง³

وَيَدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزَى اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ
يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا نُورَنَا وَارْحَمْنَا وَاعْفِرْ لَنَا
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٦﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاعْلُظْ عَلَيْهِمْ وَأْمُرْهُمْ بِجَهَنَّمَ
وَيَنْسُ الْمَصِيرُ ﴿٦٦﴾

¹ เป็นการเรียกร้องบรรดามุอิมินให้ขอลุแก่โทษอย่างรีบด่วนและจริงจังโดยจะไม่กลับไปกระทำผิดอีก
เพราะการกระทำเช่นนั้น พระองค์จะทรงลบล้างและยกโทษในความผิดของพวกเขาให้แก่พวกเขา แล้ว
พวกเขาก็จะได้เข้าสู่สวนสวรรค์หลากหลายที่มีแต่ความร่มเย็นเป็นสุข

² ในวันกียามะฮ์นั้น อัลลอฮ์จะไม่ทรงทำให้ท่านหะบี และบรรดามุอิมินร่วมกับท่านหะบี ได้รับความ
อัปยศทั้งนี้ด้วยการให้พวกเขาได้เข้าสู่สวนสวรรค์ แสงสว่างของพวกเขาจะส่องจ้าไปยังเบื้องหน้า และ
รอบๆ ตัวของพวกเขา ในขณะที่พวกเขาเดินข้ามสะพาน "อัคคีรีอฎ" ไปสู่สวนสวรรค์ และร้องวนขอต่อ
พระเจ้าของพวกเขาให้แสงสว่างนั้นคงอยู่ต่อไปจนกระทั่งพวกเขาเดินผ่านไปเรียบร้อยแล้ว และร้องวน
ขอต่อพระองค์ทรงยกโทษแก่พวกเขาด้วย เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงอาณาภาพเหนือทุกสิ่งที่จะประทาน
ความสำเร็จให้แก่ปวงบ่าวของพระองค์

³ อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงใช้ให้หะบีของพระองค์ต่อสู้กับพวกกุฟฟารด้วยคมดาบจนกระทั่งพวกเขาจะยอม
จำนนรับนับถืออิสลาม และต่อสู้กับพวกมุนาฟิกันด้วยคำพูดที่แข็งกร้าว และสำนวนที่หนักแน่น และจง
ปฏิบัติกับพวกเขาเหล่านั้นด้วยความแข็งกระด้าง อย่าใช้ความนุ่มนวลและความอ่อนโยนกับพวกเขา เพราะ
ที่พำนักของพวกเขาในวันกียามะฮ์คือนรก และนรกนั้นมันชั่วร้ายยิ่งๆ สำหรับเป็นที่พำนักและทางกลับ
ของบรรดาอาชญากรผู้กระทำผิด

10. อัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาถึงภริยาของนุหฺ และภริยาของลูฏ์ นางทั้งสองอยู่ภายใต้การปกครองของบ่าวที่ดีทั้งสองในหมู่บ่าวของเรา แต่นางทั้งสองได้ทรยศต่อเขาทั้งสอง ดังนั้นเขาทั้งสองจึงไม่สามารถช่วยเขาทั้งสองให้พ้นจากการลงโทษของอัลลอฮฺแต่ประการใด จึงมีเสียงกล่าวขึ้นว่า เจ้าทั้งสองจงเข้าไปในไฟนรกพร้อมกับบรรดาผู้ที่เข้าไปในมัน¹

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ﴿٦٦﴾

11. และอัลลอฮฺทรงยกอุทาหรณ์แก่บรรดาผู้ศรัทธาถึงภริยาของฟิรเอานุ เมื่อนางได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่ข้าพระองค์ ณ ที่พระองค์ท่านในสวนสวรรค์ และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากฟิรเอานุ และการกระทำของเขา และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَخَرِّجْنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَخَرِّجْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٧﴾

¹ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงยกอุทาหรณ์ถึงพวกกุฟฟารในการที่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์อะไรกับความใกล้ชิดกับบรรดามุอฺมินด้วยสภาพภริยาของนะบีนุหฺ และภริยาของนะบีนูฏ์ ซึ่งนางทั้งสองได้ทรยศต่อศาสนาของนางทั้งสอง นางทั้งสองจึงเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ภริยาของนุหฺได้เผยความลับแก่ผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาต่อสามี คือบรรดาหัวหน้าผู้เกรี้ยวกราดของหมู่ชนนุหฺ และว่าสามีของนางเป็นคนบ้า และภริยาของนะบีนูฏ์ผู้ปฏิเสธศรัทธาได้ชี้แนะแก่บรรดาอาชญากรเมื่อเวลามีแขกของนะบีนูฏ์มาเยือนท่าน เช่น เวลากลางคืน ก็ส่งสัญญาณเป็นแสงไฟ เวลากลางวันก็ส่งสัญญาณเป็นควันไฟ เพื่อให้บรรดาอาชญากรเหล่านั้นมารบกวนแขกของนะบีนูฏ์ เมื่อนางทั้งสองเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาดังนั้น ความใกล้ชิดคือการเป็นภริยาของนะบีนุหฺก็ได้ช่วยเหลือให้นางพ้นจากการลงโทษไปได้ ในวันกียามะฮฺจะมีเสียงกล่าวแก่นางทั้งสองว่า จงเข้าไปอยู่ในนรกพร้อมกับหมู่ชนของนะบีนุหฺและหมู่ชนของนะบีนูฏ์เถิด

ให้พ้นจากหมู่ชนผู้อธรรม¹

12. และมัรยัมบุตรีของอิมรอน ผู้ซึ่งรักษาพรหมจารีของนาง แล้วเราได้เป่าวิญญาณของเราเข้าไปในนาง และนางได้ศรัทธาต่อบัญญัติต่างๆ แห่งพระเจ้าของนาง และ (ได้ศรัทธาต่อ) คัมภีร์ต่างๆ ของพระองค์ และนางจึงอยู่ในหมู่ผู้นอบน้อมภักดีทั้งหลาย²

وَمَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَّقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَائِمِينَ ﴿٦٦﴾

¹ อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงยกอุทราห์ถึงผู้ศรัทธาคือภริยาของฟิรเอานาคือนางอาซีซะฮฺ บินต์ มะซาอิม นางได้ศรัทธาต่อนะบีมูซา อะลียฮิสสลาม เมื่อฟิรเอานำรู้เรื่องการอีมานของนางต่อนะบีมูซา เขาจึงสั่งให้ฆ่านาง เมื่อนางรู้ว่าสามีผู้เกรี้ยวกราดจะฆ่านางแล้ว นางได้วิงวอนต่อพระเจ้าของนางว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ขอพระองค์ทรงโปรดสร้างบ้านหลังหนึ่งให้แก่ข้าพระองค์ในสวนสวรรค์ ณ ที่พระองค์ท่าน และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากฟิรเอานะ และการกระทำของเขาคือการปฏิเสธศรัทธาและการอธรรม และทรงโปรดช่วยข้าพระองค์ให้พ้นจากหมู่ชนผู้อธรรม คือพวกคือพทชาวอียิปต์โบราณซึ่งเป็นพลพรรคของฟิรเอานะ อัลหะซันกล่าวว่ เมื่อนางได้วิงวอนขอดังกล่าว อัลลอฮฺ ตะอาลา ก็ทรงช่วยเหลือให้นางพ้นจากการฆาของฟิรเอานะ

² อีกอุทราห์หนึ่ง คือ มัรยัมบุตรีของอิมรอน ซึ่งนางเป็นผู้รักษาความบริสุทธิ์ในตัวของนาง ขณะที่เวลานั้นความชั่วและการทำซิน่ากำลังครอบคลุมสังคมบะนีอิสราอิล เช่น สภาพของสังคมในปัจจุบันนี้ ในประเทศอิสราเอล และประเทศอื่นๆ แต่สภาพสังคมเช่นนั้นก็ได้ทำให้มัรยัมต้องเสียความบริสุทธิ์ของนาง ดังนั้นอัลลอฮฺจึงทรงยกย่องให้เกียรติแก่นางด้วยการส่งวิญญาณของพระองค์ คือญิบรีลอะลียฮิสสลามไปยังนางแล้วใช้ให้เขาเข้าไปที่แขนเสื้อของนาง ด้วยเดฮานภาพของอัลลอฮฺ ลมเป่านั้นก็เข้าไปสู่ร่างกายของนาง แล้วนางก็ตั้งครรภ์เป็นอีซา มัรยัมได้อีมานต่อบัญญัติต่างๆ ของอัลลอฮฺและบรรดาคัมภีร์ต่างๆ ของอัลลอฮฺ และนางเป็นผู้หนึ่งผู้นอบน้อมจงรักภักดี และเป็นผู้ทำอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺ